

O nouă filă la

„DOSARUL KENNEDY”

Cine a fost în realitate asasinul lui John F. Kennedy ? La 14 ani de la asasinatul de la Dallas, Congresul american a instituit, acum, un nou comitet de anchetă. Căci 33 de martori ai atentatului fac ca acest caz să devină din ce în ce mai misterios. Toți acești martori și-au pierdut viața în împrejurări neelucidate. Probabilitatea ca moartea tuturor acestor martori să nu aibă nici o tangență cu asasinarea președintelui este incredibil de mică : 1 la 100 000 de miliarde. Aceasta este constatarea făcută de publicația londoneză „The Sunday Times” și reluată de publicația germană „Welt am Sonntag”.

La rîndul ei, revista „Science et vie”, într-un mai vechi dar la fel de amplu material, conchideă fără echivoc „Oswald nu l-a putut uci-de pe Kennedy”.

În cele ce urmează reproducem aceste două articole.

„Lee Harvey Oswald nu l-a putut împușca pe John F. Kennedy”

La 22 noiembrie 1963, un bărbat, Oswald, instalat într-o cameră situată la al 6-lea etaj al imobilului Texas School, înarmat cu o carabină italiană Carcano 91/38, așteaptă cortegiul prezidențial. Arma sa are o lăutăie ieftină de grosimea 4; un cartuș este pe țevă, gata să fie tras.

La 12 și jumătate mașina prezidențului trece pe sub foreastră sa și se depărtează. Oswald trage o dată, de două ori, de trei ori: două gloanțe nimeresc ținta: primul atinge pe președintele Kennedy la baza gâtului apoi țese și rănește pe guvernatorul Connally; al doilea se pierde; al treilea îl lovește din nou pe președintele Kennedy, de data aceasta câțiva centimetri mai sus, în plin creier. Cele trei focuri au fost trase la un interval de 5,6 secunde, distanță varînd între timp de la 60 la 80 metri.

Acestea sînt concluziile raportului Warren. Celor care nu au obișnuița tirului, aceste fapte le pot părea foarte obișnuite. Dar toți cei care au avut în vreun fel de-a face cu armele îl consideră pe Oswald un campion de tir de viteză; cit privește rezultatul este un succes olimpic. Pentru a ne convinge e suficient să studiem succesiv arma, muniția, trăgătorul. Sîntem obligați să intrăm în detalii tehnice, dar numai ele singure ne permit să descoperim sursa acestui succes.

În luna mai 1963, Oswald comandă un Mannlicher-Carcano firmei Klein's Sporting Goods din Chicago. Este vorba de o mare firmă care vinde în special prin corespondență și face o intensă publicitate în reviste sportive americane. Într-una din ele, „American Rifleman”, din februarie 1963, Oswald decupează bonul de comandă pentru carabina 91/38. Prima întrebare care se pune este: pentru ce această pușcă și nu alta? Oswald a fost prezentat ca un maniac al armelor de foc, deci un cunoscător. Or, cum am avut în minte „American Rifleman” din februarie 1963 și, în pagina de publicitate rezervată firmei Klein's Sporting Goods, am citit: la preț de 12,88 dolari se vinde Mannlicher-Carcano, la 29,88 U.S. Enfield M 1917, la 36,38 Springfield M 1903, la 75,88 carabina U.S. M 1, și la 99,95 pușca Ga-

Un asasinat și 33 de morți

● Împușcat

Primul marlor care a căzut victimă a fost un politist. El a murit exact la 48 de minute după președinte. La ora 13,18, John D. Tippit patrula, în mașina sa, prin Dallas. Tocmai auzise, prin radio, descrierea făcută de poliție a asasinului prezumtiv al lui Kennedy, cînd a văzut un bărbat care traversa strada în fugă și care corespundea descrierii. Tippit și-a oprit mașina și a coborît pentru a-l prinde. Dar nu a mai reușit. Cu o repeliciune fulgerătoare, suspectul a scos un „Smith and Wesson” de calibru 38 și l-a tras politistului trei gloanțe în cap. Locul unde a fost arestat, cu puțin timp mai tirziu, Lee Harvey Oswald ca asasin prezumtiv al președintelui și asasin prezumtiv al politistului nu se afla decît la o distanță de 100 de metri de cel unde a murit Tippit.

● Împușcat

Lee Harvey Oswald, născut la 18 octombrie 1939 la New Orleans, a fost toată viața un singuratic. La 17 ani a intrat voluntar în trupa de trăgători de elită a marinei. Dar nu era decît un trăgător de valoare medie sau chiar mediotră, după cum o arată expertiza balistică. În 1963 s-a mutat la Dallas, angajându-se ca funcționar în magazinul de unde aveau să fie trase mai tirziu gloanțele care se presupune că l-au uels pe președintele Kennedy. La numai 27 de ore de la atentat a fost redus la tăcere prin împușcare. Aceasta s-a întîmplat în garaul primăriei din Dallas. De la primărie — unde se află celulele închisorii poliției — Oswald urma să fie transportat la închisoarea departamentală, considerată a prezenta un mai mare grad de siguranță. Zeci de ziaristi și operatori de film se adunaseră la garaul de la subsol, pe unde urma să fie transportat Oswald împreună cu supraveghetorii săi. Să de po-litiști înarmați pînă-n dinți aveau misiunea de a asigura securitatea lui Oswald pe scurta porțiune de drum pe care trebuia s-o facă pe jos, prin garaj. La ora 11,20 s-a deschis ușa liftului de unde a ieșit Oswald, cu cătoase la mîini, flancat de doi funcționari ai poliției cri-

rand a armatei americane. Dealtfel, la înfrângere, în paginile revistei am mai găsit : o Mauser 7,65 peruviană la 39,95 dolari, o Royal Enfield la 16,95, o Mauser M 98 la 34,95, o Tokarev, la același preț etc.

Oswald, un cunosător, care nu era nici somer, nici lipsit de bani, a ales deci o armă cotată în cel mai ieftin preț. Trebuie precizat că în America vânzarea de puști de război este liberă și că armele europene clasice sau provenind din stocuri de la aflișul celui de-al doilea război mondial sînt preluate de corgourul care le duc în S.U.A., unde ele invadează piața. Concretența este, evident, severă între diverșii importatori ai acestor surplusuri, iar prețul unei puști variază în funcție de legea normală a cererii și ofertei. Dacă deci pușca italiană valorează 12,88 dolari atunci cînd Mauser costă 34,95 dolari sau Springfieldul american 39,95 dolari, înseamnă că pușca italiană nu e prea căutată. Și aceasta pentru un motiv : probabil întruît este vorba de una dintre cele mai mediocre puști de război produse în secolul al XX-lea.

Adoptată în 29 martie 1892, pușca italiană model 1891 a fost concepută în fabrica de arme de la Torino sub conducerea inginerilor Paravicino și Carcano. În funcționare, arma este asemănătoare cu Lebel și MAS 36, ale armatei franceze. Sistemul de alimentare era împrumutat de la pușca austriacă Mannlicher de unde și numele ei — Mannlicher-Carcano.

Avînd un calibru de 6,5 mm (Franța 7,5, Germania 7,92, S.U.A. 7,62 etc.) cu un glonț foarte lung asemănător unui mic cîinat, M 91 este, după ălința noastră, cea mai puțin precisă dintre puștile de război. Slaba densitate transversală a glonțului diminuează stabilitatea și o face sensibilă la vîntul lateral. În al doilea volum din „L'istruzione sulle armi e sul tiro per la fanteria”, manual oficial al armatei italiene, se arată răspîndirea la 100 metri pentru M 91 : 12 pe 12 cm. Altfel zis, la 100 de metri, arma fiind fixată pe un părapet la sol, toate gloanțele merg într-un dreptunghi de 12 pe 12 cm.

În fapt, este vorba de un rezultat remarcabil prin mediocritatea sa. De exemplu, o armă de vîntoare, model obișnuit în comerț, nu depășește la 100 de metri un dreptunghi de 3 pe 5 centimetri. Mauserul german era conceput pentru o valoare asemănătoare, la fel pușca americană M 1906. Dispersarea în suprafață a puștii italiene model 1891 era, deci, de patru ori mai mare decît a altor puști de război.

Aceste cifre oficiale sînt valabile și pentru o pușcă nouă, perfect ajustată și reglată și cu muniție selecționată. Or, arma lui Oswald era carabina M. 91/98 asemănătoare puștii M 91 dar dotată cu o țevă mai scurtă, ceea ce reduce viteza inițială și, în consecință, diminuează pre-

minale. În acel moment, Jack Ruby, proprietarul unui bar, s-a năpustit spre Oswald, trecînd printre rîndurile de reporteri care așteptau. Strigînd „Iu de călea”, l-a pus pistolul său nișolat în coaste și a apăsat pe trăgaci. 140 000 000 de telespectatori au văzut pe viu pe ecranele aparaturilor lor cum Oswald s-a prăbușit la pămînt fără o vorbă și a murit. În cursul unui interogatoriu care durase 12 ore, principalul suspect declarase fără încetare : „Nu l-am împușcat pe președintele Kennedy”.

● Impușcat

Veteranul de război Harold Russell a fost martor ocular al uciderei polițistului Tippit. În februarie 1964 Russell a fost împușcat într-un bar din Dallas de către un polițist.

● Impușcat

A doua persoană care a văzut în-deaproape asasinarea polițistului Tippit a fost Domingo Benavides. În februarie 1964 fratele lui Domingo, Edward, a fost ucis într-un bar din Dallas. El și semăna izbitor lui Domingo.

● Țintă a unui atac

Cel de-al treilea om care l-a văzut pe Tippit murind se numește Warren Reynolds. Imediat după moartea lui Tippit, Reynolds a văzut fugind un om care avea sub braț o armă. Acesta nu semăna cu Oswald. După ce martorul l-a declarat acest lucru în februarie 1964 avocatului Mark Lane, (autorul cărții „Judecata pripită” n.n.), a constatat că este urmărit de un ucigaș plătit. Acesta a tras asupra lui, iar glonțul l-a pătruns în craniu. Reynolds a supraviețuit. Și a jurat : „O.K., de acum înainte voi declara că l-am văzut pe Oswald”.

● Spinzurat/ Înjunghiat

Cîteva zile după atentatul împotriva lui Reynolds a fost arestat Daryl Wayne Garner, ca asasin presumtiv. Dar el a prezentat poliției un alibi : în momentul crimei, afirma Garner, se afla împreună cu o femeie, pe nume Betty Mac Donald. Ulterior, a fost arestată și ea. Femeia a confirmat alibiul lui Garner. Puțin timp după aceea, Betty a fost găsită moartă în celula ei. Spinzurată cu propriii ei ciorapi din lăstex. Atunci Garner a început să

cizia. În plus, este vorba de o carabină uzată, construită în 1940, adică în timp de război, ceea ce slăbește și mai mult precizia. Se poate conchide deci că acea carabină a lui Oswald ar fi grupat mai bine la 100 metri 10 gloanțe într-un dreptunghi de 20 pe 20 cm.

Trebuie adăugată și dispersarea specifică trăgătorului și cea datorată munitiei. Rămânem atunci sceptici în fața cifrelor avansate de Comisia Warren care dă 13 cm drept distanță maximă pentru cele patru serii de câte 3 gloanțe la 91 metri, distanță identică celei obținute în două serii de același trăgător la 23 m, adică de patru ori mai mică. Când se știe că perioada în timp realizată crește mai repede decât distanța, îndolala este cu atât mai mare. Căci luând cea mai bună grupă a trăgătorului Warren la 23 m, adică 3 cm, se deduce un decalaj probabil de cel puțin 20 cm la 91 m. Și dacă se rețin cei 13 cm distanță din a doua serie de 23 m, se ajunge la un decalaj de cel puțin 50 cm la 100 m, ceea ce pare conform posibilităților unei carabine 91/38 uzate.

Aici este prima contradicție gravă a raportului Warren: arma este, în realitate, inferioară rezultatelor care-i sînt atribuite. Dear o împlinire miraculoasă ar fi permis lui Oswald să tragă două gloanțe la o distanță de numai 10 cm. Căci, așa cum am văzut, chiar Anderson, fost campion mondial la tir cu pușca, n-ar fi reușit, cu carabina lui Oswald, decât să ținească într-un cerc de 20 cm la 100 m. Este vorba de un rezultat limită, pentru că, în fond, ești valora Oswald ca trăgător? Nu mare lucru dacă ne raportăm la rezultatele sale militare. Abia dacă a reușit să se claseze sharpshooter, cu un punct sub minimul necesar. În restul timpului făcea parte din categoria cea mai joasă de trăgători la țintă — marksmen. Oswald făcea deci parte din categoria sub medie a trăgătorilor armatei americane. Și dacă precizia tirului realizat la 22 noiembrie 1963 este incompatibilă cu posibilitățile carabinei italiene, ea este cu atât mai incompatibilă cu capacitățile trăgătorului Oswald. Ne aflăm deja în domeniul neverosimilului și examinînd condițiile în care s-a desfășurat tragerea putem cădea în ceea ce se numește în mod științific un fapt foarte improbabil.

La 22 noiembrie 1963 Oswald s-a instalat într-o cameră de la al 6-lea etaj al imobilului din Texas School Book Depository. Mașina prezidențială urmează să treacă pe sub fereastra sa, apoi să se deparțeze prin dreapta clădirii. Carabina sa este dotată cu o lunetă de tir foarte modestă (în valoare de 7 dolari; o lunetă bună costă de la 70 de dolari în sus), de grosimea patru, al cărei câmp (une exact pînă la mașină.

fie cuprins de frică și i-a declarat procurorului: „Am să spun adevărul. A existat o legătură între mine și moartea lui Kennedy”. Când s-a încheiat protocolul, el nu a mai putut face însă depozitia. Fusese înjunghiat în închei-
5047c.

● Hemoragie mortală

Thomas Henry Kilham era căsătorit cu o dansatoare de strip-tease care luera de 15 ani într-un bar al avangardului lui Oswald, Jack Ruby. La 17 martie 1974 el a căzut de la o ferăstră, în Pensacola (Florida). În cădere, și-a rupt carotida. A murit în urma hemoragiei.

● Infarct

Bill Chesher a declarat că se afla în posesia unei taine. El a afirmat în fața poliției că poate dovedi că Oswald și Ruby se cunosteau. (La 18 iulie 1975 ziarul „New York Daily News” dezvăluia că Oswald i-a vizitat de cel puțin două ori pe Ruby în cabaretul său, „Caruselul”). Bill Chesher a murit subit în noaptea 1964. Causa morții, așa cum se arată în certificatul de deces: infarct.

● Împușcat

Bill Hunter era reporter la cotidianul „Press-Telegram” din Long Beach (California). În noaptea de 24 noiembrie 1963, la scurt timp după ce Ruby îl împusese pe Oswald, împreună cu colegul său, reporterul Jim Koethe, Hunter a sosit prin apartamentul lui Ruby, mai înainte ca să fi venit poliția. La 23 aprilie 1964 un martor a relatat Comisiei Warren, despre acțiunea lui Hunter. Citeva ore mai târziu, Hunter era mort. Potrivit protocolului poliției, el se juca de-a „hoțul și vâdistul” cu un funcționar de la poliția criminală, în biroul de presă al stației de poliție din Long Beach. „Din neatenție”, pistolul poliștilor s-a descărcat. Firește, glontul l-a atins mortal pe Hunter.

● Împușcată

Teresa Norton era una din secretarele carlierului general al lui John F. Kennedy. În august 1964 a fost găsită împușcată într-un motel. Asasinul nu a lăsat nici o urmă.

Trebuie precizat că reglarea unei lunete pe o pușcă este o operație îndelungată, deosebit de precisă și se întimplă frecvent ca ea să nu funcționeze bine pe axa tirului. Dovada este că trăgătorii aleși de Comisia Warren au tras foarte des prea sus sau prea la dreapta față de țintă, deoarece luneta era dereglată.

Dacă luneta era deja dereglată la 22 noiembrie, Oswald lese din cauză admindând că hazardul l-a permis să nimerască o armă care trage pe lângă ținta urmărită. Presupunind chiar că ea era bine reglată în ziua atentatului, aceasta nu schimbă cu mult situația.

De fapt, prin luneta care mărește de patru ori, mașina prezidențială ce se deplasa cu o viteză de 18 km/h pare să meargă foarte repede. Dacă primul glonț ajuns la țintă ține de un hazard excepțional, cel care l-a rănit pe președintele Kennedy, la 80 m distanță, este de domeniul miracolului.

În manualul oficial al armatei italiene cu privire la pușca model 1891 am găsit că timpul necesar unui glonț pentru a parcurge 100 m este de 0,16 secunde. Pentru a traversa 80 m glonțului l-au fost necesare cel puțin 0,12 secunde, sau 0,13 secunde cu carabina a cărei viteză inițială este mai mică. În 0,13 secunde mașina, care merge cu 3 metri pe secundă, a făcut 0,63 metri. Pentru Oswald, dat fiind unghiul sub care trăgea,

În timpul campaniei electorale din 1960

● Lovit mortal

Împreună cu Bill Hunter, Jim Koelbe, de la „Dallas Times Herald”, participase la „percheziția” făcută la 24 noiembrie 1963 la locuința lui Jack Ruby, după ce acesta îl ucisese pe Oswald. Koelbe îl cunoștea îndeaproape pe Ruby și lucra la o carte despre activitatea președintelui. La 21 septembrie 1964, dimineața, pe când se afla sub dus, a primit o lovitură de karate în spate. Culoana vertebrală nu a rezistat.

● Împușcată

Mary Pinchot Meyer era una din cele mai bogate femei din societatea washingtoneză. Se pare că de mult ea ar fi fost foarte apropiată de John F. Kennedy și că ținea un jurnal intim despre această prietenie a lor. La 12 octombrie 1964 ea a fost găsită împușcată în apropierea casei sale din Georgetown. Ulterior, jurnalul ei a fost confiscat, apoi distrus de către C.I.A.

● Accident de automobil

James Worrel a fost unul dintre martorii oculari ai asasinării președintelui. După tragera gloanțelor fatale el a observat un om care leșea din dreptul de unde se presupune că acesta ar fi fost trase. Descrierea pe care l-a făcut-o nu corespundea cu înfățișarea lui Oswald. În noiembrie 1964 James Worrel a murit într-un accident de automobil.

● Accident de automobil

William Whaley era sofer de taxi la Dallas. La 22 noiembrie 1963, la amiază, după ce președintele fusese împușcat, el l-a dus pe Lee Oswald de la o stație de autobuz la locuința acestuia. În decembrie 1964 Whaley și-a pierdut viața într-un accident de automobil.

● Infarct

Tom Howard era unul dintre avocații apărării asasinului lui Oswald, Jack Ruby. Dar nu numai atât. El se afla în karajul de la subol al poliției din Dallas când Ruby l-a împușcat pe Oswald. Mai mult: soția lui Howard trăncănea adesea: „Cunosc foarte bine familia Johnson”. Prin Johnson ea înțelegea familia Lyndon B. Johnson, cel care după moartea lui Kennedy a venit la Casa

aceasta corespunde cu o deplasare laterală a țintei de aproximativ 20 cm. Într-un moment în care Oswald a spăsat pe trăgaci și cel în care glonțul a atins ținta, mașina s-a deplasat deci cu 20 cm.

Ar fi trebuit să grăbească tragerea cu 0,13 secunde înainte ca președintele Kennedy să ajungă în centrul țintei. Este vorba de un act de curaj pe care numai un trăgător de elită cu ani de antrenament l-ar fi putut face în aceleași condiții în care s-a desfășurat atentatul din 22 noiembrie. Dacă vom preciza că tragerile militarilor la ținte mobile necesită afete cvadruple de mitraliere aruncând zece de proiectile pe secundă, tirul fiind îndreptat de corectoare automate pentru atingerea țintei, ne vom putea da mai bine seama de mitraliera Oswald.

Să abordăm, acum, problema cea mai controversată: viteza la care Oswald a tras trei focuri. Comisia Warren a reținut 3,8 secunde ca timp între primul și al treilea foc. Considerăm că, practic, este imposibil să tragi trei gloanțe într-un timp atât de scurt cu o armă cu repetiție echipată cu lunetă.

Semnalam că o carabină italienească M 1891 este absolut asemănătoare ca mărime și funcționare cu MAS 36. După un prim foc, trebuie deschisă culasa ridicând levierul armei, se aruncă cartușul prin tragerea levierului în spate, se introduce un nou cartuș și, în sfârșit, trebuie coborât levierul armei.

Rapid executată, operația poate necesita o secundă. Apoi, trebuie lipită arma de umăr, regăsită ținta în lunetă, și apăsător pe trăgaci. Operația poate necesita cinci secunde pentru un trăgător mediu. Ținând seama de condițiile în care se desfășura tragerea lui Oswald, fiind vorba de o țintă mobilă, acest timp se poate înmulți cu doi. Dacă adăugăm deci dispărutului armei, a trăgătorului și deplasarea mașinii, se ajunge la o probabilitate potrivit căreia Oswald avea practic o șansă nulă de a ținti, altfel spus era sigur că va rata, dispunând doar de 5,6 secunde pentru a trage. Experiențe făcute în Europa occidentală au stabilit ca timpul

Alba Familiei Johnson îl aparținea, între altele, și apartamentul în care Oswald înnebriase o cameră. La 27 martie 1963 Tom Howard a murit de aște de cord. Până atunci el nu avusese niciodată tulburări cardiace.

● Sinucidere

Ziarista Dorothy Kilgallen l-a convins pe un judecător din Dallas să-i dea un permis pentru a-l lua în interviu lui Jack Ruby, aflat sub arest. La începutul lunii noiembrie 1963 ea a anunțat că, peste puțin timp, va face „devălburi senzationale” despre moartea lui Kennedy și cea a lui Oswald. Ambicioasa ziaristă a fost găsită moartă la 8 noiembrie 1963 în apartamentul ei din New York. S-a constatat că băuse alcool și luase o doză prea mare de somnifere.

● Infarct

Earlene Roberta era gazda la care locuia Lee Harvey Oswald. Earlene Roberts, care, după cit se pare, îl cunoștea și pe Jack Ruby, a murit la 9 ianuarie 1966 de infarct.

● Accident de automobil

Cu puțin timp înainte de asasinarea lui John F. Kennedy, Lee Bowers a observat, în spatele unei coline acoperite de iarbă, cum se deplasau mai multe automobile. Locul se afla la 50 de metri distanță de strada de pe care au fost trase, puțin mai tirziu, cele trei focuri care l-au doborât pe Kennedy. Devenind bănuitor, Bowers a comunicat poliției observațiile sale. La 9 august 1966 Bowers a intrat, fără vreun motiv vizibil, cu automobilul său într-un parapel de pod. A murit pe loc.

● Împușcată

Marilyn Deltiah Walle era dansatoare de strip-tease într-un bar de noapte din Dallas („Caruselul” n.n.) care îi aparținea.

Carabina Mannlicher — Carcano

Între două focuri executate de foarte buni trăgători : 2,3 secunde ; 4,1 secunde, cu lunetă. Bineînțeles, că timpul minim pentru tragere, realimentare și tragere cu carabina italiană poate fi de 1,5 secunde pentru un trăgător excepțional. Dar, în acest caz, arma este ținută cu două mâini la înălțimea soldului, patul este lipit între cot și sold. În plus, această tragere se execută la distanță foarte scurtă (cțiva metri).

Cît privește experiențele făcute de Comisia Warren este imposibil ca acestea să fie luate în considerare. Pe de altă parte cei patru poliști n-au tras asupra unei întele mobile, ci asupra a trei ținte fixe, plasate între 60 și 80 metri. În plus, aceștia erau trăgători de elită. În sfîrșit, am reținut că media duratei realizate de cei patru era de 6,4 secunde, adică mult peste cele 5,6 secunde atribuite lui Oswald.

Singura reconstituire valabilă ar fi fost aceea de a lua la întîmplare cțiva trăgători de felul lui Oswald, adică medlocri, de a le pune în mînă o carabină cu lunetă și de a-i face să tragă de la al 6-lea etaj asupra unei mașini (blindate sau telecomandate) ce mergea cu 18 kilometri pe oră, altfel spus, de a reproduce condițiile atentatului. Această reconstituire n-a avut loc și sîntem convinși că ar fi fost sortită eșecului.

Rămîne, în sfîrșit, ultima probă adusă de Comisia Warren : cele 3 cartușe găsite, glonțul intact descoperit pe brancarda guvernatorului Connally și cțeva fragmente.

Primul element : cartușele găsite. Primul necaz : n-am putut niciodată să dispunem de cea mai mică fotografie a acestor cartușe. În timp ce Comisia Warren distribuia cu generozitate fotografii ale armelor, ale culasei și lunetei etc. este imposibil, în schimb, să se obțină fotografia cartușelor sau fragmentelor din glonț. În fața acestui refuz categoric toate ipotezele sînt permise.

Din 1918, adică după armistițiul, muniția 6,5X52 a puștii Mannlicher-Carcano n-a mai fost niciodată fabricată în altă parte decît în arsenalele italiene. Înainte o producea și firma germană DWM dar n-a mai fost deloc fabricată de vreuna din firmele europene (Kynoch, Norma, RWS etc.); puțin precisă, instabilă, fără mare putere de șoc, ea nu tenta pe trăgători.

Amatori puștii 1891 nu dispuneau decît de stocuri de muniții militare italiene rămase după război. Surpriza — Comisia Warren declara : „Muniția era de fabricație comercială curentă. Putea fi ușor procurată și mai mult de două milioane de cartușe au fost distribuite pe piața americană”.

nea lui Jack Ruby. La o lună după ce s-a căsătorit, la 23 august 1966, a fost împușcat la Omaha (Nebraska). Colega ei, Nancy Jane Mooney, care a fost arestată în legătură cu evenimentele de la Dallas, s-a spînzurat în celula închisorii. O a treia dansatoare de la „Caruselul” a murit și ea în circumstanțe care nu au fost elucidate nici pînă astăzi.

● Cancer

Jack Ruby, pe numele său Jacob Rubinstein, născut în 1911 la Chicago, era proprietarul mai multor baruri de noaptea la Dallas. La două zile după asasinarea lui John F. Kennedy, el l-a împușcat pe Oswald. Condamnat inițial la moarte pe scaunul electric, apoi decelară ireversibil, el urma să fie judecat pentru a doua oară într-un nou proces. Dar acesta nu a avut niciodată loc. După o detențiune preventivă de trei ani a fost internat, ca suspect de cancer pulmonar, la același spital unde fusese adus și Kennedy după atentat. Acolo a murit, la 3 ianuarie 1967, în vîrstă de 55 de ani, de cancer. Ziaristul american Fenn Jones afirmă că în spital l-au fost injectate celule canceroase. Faptul nu i se dă prea multă crezare.

● Sinucidere

David William Ferrie era detectiv particular, pilot și patronul unei întreprinderi de închiriat taxicuri aeriene. În ziua asasinării președintelui a plecat în Texas împreună cu doi prieteni. Scurs timp după aceea a fost arestat. Motivul : împreună cu Oswald și cu alți suspecți ar fi plănit asasinarea lui Kennedy. Cel puțin acest lucru îl afirmă procurorul din New Orleans, Jim Garrison. Însă ulterior el a fost nevoit să-l elibereze pe Ferrie. Dar patru ani mai tîrziu Garrison a vrut să-l interogheze din nou pe Ferrie. N-a mai apucat. La 22 februarie 1967 Ferrie a fost găsit mort în apartamentul său. Poliștii au găsit în mîna lui un flacon cu tablete.

● Împușcat

Robert F. Kennedy, fratele mai mic al președintelui asasinat al S.U.A., fusese ministru al Justiției și procuror federal general. Comportamentul lui după asasinarea fratelui său a fost straniu : a declarat că adjunctul său, Nicholas Katzenbach, a revocat la numai 14 ore de la atentat, o vastă operațiune lansată de F.B.I. pentru găsirea complicilor lui Oswald. Relațiile tot mai încordate care au existat între Bob Kennedy și succesorul președintelui Kennedy au

Fabricantul era „Western Cartridge Co” (S.U.A.). Această companie, care aparține trustului „Olin”, este în industria munițiilor ceea ce reprezintă „General Motors” pentru industria automobilelor. Am avut ocazia să studiem cataloagele de la „Western Cartridge Co” din anul 1961, 1962 și 1963; 6,5×52 nu figurează aici. Printre cele 59 de calibre propuse, astăzi, remarcăm doar două europene: un 7 mm Mauser (pușcă militară spaniolă) și un Mauser de 8 mm.

Este de-a dreptul ciudat că o muniție difuzată în peste două milioane de exemplare și disponibilă din punct de vedere comercial nu figurează în catalog. Să admițem că, potrivit declarațiilor Comisiei Warren, gloanțele lui Oswald erau de fabricație recentă și că „Western Cartridge Co” le producea curent. Dar atunci pentru ce „Western Cartridge Co”, căreia i-am cerut fotografiile ale 6,5/52 n-a spus că, în urmă cu cîtiva ani, fabricase cîteva milioane de asemenea cartușe pentru armata americană (și nu pentru comerț) și că, de atunci, ea n-a mai produs această muniție? În orice caz, fotografia ne-a fost refuzată.

Deci, admitînd că WCC a fabricat muniția, aceasta nu era, desigur, pentru armata americană care utiliza 7,62 mm, ci, mai curînd, pentru Italia și, cu atît mai mult, pentru una din acele țări a cărei armată este echipată cel mai adesea cu surplusul din al doilea război mondial.

Așa s-ar explica faptul că glonțul regăsit să fie unul blindat, care nu este, practic, niciodată livrat în comerț pentru calibre inferioare lui 7,62 (în general, este vorba de gloanțe semiblindate sau cu vîrf scobit). Dar, atunci, cum și-a procurat Oswald această muniție care ar fi trebuit să fie păstrată în afara circuitelor comerciale? Și pentru ce, cumpărîndu-și carabina, n-a comandat, în același timp, la „Klein's” munițiile care sînt în mod normal livrate la un preț de 7,50 dolari? 108 cartușe reprezintă dotarea normală a subofiterului italian iar „Klein's” vinde ca muniții militare italiene 108 cartușe la prețul de 7,50 dolari. Este, evident, vorba de un surplus.

În ce privește glonțul regăsit, pe care Comisia Warren îl declară intact dar ușor plat, el cîntărește 10,28 grame. Or, glonțul italian cîntărește în medie 10,45 g. Dar 10,28 g reprezintă tocmai greutatea unui glonț de 6,5×54 Mannlicher-Schoenauer grec și în medie cea a unui 6,5×55 scandinav. Aceste trei muniții europene sînt foarte asemănătoare și doar un expert calificat în munițiile europene poate stabili dacă muniția este întreagă. În ce privește glonțul, nu credem că se poate face o deosebire între cele trei genuri, în afară de greutatea lor.

Ne îndoiim de competența experților americani după ce am remarcat o mul-

țime drept consecință demisia lui Robert Kennedy din funcția de ministru al justiției, în 1964. În 1968, el și-a prezentat candidatura la președinție din partea Partidului Democrat. A fost învins în lupte, în cursul unei reuniuni electorale, într-un hotel din Los Angeles de către un student, Sirhan Sirhan. O zi după aceea, Rob Kennedy a murit.

● Sinucidere ?

Clay Shaw era un cunoscut non de afacere din New Orleans. În martie 1967 el a fost arestat, fiind bănuț de a fi participat, împreună cu Oswald, la un complot vizînd asasinarea președintelui Kennedy. Două ani mai tîrziu, Shaw a fost eliberat de către un tribunal. La 15 august 1974 a fost găsit mort în locuința sa. Cauza decesului nu a fost niciodată bine elucidată.

● Sinucidere ?

Roger Dean Craig era locșitor de șerif în Dallas și a fost marșor ocular al asasinării lui Kennedy. În contradicție cu rezultatele cercetărilor oficiale, el a afirmat că Oswald a avut un complot. În 1967, Craig a fost destituit din poliție. În mai 1975 a fost găsit mort, cu un glonț în pîet. Alături de el se afla arma din care fusese tras focul și o scrisoare de adio.

● Împușcat

Sam Giancana era unul din cei mai puternici mafiști din Chicago. În iunie 1975 el a vrut să facă o depozitie în fața unui comitet senatorial care se ocupa cu dedesubturile afacerii Kennedy. La 19 iunie, pe cînd își lua cîna în buclăria locuinței sale din Chicago, un ucigaș rămas neidentificat i-a tras șase gloanțe în gură și în gît.

● Dispărut

James Riddle (Jimmy) Hoffa era șeful sindicatului camionagilor, personalitate în jurul căreia s-au înscis multe scandaluri și care constituia veriga de legătură dintre C.I.A. și Mafia. Cel puțin așa afirmă Charles Crimaldi, fost ucigaș al mafiei din Chicago care a scris și o carte — „Contract Killer”. În carte el descrie cum agentul al C.I.A. i-au dat jos pe influența lider sindical, care dealtfel îl cunoștea și pe Jack Ruby. Hoffa a trebuit să lăpășească o pedeapsă de opt ani închisoare pentru luare de mită. După numai patru ani însă el a fost eliberat. La 30 iulie 1975 a fost văzut într-un cartier periferic al Detroit-

time de eroi în lucrările lor consacrate munților europeni, eroi cu privire la lungimea sau greutatea gloanțelor.

Eroarea asupra muniției folosite ar explica multe lucruri și această presupunere este confirmată de refuzul de a ni se da fotografiile cartușelor găsite la Dallas. Căci tirul realizat la 22 noiembrie 1963, teoretic de Oswald, este, în realitate, la extrema limită a unui trăgător olimpic dispunând de o pușcă semiautomată de mare precizie, care a făcut antrenamente intensive pe ținte mobile reproducând exact, din punctul de vedere al unghiului, distanței și vitezei, condițiile în care s-a desfășurat atentatul împotriva președintelui Kennedy.

Nu există pușcă semiautomată de 6,5 mm italiană (în afara prototipurilor), nici de 8,5 grecească; în schimb, există o excelentă 8,5 scandinavă: pușcă semiautomată suedeză Sjögren AG—42 P.

Aceasta nu este decât o ipoteză. Dar în zilele care au urmat atentatului s-a vorbit de un Mauser 7,65 (armă oficială a armatelor turcă, belgiană și argentiniană). Nu s-a aflat niciodată ce s-a întâmplat cu arma. Ne-a parvenit o telegramă oficială trimisă la 48 ore după atentat și care precizează că era vorba, într-adevăr, de un Mauser 7,65 mm. Este suficient să comparăm două fotografii pentru a vedea că este greu să confunzi un Mauser 98 cu Carcano 91.

În aceasta constă fragilitatea raportului Warren. Nici o probă sigură n-a fost adusă, mărturia fiind mai mult umană decât tehnică, ceea ce, în materie de poliție, nu este niciodată convingător. Am văzut mediocritatea armei, singurela trăgătorului Oswald, ținta în mișcare, căderea extremă a tirului — toate elementele tehnice care exclud posibilitatea ca, practic, Oswald să fie ucigașul.

Științific, aceasta se numește un fapt foarte improbabil: Comisia Warren a reținut deci ca adevărat un ansamblu de fapte care, în contextul lor matematic, sînt extraordinar de împlătoare. Dacă ne gândim că existența însăși a omului pe pământ și supraviețuirea sa sînt datorate unei multitudini de fapte foarte improbabile — explozia soarelui, întinirea unei comete, sau apariția unui microb care poate distruge toată omenirea — se poate măsură imensa fragilitate a mărturiei pentru care cel șapte membri ai Comisiei Warren au lucrat zece luni ca și-o defnitiveze.

tulul stînd de vorbă cu doi mafioși. Ulterior, în fața unui local a fost găsit automobilul lui. Din el, nici o urmă.

● Sugrumat

John Roselli făcea parte din familia mafioasă a lui Sam Giancana. În vara anului 1970, Roselli, atunci în vîrstă de 70 de ani, a început să depona mărturie în fața unui comitet senatorial cu privire la relația dintre asasinarea lui Kennedy, Mafia, C.I.A. și F.B.I. Dar după numai cîteva zile, la 7 august 1970, a fost găsit mort. Pe gît avea urme evidente de sugrumare iar în corp mai multe gloanțe. Cadavrul a fost descoperit într-un buoi de ulei lăsat cu înăușit, care stătea pe fundul golfului Miami.

● Sinucidere

Baronul George de Mohrenschildt, inginer la o societate petrolieră, călătorea în lumea întreagă. El o cunoștea pe Jackie Kennedy încă de cînd aceasta era copil și se numea Bouvier. De Mohrenschildt era însoț și un prieten al lui Oswald. La 28 martie 1977 baronul, care avea 65 de ani, a aflat că trebuie să apară în fața unei comisii de anchetă. Cîteva ore mai tîrziu, în locuința sa din Palm Beach, el povestea ziaristului olandez Willem Oltmans: „Am luat parte la completul de la Dallas. Au mai fost implicați și alți oameni din branșa petrolului, reprezentantul unei societăți de transport, agenți ai C.I.A. și al P.B.I.". După ce reporterul a plecat, baronul a luat arma și și-a tras un gloanț în gură.

● Împușcat

Charles Nicoletti era un ucigaș mafiot din Chicago. În 1960 bossii săi l-au însărcinat să aprindă C.I.A. într-o acțiune. La 28 martie 1977, organe de anchetă au încercat să-l contacteze pe Nicoletti pentru a-l interoga. Fără succes. O zi mai tîrziu, Nicoletti a fost văzut urcînd în automobilul său Oldsmobile, după ce a ieșit din restaurantul „Corral de aur”, din Chicago. Apoi au răsunat două împușcături. Gangsterul a fost lovit în ceafă.

● Sinucidere

Carlos Prilo Socarras, cu o viață extensivă de aventură, a fost un partener de afaceri al lui Jack Ruby. Și el urma să depona mărturie în fața unei comisii de anchetă. La 5 aprilie 1977, Socarras, în vîrstă de 74 de ani, s-a împușcat cu revolverul său.

A

pus un scenariu savant al discuției și o gestică sobră, de demnitar englez. Muncă zadarnică. Chiar de la deschiderea ușii, Maria Tănase mi-a anulat fraza protocolară printr-un familiar: „Hai, măfo, intră, că mi te ia vîntul de pe scară!”

Intru, un hol enorm, iau loc într-un fotoliu care mă înghite cu totul. Niel vorbă de gestică sobră, cîi despre conversație...

— Cum te cheamă?

— Ii spuseseam la telefon, dar repet. Se miră:

— Aha, acum înțeleg de ce urăști ca un
fir de soarengheț.

— Ce-ni acolo? Intrebările?

Răsfiolește caietul de parcă ar fi țara
unul elev condamnat la repetenție. Mi-l
confiscă, avertizându-mă:

Obrazul lui capătă nuanțe de semător
‘cvi de o basculantă. Ingin :

— Dă-i incolo de plan. Ce, așa crezi tu că se face gazetărie? Mergi cu mine în turneu să vezi cu ochii tăi ce e cum...

Îmi opresc sperlată privirea pe ecranul
lăptos al verandei viforită, ger, unde să
plec ? Încerc s-o conving :

— Imposibil ! Sarcinile redacționale
— lăsa că vorbesc eu cu Haranga Tu
dă fuga și fă-ți bagajele. Vezi de te îm-
bracă mai gros că avem mult de umblat
Schizez un vag gest de protest, nu-mi
dă atenție. Continuă :

— Îi luăm cu noi și pe Sylvan. Dacă
vrea să-l pozez pentru caricatură, să vină
după mine

Se ține de cuvânt, vorbește cu redacția,
cu Sylvan, rămâne să ne întâlnim la ora
21 în restaurantul Cărit de Nord. După
amiază primesc însă un telefon de la ea :

— Ți-ai luat bileț ?

— Tocmai mă pregăteam să fug la
agenția de volaj.

— Foarte bine. Mai ia două bilete. Unul
pentru mine și unul pentru Dan Moș-
tescu. L-am convins să intre în ansamblul
de la Nădăruș. Trebuie să fie singur de
seară

O telegramă Stam că la Iași, la casa
„Revista 82” părăsesc Teatrul și so-
răzesc la Bărbănt, în așteptarea pe-
riei de filmare. În Iași, la ora 11
am, tinerii din Asociația artistică
„Nevoia băieților” din Iași, în trăsă
noastră depășesc unul dintre cele mai
drag vase alinate în România :
trăcoarele și dau foc la război
romănesc plină departe

Seara o găesc la restaurantul garii,
într-o sală de fum, unde se
așteptarea trenului. Stau pe un scaun
de lemn, lângă un bărbat care
mă privește cu ochii mari și
platon cu scrumbii.

— Ia și tu, mișto, sînt grozave

— Bea măcar un coniac să te încălzești

Revizorul mă privește și mă
dă din cap. Într-o clipă, el
se apleacă și ia dintr-un
câșcan, pe care îl ține în
mână, o băutură caldă și
mi-o oferă.

Ajungem la Craiova după ora două. În
catedrală, e frig. A uitat cineva ober-
tural de la Craiova. La ora 5
haina pe un scaun — celebra ei haină
verde cu glugă și căptușeală de vulpi ro-
șii — și începe să manevreze un lăble
uriaz și o spirtieră

Revizorul mă privește și spune :

— Vă încredințăm de acum înainte
că nu. Bănuim că vrea să-l țin compa-
nie la acea cafea de noapte, dar — cum
avem să înțeleg mai târziu — în nesom-
nul ei continuu simțea nevoia să vor-
bească, să evocă locurile pe unde a tre-
cut cîmănt pe care îl purta în cămă-
se numeau : Enescu, Brîncuși, Sadoveanu,
Arghezi și mai multe multe altele
pe care le constatăcăm în continuare

— Ai cunoscut cîmănt mari, o învadez
la un moment dat

— Așteptia nu-s cîmănt mari, însă
au fost odată funduri de mări, iar acum
sînt cîmănt

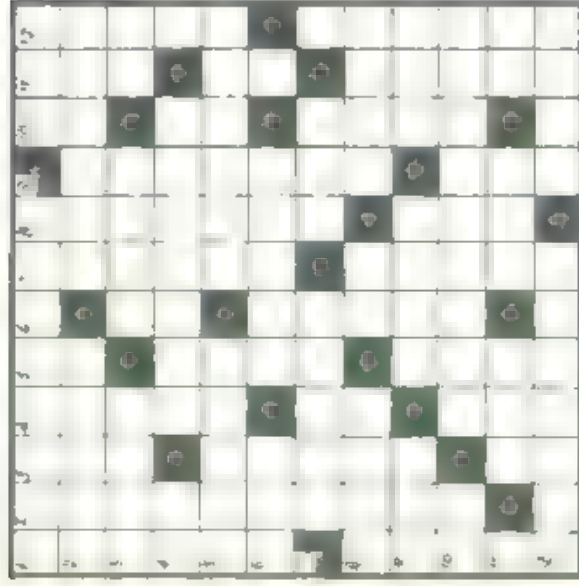
Într-o zi, la ora 11, la ora 12, la
13, acordată unor fape derizorii, îmi
transmite acest stat de pret :

— Ține minie și tu ce mi-a spus, odată,
meșterul Sadoveanu. Atunci cînd vrei să
prînz adevărați lucrurii, nu te lega de
frumusețea și de valoarea lor, ci de
nevoia lor. La ora 13, la ora 14, la ora 15,
la ora 16, la ora 17, la ora 18, la ora 19,
la ora 20, la ora 21, la ora 22, la ora 23,
la ora 24, la ora 25, la ora 26, la ora 27,
la ora 28, la ora 29, la ora 30, la ora 31,
la ora 32, la ora 33, la ora 34, la ora 35,
la ora 36, la ora 37, la ora 38, la ora 39,
la ora 40, la ora 41, la ora 42, la ora 43,
la ora 44, la ora 45, la ora 46, la ora 47,
la ora 48, la ora 49, la ora 50, la ora 51,
la ora 52, la ora 53, la ora 54, la ora 55,
la ora 56, la ora 57, la ora 58, la ora 59,
la ora 60, la ora 61, la ora 62, la ora 63,
la ora 64, la ora 65, la ora 66, la ora 67,
la ora 68, la ora 69, la ora 70, la ora 71,
la ora 72, la ora 73, la ora 74, la ora 75,
la ora 76, la ora 77, la ora 78, la ora 79,
la ora 80, la ora 81, la ora 82, la ora 83,
la ora 84, la ora 85, la ora 86, la ora 87,
la ora 88, la ora 89, la ora 90, la ora 91,
la ora 92, la ora 93, la ora 94, la ora 95,
la ora 96, la ora 97, la ora 98, la ora 99,
la ora 100, la ora 101, la ora 102, la ora 103,
la ora 104, la ora 105, la ora 106, la ora 107,
la ora 108, la ora 109, la ora 110, la ora 111,
la ora 112, la ora 113, la ora 114, la ora 115,
la ora 116, la ora 117, la ora 118, la ora 119,
la ora 120, la ora 121, la ora 122, la ora 123,
la ora 124, la ora 125, la ora 126, la ora 127,
la ora 128, la ora 129, la ora 130, la ora 131,
la ora 132, la ora 133, la ora 134, la ora 135,
la ora 136, la ora 137, la ora 138, la ora 139,
la ora 140, la ora 141, la ora 142, la ora 143,
la ora 144, la ora 145, la ora 146, la ora 147,
la ora 148, la ora 149, la ora 150, la ora 151,
la ora 152, la ora 153, la ora 154, la ora 155,
la ora 156, la ora 157, la ora 158, la ora 159,
la ora 160, la ora 161, la ora 162, la ora 163,
la ora 164, la ora 165, la ora 166, la ora 167,
la ora 168, la ora 169, la ora 170, la ora 171,
la ora 172, la ora 173, la ora 174, la ora 175,
la ora 176, la ora 177, la ora 178, la ora 179,
la ora 180, la ora 181, la ora 182, la ora 183,
la ora 184, la ora 185, la ora 186, la ora 187,
la ora 188, la ora 189, la ora 190, la ora 191,
la ora 192, la ora 193, la ora 194, la ora 195,
la ora 196, la ora 197, la ora 198, la ora 199,
la ora 200, la ora 201, la ora 202, la ora 203,
la ora 204, la ora 205, la ora 206, la ora 207,
la ora 208, la ora 209, la ora 210, la ora 211,
la ora 212, la ora 213, la ora 214, la ora 215,
la ora 216, la ora 217, la ora 218, la ora 219,
la ora 220, la ora 221, la ora 222, la ora 223,
la ora 224, la ora 225, la ora 226, la ora 227,
la ora 228, la ora 229, la ora 230, la ora 231,
la ora 232, la ora 233, la ora 234, la ora 235,
la ora 236, la ora 237, la ora 238, la ora 239,
la ora 240, la ora 241, la ora 242, la ora 243,
la ora 244, la ora 245, la ora 246, la ora 247,
la ora 248, la ora 249, la ora 250, la ora 251,
la ora 252, la ora 253, la ora 254, la ora 255,
la ora 256, la ora 257, la ora 258, la ora 259,
la ora 260, la ora 261, la ora 262, la ora 263,
la ora 264, la ora 265, la ora 266, la ora 267,
la ora 268, la ora 269, la ora 270, la ora 271,
la ora 272, la ora 273, la ora 274, la ora 275,
la ora 276, la ora 277, la ora 278, la ora 279,
la ora 280, la ora 281, la ora 282, la ora 283,
la ora 284, la ora 285, la ora 286, la ora 287,
la ora 288, la ora 289, la ora 290, la ora 291,
la ora 292, la ora 293, la ora 294, la ora 295,
la ora 296, la ora 297, la ora 298, la ora 299,
la ora 300, la ora 301, la ora 302, la ora 303,
la ora 304, la ora 305, la ora 306, la ora 307,
la ora 308, la ora 309, la ora 310, la ora 311,
la ora 312, la ora 313, la ora 314, la ora 315,
la ora 316, la ora 317, la ora 318, la ora 319,
la ora 320, la ora 321, la ora 322, la ora 323,
la ora 324, la ora 325, la ora 326, la ora 327,
la ora 328, la ora 329, la ora 330, la ora 331,
la ora 332, la ora 333, la ora 334, la ora 335,
la ora 336, la ora 337, la ora 338, la ora 339,
la ora 340, la ora 341, la ora 342, la ora 343,
la ora 344, la ora 345, la ora 346, la ora 347,
la ora 348, la ora 349, la ora 350, la ora 351,
la ora 352, la ora 353, la ora 354, la ora 355,
la ora 356, la ora 357, la ora 358, la ora 359,
la ora 360, la ora 361, la ora 362, la ora 363,
la ora 364, la ora 365, la ora 366, la ora 367,
la ora 368, la ora 369, la ora 370, la ora 371,
la ora 372, la ora 373, la ora 374, la ora 375,
la ora 376, la ora 377, la ora 378, la ora 379,
la ora 380, la ora 381, la ora 382, la ora 383,
la ora 384, la ora 385, la ora 386, la ora 387,
la ora 388, la ora 389, la ora 390, la ora 391,
la ora 392, la ora 393, la ora 394, la ora 395,
la ora 396, la ora 397, la ora 398, la ora 399,
la ora 400, la ora 401, la ora 402, la ora 403,
la ora 404, la ora 405, la ora 406, la ora 407,
la ora 408, la ora 409, la ora 410, la ora 411,
la ora 412, la ora 413, la ora 414, la ora 415,
la ora 416, la ora 417, la ora 418, la ora 419,
la ora 420, la ora 421, la ora 422, la ora 423,
la ora 424, la ora 425, la ora 426, la ora 427,
la ora 428, la ora 429, la ora 430, la ora 431,
la ora 432, la ora 433, la ora 434, la ora 435,
la ora 436, la ora 437, la ora 438, la ora 439,
la ora 440, la ora 441, la ora 442, la ora 443,
la ora 444, la ora 445, la ora 446, la ora 447,
la ora 448, la ora 449, la ora 450, la ora 451,
la ora 452, la ora 453, la ora 454, la ora 455,
la ora 456, la ora 457, la ora 458, la ora 459,
la ora 460, la ora 461, la ora 462, la ora 463,
la ora 464, la ora 465, la ora 466, la ora 467,
la ora 468, la ora 469, la ora 470, la ora 471,
la ora 472, la ora 473, la ora 474, la ora 475,
la ora 476, la ora 477, la ora 478, la ora 479,
la ora 480, la ora 481, la ora 482, la ora 483,
la ora 484, la ora 485, la ora 486, la ora 487,
la ora 488, la ora 489, la ora 490, la ora 491,
la ora 492, la ora 493, la ora 494, la ora 495,
la ora 496, la ora 497, la ora 498, la ora 499,
la ora 500, la ora 501, la ora 502, la ora 503,
la ora 504, la ora 505, la ora 506, la ora 507,
la ora 508, la ora 509, la ora 510, la ora 511,
la ora 512, la ora 513, la ora 514, la ora 515,
la ora 516, la ora 517, la ora 518, la ora 519,
la ora 520, la ora 521, la ora 522, la ora 523,
la ora 524, la ora 525, la ora 526, la ora 527,
la ora 528, la ora 529, la ora 530, la ora 531,
la ora 532, la ora 533, la ora 534, la ora 535,
la ora 536, la ora 537, la ora 538, la ora 539,
la ora 540, la ora 541, la ora 542, la ora 543,
la ora 544, la ora 545, la ora 546, la ora 547,
la ora 548, la ora 549, la ora 550, la ora 551,
la ora 552, la ora 553, la ora 554, la ora 555,
la ora 556, la ora 557, la ora 558, la ora 559,
la ora 560, la ora 561, la ora 562, la ora 563,
la ora 564, la ora 565, la ora 566, la ora 567,
la ora 568, la ora 569, la ora 570, la ora 571,
la ora 572, la ora 573, la ora 574, la ora 575,
la ora 576, la ora 577, la ora 578, la ora 579,
la ora 580, la ora 581, la ora 582, la ora 583,
la ora 584, la ora 585, la ora 586, la ora 587,
la ora 588, la ora 589, la ora 590, la ora 591,
la ora 592, la ora 593, la ora 594, la ora 595,
la ora 596, la ora 597, la ora 598, la ora 599,
la ora 600, la ora 601, la ora 602, la ora 603,
la ora 604, la ora 605, la ora 606, la ora 607,
la ora 608, la ora 609, la ora 610, la ora 611,
la ora 612, la ora 613, la ora 614, la ora 615,
la ora 616, la ora 617, la ora 618, la ora 619,
la ora 620, la ora 621, la ora 622, la ora 623,
la ora 624, la ora 625, la ora 626, la ora 627,
la ora 628, la ora 629, la ora 630, la ora 631,
la ora 632, la ora 633, la ora 634, la ora 635,
la ora 636, la ora 637, la ora 638, la ora 639,
la ora 640, la ora 641, la ora 642, la ora 643,
la ora 644, la ora 645, la ora 646, la ora 647,
la ora 648, la ora 649, la ora 650, la ora 651,
la ora 652, la ora 653, la ora 654, la ora 655,
la ora 656, la ora 657, la ora 658, la ora 659,
la ora 660, la ora 661, la ora 662, la ora 663,
la ora 664, la ora 665, la ora 666, la ora 667,
la ora 668, la ora 669, la ora 670, la ora 671,
la ora 672, la ora 673, la ora 674, la ora 675,
la ora 676, la ora 677, la ora 678, la ora 679,
la ora 680, la ora 681, la ora 682, la ora 683,
la ora 684, la ora 685, la ora 686, la ora 687,
la ora 688, la ora 689, la ora 690, la ora 691,
la ora 692, la ora 693, la ora 694, la ora 695,
la ora 696, la ora 697, la ora 698, la ora 699,
la ora 700, la ora 701, la ora 702, la ora 703,
la ora 704, la ora 705, la ora 706, la ora 707,
la ora 708, la ora 709, la ora 710, la ora 711,
la ora 712, la ora 713, la ora 714, la ora 715,
la ora 716, la ora 717, la ora 718, la ora 719,
la ora 720, la ora 721, la ora 722, la ora 723,
la ora 724, la ora 725, la ora 726, la ora 727,
la ora 728, la ora 729, la ora 730, la ora 731,
la ora 732, la ora 733, la ora 734, la ora 735,
la ora 736, la ora 737, la ora 738, la ora 739,
la ora 740, la ora 741, la ora 742, la ora 743,
la ora 744, la ora 745, la ora 746, la ora 747,
la ora 748, la ora 749, la ora 750, la ora 751,
la ora 752, la ora 753, la ora 754, la ora 755,
la ora 756, la ora 757, la ora 758, la ora 759,
la ora 760, la ora 761, la ora 762, la ora 763,
la ora 764, la ora 765, la ora 766, la ora 767,
la ora 768, la ora 769, la ora 770, la ora 771,
la ora 772, la ora 773, la ora 774, la ora 775,
la ora 776, la ora 777, la ora 778, la ora 779,
la ora 780, la ora 781, la ora 782, la ora 783,
la ora 784, la ora 785, la ora 786, la ora 787,
la ora 788, la ora 789, la ora 790, la ora 791,
la ora 792, la ora 793, la ora 794, la ora 795,
la ora 796, la ora 797, la ora 798, la ora 799,
la ora 800, la ora 801, la ora 802, la ora 803,
la ora 804, la ora 805, la ora 806, la ora 807,
la ora 808, la ora 809, la ora 810, la ora 811,
la ora 812, la ora 813, la ora 814, la ora 815,
la ora 816, la ora 817, la ora 818, la ora 819,
la ora 820, la ora 821, la ora 822, la ora 823,
la ora 824, la ora 825, la ora 826, la ora 827,
la ora 828, la ora 829, la ora 830, la ora 831,
la ora 832, la ora 833, la ora 834, la ora 835,
la ora 836, la ora 837, la ora 838, la ora 839,
la ora 840, la ora 841, la ora 842, la ora 843,
la ora 844, la ora 845, la ora 846, la ora 847,
la ora 848, la ora 849, la ora 850, la ora 851,
la ora 852, la ora 853, la ora 854, la ora 855,
la ora 856, la ora 857, la ora 858, la ora 859,
la ora 860, la ora 861, la ora 862, la ora 863,
la ora 864, la ora 865, la ora 866, la ora 867,
la ora 868, la ora 869, la ora 870, la ora 871,
la ora 872, la ora 873, la ora 874, la ora 875,
la ora 876, la ora 877, la ora 878, la ora 879,
la ora 880, la ora 881, la ora 882, la ora 883,
la ora 884, la ora 885, la ora 886, la ora 887,
la ora 888, la ora 889, la ora 890, la ora 891,
la ora 892, la ora 893, la ora 894, la ora 895,
la ora 896, la ora 897, la ora 898, la ora 899,
la ora 900, la ora 901, la ora 902, la ora 903,
la ora 904, la ora 905, la ora 906, la ora 907,
la ora 908, la ora 909, la ora 910, la ora 911,
la ora 912, la ora 913, la ora 914, la ora 915,
la ora 916, la ora 917, la ora 918, la ora 919,
la ora 920, la ora 921, la ora 922, la ora 923,
la ora 924, la ora 925, la ora 926, la ora 927,
la ora 928, la ora 929, la ora 930, la ora 931,
la ora 932, la ora 933, la ora 934, la ora 935,
la ora 936, la ora 937, la ora 938, la ora 939,
la ora 940, la ora 941, la ora 942, la ora 943,
la ora 944, la ora 945, la ora 946, la ora 947,
la ora 948, la ora 949, la ora 950, la ora 951,
la ora 952, la ora 953, la ora 954, la ora 955,
la ora 956, la ora 957, la ora 958, la ora 959,
la ora 960, la ora 961, la ora 962, la ora 963,
la ora 964, la ora 965, la ora 966, la ora 967,
la ora 968, la ora 969, la ora 970, la ora 971,
la ora 972, la ora 973, la ora 974, la ora 975,
la ora 976, la ora 977, la ora 978, la ora 979,
la ora 980, la ora 981, la ora 982, la ora 983,
la ora 984, la ora 985, la ora 986, la ora 987,
la ora 988, la ora 989, la ora 990, la ora 991,
la ora 992, la ora 993, la ora 994, la ora 995,
la ora 996, la ora 997, la ora 998, la ora 999,
la ora 1000, la ora 1001, la ora 1002, la ora 1003,
la ora 1004, la ora 1005, la ora 1006, la ora 1007,
la ora 1008, la ora 1009, la ora 1010, la ora 1011,
la ora 1012, la ora 1013, la ora 1014, la ora 1015,
la ora 1016, la ora 1017, la ora 1018, la ora 1019,
la ora 1020, la ora 1021, la ora 1022, la ora 1023,
la ora 1024, la ora 1025, la ora 1026, la ora 1027,
la ora 1028, la ora 1029, la ora 1030, la ora 1031,
la ora 1032, la ora 1033, la ora 1034, la ora 1035,
la ora 1036, la ora 1037, la ora 1038, la ora 1039,
la ora 1040, la ora 1041, la ora 1042, la ora 1043,
la ora 1044, la ora 1045, la ora 1046, la ora 1047,
la ora 1048, la ora 1049, la ora 1050, la ora 1051,
la ora 1052, la ora 1053, la ora 1054, la ora 1055,
la ora 1056, la ora 1057, la ora 1058, la ora 1059,
la ora 1060, la ora 1061, la ora 1062, la ora 1063,
la ora 1064, la ora 1065, la ora 1066, la ora 1067,
la ora 1068, la ora 1069, la ora 1070, la ora 1071,
la ora 1072, la ora 1073, la ora 1074, la ora 1075,
la ora 1076, la ora 1077, la ora 1078, la ora 1079,
la ora 1080, la ora 1081, la ora 1082, la ora 1083,
la ora 1084, la ora 1085, la ora 1086, la ora 1087,
la ora 1088, la ora 1089, la ora 1090, la ora 1091,
la ora 1092, la ora 1093, la ora 1094, la ora 1095,
la ora 1096, la ora 1097, la ora 1098, la ora 1099,
la ora 1100, la ora 1101, la ora 1102, la ora 1103,
la ora 1104, la ora 1105, la ora 1106, la ora 1107,
la ora 1108, la ora 1109, la ora 1110, la ora 1111,
la ora 1112, la ora 1113, la ora 1114, la ora 1115,
la ora 1116, la ora 1117, la ora 1118, la ora 1119,
la ora 1120, la ora 1121, la ora 1122, la ora 1123,
la ora 1124, la ora 1125, la ora 1126, la ora 1127,
la ora 1128, la ora 1129, la ora 1130, la ora 1131,
la ora 1132, la ora 1133, la ora 1134, la ora 1135,
la ora 1136, la ora 1137, la ora 1138, la ora 1139,
la ora 1140, la ora 1141, la ora 1142, la ora 1143,
la ora 1144, la ora 1145, la ora 1146, la ora 1147,
la ora 1148, la ora 1149, la ora 1150, la ora 1151,
la ora 1152, la ora 1153, la ora 1154, la ora 1155,
la ora 1156, la ora 1157, la ora 1158, la ora 1159,
la ora 1160, la ora 1161, la ora 1162, la ora 1163,
la ora 1164, la ora 1165, la ora 1166, la ora 1167,
la ora 1168, la ora 1169, la ora 1170, la ora 1171,
la ora 1172, la ora 1173, la ora 1174, la ora 1175,
la ora 1176, la ora 1177, la ora 1178, la ora 1179,
la ora 1180, la ora 1181, la ora 1182, la ora 1183,
la ora 1184, la ora 1185, la ora 1186, la ora 1187,
la ora 1188, la ora 1189, la ora 1190, la ora 1191,
la ora 1192, la ora 1193, la ora 1194, la ora 1195,
la ora 1196, la ora 1197, la ora 1198, la ora 1199,
la ora 1200, la ora 1201, la ora 1202, la ora 1203,
la ora 1204, la ora 1205, la ora 1206, la ora 1207,
la ora 1208, la ora 1209, la ora 1210, la ora 1211,
la ora 1212, la ora 1213, la ora 1214, la ora 1215,
la ora 1216, la ora 1217, la ora 1218, la ora 1219,
la ora 1220, la ora 1221, la ora 1222, la ora 1223,
la ora 1224, la ora 1225, la ora 1226, la ora 1227,
la ora 1228, la ora 1229, la ora 1230, la ora 1231,
la ora 1232, la ora 1233, la ora 1234, la ora 1235,
la ora 1236, la ora 1237, la ora 1238, la ora 1239,
la ora 1240, la ora 1241, la ora 1242, la ora 1243,
la ora 1244, la ora 1245, la ora 1246, la ora 1247,
la ora 1248, la ora 1249, la ora 1250, la ora 1251,
la ora 1252, la ora 1253, la ora 1254, la ora 1255,
la ora 1256, la ora 1257, la ora 1258, la ora 1259,
la ora 1260, la ora 1261, la ora 1262, la ora 1263,
la ora 1264, la ora 1265, la ora 1266, la ora 1267,
la ora 1268, la ora 1269, la ora 1270, la ora 1271,
la ora 1272, la ora 1273, la ora 1274, la ora 1275,
la ora 1276, la ora 1277, la ora 1278, la ora 1279,
la ora 1280, la ora 1281, la ora 1282, la ora 1283,
la ora 1284, la ora 1285, la ora 1286, la ora 1287,
la ora 1288, la ora 1289, la ora 1290, la ora 1291,
la ora 1292, la ora 1293, la ora 1294, la ora 1295,
la ora 1296, la ora 1297, la ora 1298, la ora 1299,
la ora 1300, la ora 1301, la ora 1302, la ora 1303,
la ora 1304, la ora 1305, la ora 1306, la ora 1307,
la ora 1308, la ora 1309, la ora 1310, la ora 1311,
la ora 1312, la ora 1313, la ora 1314, la ora 1315,
la ora 1316, la ora 1317, la ora 1318, la ora 1319,
la ora 1320, la ora 1321, la ora 1322, la ora 1323,
la ora 1324, la ora 1325, la ora 1326, la ora 1327,
la ora 1328, la ora 1329, la ora 1330, la ora 1331,
la ora 1332, la ora 1333, la ora 1334, la ora 1335,
la ora 1336, la ora 1337, la ora 1338, la ora 1339,
la ora 1340, la ora 1341, la ora 1342, la ora 1343,
la ora 1344, la ora 1345, la ora 1346, la ora 1347,
la ora 1348, la ora 1349, la ora 1350, la ora 1351,
la ora 1352, la ora 1353, la ora 1354, la ora 1355,
la ora 1356, la ora 1357, la ora 1358, la ora 1359,
la ora 1360, la ora 1361, la ora 1362, la ora 1363,
la ora 1364, la ora 1365, la ora 1366, la ora 1367,
la ora 1368, la ora 1369, la ora 1370, la ora 1371,
la ora 1372, la ora 1373, la ora 1374, la ora 1375,
la ora 1376, la ora 1377, la ora 1378, la ora 1379,
la ora 1380, la ora 1381, la ora 1382, la ora 1383,
la ora 1384, la ora 1385, la ora 1386, la ora 1387,
la ora 1388, la ora 1389, la ora 1390, la ora 1391,
la ora 1392, la ora 1393, la ora 1394, la ora 1395,
la ora 1396, la ora 1397, la ora 139

POESIS

ORIZONTAL: 1) Remarcabil poet român, laureat al Premiului Nobel care a debutat în 1900 cu „Senzul iubirii”, talentul său fiind apoi prezent în fiecare din poezii și volumele ulterioare (1) vizuine a sentimentelor”, „Coul și stera „Lăsat Plotenaj”, „Clar de inimă” etc. — „de vedere poezia din creația (constanța) București „Agăntice”) 2) Seara întâlnirii (1) 1970 cu un... sunt dină din... 3) Programul (1) 1970... 4) „Rost” (Silviu) — Prefața autorului 1) 1970... 5) Pseudo-patriarhia... 6) Pseudo-patriarhia... 7) Pseudo-patriarhia... 8) Pseudo-patriarhia... 9) Pseudo-patriarhia... 10) Pseudo-patriarhia... 11) Pseudo-patriarhia... 12) Pseudo-patriarhia... 13) Pseudo-patriarhia... 14) Pseudo-patriarhia... 15) Pseudo-patriarhia... 16) Pseudo-patriarhia... 17) Pseudo-patriarhia... 18) Pseudo-patriarhia... 19) Pseudo-patriarhia... 20) Pseudo-patriarhia... 21) Pseudo-patriarhia... 22) Pseudo-patriarhia... 23) Pseudo-patriarhia... 24) Pseudo-patriarhia... 25) Pseudo-patriarhia... 26) Pseudo-patriarhia... 27) Pseudo-patriarhia... 28) Pseudo-patriarhia... 29) Pseudo-patriarhia... 30) Pseudo-patriarhia... 31) Pseudo-patriarhia... 32) Pseudo-patriarhia... 33) Pseudo-patriarhia... 34) Pseudo-patriarhia... 35) Pseudo-patriarhia... 36) Pseudo-patriarhia... 37) Pseudo-patriarhia... 38) Pseudo-patriarhia... 39) Pseudo-patriarhia... 40) Pseudo-patriarhia... 41) Pseudo-patriarhia... 42) Pseudo-patriarhia... 43) Pseudo-patriarhia... 44) Pseudo-patriarhia... 45) Pseudo-patriarhia... 46) Pseudo-patriarhia... 47) Pseudo-patriarhia... 48) Pseudo-patriarhia... 49) Pseudo-patriarhia... 50) Pseudo-patriarhia... 51) Pseudo-patriarhia... 52) Pseudo-patriarhia... 53) Pseudo-patriarhia... 54) Pseudo-patriarhia... 55) Pseudo-patriarhia... 56) Pseudo-patriarhia... 57) Pseudo-patriarhia... 58) Pseudo-patriarhia... 59) Pseudo-patriarhia... 60) Pseudo-patriarhia... 61) Pseudo-patriarhia... 62) Pseudo-patriarhia... 63) Pseudo-patriarhia... 64) Pseudo-patriarhia... 65) Pseudo-patriarhia... 66) Pseudo-patriarhia... 67) Pseudo-patriarhia... 68) Pseudo-patriarhia... 69) Pseudo-patriarhia... 70) Pseudo-patriarhia... 71) Pseudo-patriarhia... 72) Pseudo-patriarhia... 73) Pseudo-patriarhia... 74) Pseudo-patriarhia... 75) Pseudo-patriarhia... 76) Pseudo-patriarhia... 77) Pseudo-patriarhia... 78) Pseudo-patriarhia... 79) Pseudo-patriarhia... 80) Pseudo-patriarhia... 81) Pseudo-patriarhia... 82) Pseudo-patriarhia... 83) Pseudo-patriarhia... 84) Pseudo-patriarhia... 85) Pseudo-patriarhia... 86) Pseudo-patriarhia... 87) Pseudo-patriarhia... 88) Pseudo-patriarhia... 89) Pseudo-patriarhia... 90) Pseudo-patriarhia... 91) Pseudo-patriarhia... 92) Pseudo-patriarhia... 93) Pseudo-patriarhia... 94) Pseudo-patriarhia... 95) Pseudo-patriarhia... 96) Pseudo-patriarhia... 97) Pseudo-patriarhia... 98) Pseudo-patriarhia... 99) Pseudo-patriarhia... 100) Pseudo-patriarhia...

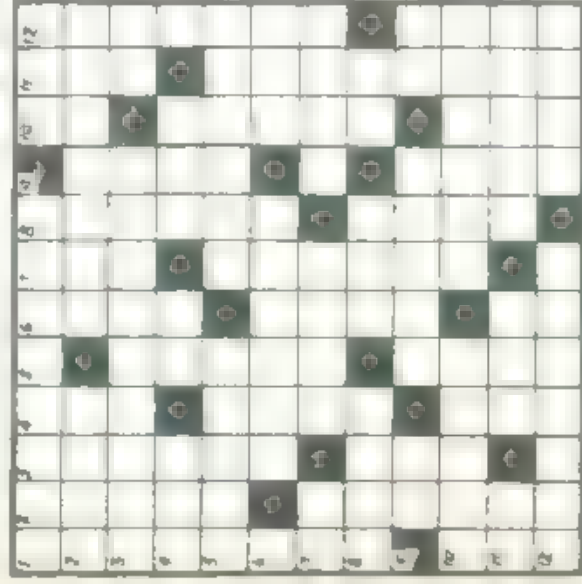
Ionuț, către... 11) (Dant) 11) 12) 13) 14) 15) 16) 17) 18) 19) 20) 21) 22) 23) 24) 25) 26) 27) 28) 29) 30) 31) 32) 33) 34) 35) 36) 37) 38) 39) 40) 41) 42) 43) 44) 45) 46) 47) 48) 49) 50) 51) 52) 53) 54) 55) 56) 57) 58) 59) 60) 61) 62) 63) 64) 65) 66) 67) 68) 69) 70) 71) 72) 73) 74) 75) 76) 77) 78) 79) 80) 81) 82) 83) 84) 85) 86) 87) 88) 89) 90) 91) 92) 93) 94) 95) 96) 97) 98) 99) 100) 101) 102) 103) 104) 105) 106) 107) 108) 109) 110) 111) 112) 113) 114) 115) 116) 117) 118) 119) 120) 121) 122) 123) 124) 125) 126) 127) 128) 129) 130) 131) 132) 133) 134) 135) 136) 137) 138) 139) 140) 141) 142) 143) 144) 145) 146) 147) 148) 149) 150) 151) 152) 153) 154) 155) 156) 157) 158) 159) 160) 161) 162) 163) 164) 165) 166) 167) 168) 169) 170) 171) 172) 173) 174) 175) 176) 177) 178) 179) 180) 181) 182) 183) 184) 185) 186) 187) 188) 189) 190) 191) 192) 193) 194) 195) 196) 197) 198) 199) 200) 201) 202) 203) 204) 205) 206) 207) 208) 209) 210) 211) 212) 213) 214) 215) 216) 217) 218) 219) 220) 221) 222) 223) 224) 225) 226) 227) 228) 229) 230) 231) 232) 233) 234) 235) 236) 237) 238) 239) 240) 241) 242) 243) 244) 245) 246) 247) 248) 249) 250) 251) 252) 253) 254) 255) 256) 257) 258) 259) 260) 261) 262) 263) 264) 265) 266) 267) 268) 269) 270) 271) 272) 273) 274) 275) 276) 277) 278) 279) 280) 281) 282) 283) 284) 285) 286) 287) 288) 289) 290) 291) 292) 293) 294) 295) 296) 297) 298) 299) 300) 301) 302) 303) 304) 305) 306) 307) 308) 309) 310) 311) 312) 313) 314) 315) 316) 317) 318) 319) 320) 321) 322) 323) 324) 325) 326) 327) 328) 329) 330) 331) 332) 333) 334) 335) 336) 337) 338) 339) 340) 341) 342) 343) 344) 345) 346) 347) 348) 349) 350) 351) 352) 353) 354) 355) 356) 357) 358) 359) 360) 361) 362) 363) 364) 365) 366) 367) 368) 369) 370) 371) 372) 373) 374) 375) 376) 377) 378) 379) 380) 381) 382) 383) 384) 385) 386) 387) 388) 389) 390) 391) 392) 393) 394) 395) 396) 397) 398) 399) 400) 401) 402) 403) 404) 405) 406) 407) 408) 409) 410) 411) 412) 413) 414) 415) 416) 417) 418) 419) 420) 421) 422) 423) 424) 425) 426) 427) 428) 429) 430) 431) 432) 433) 434) 435) 436) 437) 438) 439) 440) 441) 442) 443) 444) 445) 446) 447) 448) 449) 450) 451) 452) 453) 454) 455) 456) 457) 458) 459) 460) 461) 462) 463) 464) 465) 466) 467) 468) 469) 470) 471) 472) 473) 474) 475) 476) 477) 478) 479) 480) 481) 482) 483) 484) 485) 486) 487) 488) 489) 490) 491) 492) 493) 494) 495) 496) 497) 498) 499) 500) 501) 502) 503) 504) 505) 506) 507) 508) 509) 510) 511) 512) 513) 514) 515) 516) 517) 518) 519) 520) 521) 522) 523) 524) 525) 526) 527) 528) 529) 530) 531) 532) 533) 534) 535) 536) 537) 538) 539) 540) 541) 542) 543) 544) 545) 546) 547) 548) 549) 550) 551) 552) 553) 554) 555) 556) 557) 558) 559) 560) 561) 562) 563) 564) 565) 566) 567) 568) 569) 570) 571) 572) 573) 574) 575) 576) 577) 578) 579) 580) 581) 582) 583) 584) 585) 586) 587) 588) 589) 590) 591) 592) 593) 594) 595) 596) 597) 598) 599) 600) 601) 602) 603) 604) 605) 606) 607) 608) 609) 610) 611) 612) 613) 614) 615) 616) 617) 618) 619) 620) 621) 622) 623) 624) 625) 626) 627) 628) 629) 630) 631) 632) 633) 634) 635) 636) 637) 638) 639) 640) 641) 642) 643) 644) 645) 646) 647) 648) 649) 650) 651) 652) 653) 654) 655) 656) 657) 658) 659) 660) 661) 662) 663) 664) 665) 666) 667) 668) 669) 670) 671) 672) 673) 674) 675) 676) 677) 678) 679) 680) 681) 682) 683) 684) 685) 686) 687) 688) 689) 690) 691) 692) 693) 694) 695) 696) 697) 698) 699) 700) 701) 702) 703) 704) 705) 706) 707) 708) 709) 710) 711) 712) 713) 714) 715) 716) 717) 718) 719) 720) 721) 722) 723) 724) 725) 726) 727) 728) 729) 730) 731) 732) 733) 734) 735) 736) 737) 738) 739) 740) 741) 742) 743) 744) 745) 746) 747) 748) 749) 750) 751) 752) 753) 754) 755) 756) 757) 758) 759) 760) 761) 762) 763) 764) 765) 766) 767) 768) 769) 770) 771) 772) 773) 774) 775) 776) 777) 778) 779) 780) 781) 782) 783) 784) 785) 786) 787) 788) 789) 790) 791) 792) 793) 794) 795) 796) 797) 798) 799) 800) 801) 802) 803) 804) 805) 806) 807) 808) 809) 810) 811) 812) 813) 814) 815) 816) 817) 818) 819) 820) 821) 822) 823) 824) 825) 826) 827) 828) 829) 830) 831) 832) 833) 834) 835) 836) 837) 838) 839) 840) 841) 842) 843) 844) 845) 846) 847) 848) 849) 850) 851) 852) 853) 854) 855) 856) 857) 858) 859) 860) 861) 862) 863) 864) 865) 866) 867) 868) 869) 870) 871) 872) 873) 874) 875) 876) 877) 878) 879) 880) 881) 882) 883) 884) 885) 886) 887) 888) 889) 890) 891) 892) 893) 894) 895) 896) 897) 898) 899) 900) 901) 902) 903) 904) 905) 906) 907) 908) 909) 910) 911) 912) 913) 914) 915) 916) 917) 918) 919) 920) 921) 922) 923) 924) 925) 926) 927) 928) 929) 930) 931) 932) 933) 934) 935) 936) 937) 938) 939) 940) 941) 942) 943) 944) 945) 946) 947) 948) 949) 950) 951) 952) 953) 954) 955) 956) 957) 958) 959) 960) 961) 962) 963) 964) 965) 966) 967) 968) 969) 970) 971) 972) 973) 974) 975) 976) 977) 978) 979) 980) 981) 982) 983) 984) 985) 986) 987) 988) 989) 990) 991) 992) 993) 994) 995) 996) 997) 998) 999) 1000) 1001) 1002) 1003) 1004) 1005) 1006) 1007) 1008) 1009) 1010) 1011) 1012) 1013) 1014) 1015) 1016) 1017) 1018) 1019) 1020) 1021) 1022) 1023) 1024) 1025) 1026) 1027) 1028) 1029) 1030) 1031) 1032) 1033) 1034) 1035) 1036) 1037) 1038) 1039) 1040) 1041) 1042) 1043) 1044) 1045) 1046) 1047) 1048) 1049) 1050) 1051) 1052) 1053) 1054) 1055) 1056) 1057) 1058) 1059) 1060) 1061) 1062) 1063) 1064) 1065) 1066) 1067) 1068) 1069) 1070) 1071) 1072) 1073) 1074) 1075) 1076) 1077) 1078) 1079) 1080) 1081) 1082) 1083) 1084) 1085) 1086) 1087) 1088) 1089) 1090) 1091) 1092) 1093) 1094) 1095) 1096) 1097) 1098) 1099) 1100) 1101) 1102) 1103) 1104) 1105) 1106) 1107) 1108) 1109) 1110) 1111) 1112) 1113) 1114) 1115) 1116) 1117) 1118) 1119) 1120) 1121) 1122) 1123) 1124) 1125) 1126) 1127) 1128) 1129) 1130) 1131) 1132) 1133) 1134) 1135) 1136) 1137) 1138) 1139) 1140) 1141) 1142) 1143) 1144) 1145) 1146) 1147) 1148) 1149) 1150) 1151) 1152) 1153) 1154) 1155) 1156) 1157) 1158) 1159) 1160) 1161) 1162) 1163) 1164) 1165) 1166) 1167) 1168) 1169) 1170) 1171) 1172) 1173) 1174) 1175) 1176) 1177) 1178) 1179) 1180) 1181) 1182) 1183) 1184) 1185) 1186) 1187) 1188) 1189) 1190) 1191) 1192) 1193) 1194) 1195) 1196) 1197) 1198) 1199) 1200) 1201) 1202) 1203) 1204) 1205) 1206) 1207) 1208) 1209) 1210) 1211) 1212) 1213) 1214) 1215) 1216) 1217) 1218) 1219) 1220) 1221) 1222) 1223) 1224) 1225) 1226) 1227) 1228) 1229) 1230) 1231) 1232) 1233) 1234) 1235) 1236) 1237) 1238) 1239) 1240) 1241) 1242) 1243) 1244) 1245) 1246) 1247) 1248) 1249) 1250) 1251) 1252) 1253) 1254) 1255) 1256) 1257) 1258) 1259) 1260) 1261) 1262) 1263) 1264) 1265) 1266) 1267) 1268) 1269) 1270) 1271) 1272) 1273) 1274) 1275) 1276) 1277) 1278) 1279) 1280) 1281) 1282) 1283) 1284) 1285) 1286) 1287) 1288) 1289) 1290) 1291) 1292) 1293) 1294) 1295) 1296) 1297) 1298) 1299) 1300) 1301) 1302) 1303) 1304) 1305) 1306) 1307) 1308) 1309) 1310) 1311) 1312) 1313) 1314) 1315) 1316) 1317) 1318) 1319) 1320) 1321) 1322) 1323) 1324) 1325) 1326) 1327) 1328) 1329) 1330) 1331) 1332) 1333) 1334) 1335) 1336) 1337) 1338) 1339) 1340) 1341) 1342) 1343) 1344) 1345) 1346) 1347) 1348) 1349) 1350) 1351) 1352) 1353) 1354) 1355) 1356) 1357) 1358) 1359) 1360) 1361) 1362) 1363) 1364) 1365) 1366) 1367) 1368) 1369) 1370) 1371) 1372) 1373) 1374) 1375) 1376) 1377) 1378) 1379) 1380) 1381) 1382) 1383) 1384) 1385) 1386) 1387) 1388) 1389) 1390) 1391) 1392) 1393) 1394) 1395) 1396) 1397) 1398) 1399) 1400) 1401) 1402) 1403) 1404) 1405) 1406) 1407) 1408) 1409) 1410) 1411) 1412) 1413) 1414) 1415) 1416) 1417) 1418) 1419) 1420) 1421) 1422) 1423) 1424) 1425) 1426) 1427) 1428) 1429) 1430) 1431) 1432) 1433) 1434) 1435) 1436) 1437) 1438) 1439) 1440) 1441) 1442) 1443) 1444) 1445) 1446) 1447) 1448) 1449) 1450) 1451) 1452) 1453) 1454) 1455) 1456) 1457) 1458) 1459) 1460) 1461) 1462) 1463) 1464) 1465) 1466) 1467) 1468) 1469) 1470) 1471) 1472) 1473) 1474) 1475) 1476) 1477) 1478) 1479) 1480) 1481) 1482) 1483) 1484) 1485) 1486) 1487) 1488) 1489) 1490) 1491) 1492) 1493) 1494) 1495) 1496) 1497) 1498) 1499) 1500) 1501) 1502) 1503) 1504) 1505) 1506) 1507) 1508) 1509) 1510) 1511) 1512) 1513) 1514) 1515) 1516) 1517) 1518) 1519) 1520) 1521) 1522) 1523) 1524) 1525) 1526) 1527) 1528) 1529) 1530) 1531) 1532) 1533) 1534) 1535) 1536) 1537) 1538) 1539) 1540) 1541) 1542) 1543) 1544) 1545) 1546) 1547) 1548) 1549) 1550) 1551) 1552) 1553) 1554) 1555) 1556) 1557) 1558) 1559) 1560) 1561) 1562) 1563) 1564) 1565) 1566) 1567) 1568) 1569) 1570) 1571) 1572) 1573) 1574) 1575) 1576) 1577) 1578) 1579) 1580) 1581) 1582) 1583) 1584) 1585) 1586) 1587) 1588) 1589) 1590) 1591) 1592) 1593) 1594) 1595) 1596) 1597) 1598) 1599) 1600) 1601) 1602) 1603) 1604) 1605) 1606) 1607) 1608) 1609) 1610) 1611) 1612) 1613) 1614) 1615) 1616) 1617) 1618) 1619) 1620) 1621) 1622) 1623) 1624) 1625) 1626) 1627) 1628) 1629) 1630) 1631) 1632) 1633) 1634) 1635) 1636) 1637) 1638) 1639) 1640) 1641) 1642) 1643) 1644) 1645) 1646) 1647) 1648) 1649) 1650) 1651) 1652) 1653) 1654) 1655) 1656) 1657) 1658) 1659) 1660) 1661) 1662) 1663) 1664) 1665) 1666) 1667) 1668) 1669) 1670) 1671) 1672) 1673) 1674) 1675) 1676) 1677) 1678) 1679) 1680) 1681) 1682) 1683) 1684) 1685) 1686) 1687) 1688) 1689) 1690) 1691) 1692) 1693) 1694) 1695) 1696) 1697) 1698) 1699) 1700) 1701) 1702) 1703) 1704) 1705) 1706) 1707) 1708) 1709) 1710) 1711) 1712) 1713) 1714) 1715) 1716) 1717) 1718) 1719) 1720) 1721) 1722) 1723) 1724) 1725) 1726) 1727) 1728) 1729) 1730) 1731) 1732) 1733) 1734) 1735) 1736) 1737) 1738) 1739) 1740) 1741) 1742) 1743) 1744) 1745) 1746) 1747) 1748) 1749) 1750) 1751) 1752) 1753) 1754) 1755) 1756) 1757) 1758) 1759) 1760) 1761) 1762) 1763) 1764) 1765) 1766) 1767) 1768) 1769) 1770) 1771) 1772) 1773) 1774) 1775) 1776) 1777) 1778) 1779) 1780) 1781) 1782) 1783) 1784) 1785) 1786) 1787) 1788) 1789) 1790) 1791) 1792) 1793) 1794) 1795) 1796) 1797) 1798) 1799) 1800) 1801) 1802) 1803) 1804) 1805) 1806) 1807) 1808) 1809) 1810) 1811) 1812) 1813) 1814) 1815) 1816) 1817) 1818) 1819) 1820) 1821) 1822) 1823) 1824) 1825) 1826) 1827) 1828) 1829) 1830) 1831) 1832) 1833) 1834) 1835) 1836) 1837) 1838) 1839) 1840) 1841) 1842) 1843) 1844) 1845) 1846) 1847) 1848) 1849) 1850) 1851) 1852) 1853) 1854) 1855) 1856) 1857) 1858) 1859) 1860) 1861) 1862) 1863) 1864) 1865) 1866) 1867) 1868) 1869) 1870) 1871) 1872) 1873) 1874) 1875) 1876) 1877) 1878) 1879) 1880) 1881) 1882) 1883) 1884) 1885) 1886) 1887) 1888) 1889) 1890) 1891) 1892) 1893) 1894) 1895) 1896) 1897) 1898) 1899) 1900) 1901) 1902) 1903) 1904) 1905) 1906) 1907) 1908) 1909) 1910) 1911) 1912) 1913) 1914) 1915) 1916) 1917) 1918) 1919) 1920) 1921) 1922) 1923) 1924) 1925) 1926) 1927) 1928) 1929) 1930) 1931)

D-ALE CARNAVALULUI

ORIZONTAL: 1) Talentata interpretă a Didinei, din filmul românesc „D-ale carnavalului” — Petrecere cu cîntece dans şi veselie 2) Mascoră de carnaval, dans şi îndrăgita alaiului, carnavalului cu joc ironic de artificii 3) Prilej de deghizare, care alegorice, jocuri mimice şi de artificii 4) Grup reprezentativ de mimi 5) Păcăţ de artificii — D-ale carnavalului 6) Flotă în larg 7) Compozitor şi violonist francez de origine italiană (1832—1887), autorul divertismentului balet „Carnavalul” — Se acordau pentru asocianţele în frizieră lui Nae Gîrmea din piesa „D-ale carnavalului” 8) L. Caragiale şi V. Alecsandri pentru „D-ale carnavalului” respectiv „Iaşi în carnaval” — Buroi cenobial 9) Buna de gură — Iubita lui Leonida din piesa „Iaşi în carnaval” — Pictor şi grafician român (1831—1891), autorul ta-

lăvii „Iaşi, cîntînd în atenei” 8) Una la care s-a prins farşa — La timpul prezentei — Inimă 9) Semnare — Casa cîntărilor — Atele Băcăleasa 10) Loc de reprezentare — Pregătirea cu tot fastul popularilor sărbători „Saturnaliile”, 11) Expresia amicală aprins al Tăriei, din „Iaşi în carnaval” — Culoare — Un anumit loc 12) Recomandarea lui Craedinel în confruntarea cu Pămpeliu — A desfătura **VERTICAL:** 1) Interpreta D. Ines Măzăreanu, D-ale carnavalului, în Teatrul Tăbă, îndăstesc al Tăriei din „Iaşi în carnaval” 2) Mopetul jăgăreului Vadra de Neceş, pers. din presa, laşi în carnaval — Săptămîna la săptămîna 3) Cu după petrecere (den. sing.) — Viteza 4) Varietate de mişte — Scriitor român contemporan alături format 5) D-ale carnavalului (Stefan) — Prilej al subiectului personal din piesa „D-ale carnavalului” 6) Alaiul Măiei 7) Aşa din sîrbie 8) E preţ crescut — La margine de laşi — Măchiază, începerea 9) Atele pesist — Ocupaţia lui Gîrmea din presa D-ale carnavalului 8) Cere treburile ale soacre, laşi 9) Cere treburile ale soacre, laşi 10) Nae Gîrmea din presa D-ale carnavalului — Fantezie de lucru cîntărilor pentru piese „D-ale carnavalului” 5) Alai în carnaval” 10) Capul Bibicu din — Primeşte apleci de la paji cu paji din — Avântul 11) Schimb de atîna (p.) — Măchiază Razachescu, persona, din piesa „D-ale carnavalului” 12) Recomandă de carnaval — A cere cu insistenţă repetarea unei scene forte din program

Th. Sandu CIOBANCIAN — Craiova

IN MARE ! (Sloverb eliptic anagramat - (B) + 4=9)

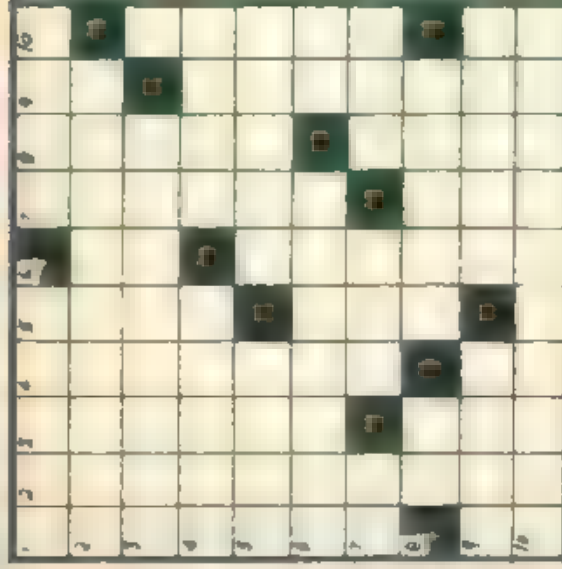

Violet ABRUDAN — Timişoara

NU VĂ GRĂBIȚI!

ORIZONTAL : 1) Graba care strică treaba — Se grăbește să dea înapoi... la o adică 2) Un lucru făcut în grabă, astăzi nu e bună treabă ! 3) Gata, s-a terminat ! 4) Pe scutură, grăbișitor și nerăbdătorilor — Aveți răbdare că pică și asta ! 5) Elena mică — Termen birocratic în necazul grăbiților ! 6) Acționează repede și în forță — Tuna scurt ! 7) Scut răsuflă ! — Plin de energie ! 8) Cea (cea) de grabă ! 9) Nu te grăbi să dai înapoi — Tinge cu ochiul și prinde imediat ! 10) Grăbire

VERTICAL : 1) Pe cine de mic pe altul de repede se mișcă — Rapid, când nu sînt răi ! 2) Cu cine nu vă grăbiți de vreți să nu greșiți ! 3) Te atrag în cursă — Inceț, fără grabă ! 4) Start — cam cu nervi — Prima la urmă ! 5) Când se țin toți după auzul — Culoare de trecere , în grila ! 6) E timp... berechet — A lucra fără grabă ! 7) Nu se grăbește, că n-are nici o treabă — Vedere scurtă ! 8) A-i da bătaie — A da gata ! 9) Ii dați bătaie să prăcească și tu — și-i dați bătaie să se facă (dim.). 10) A grăbi (fig.) — Așa sînt eu, suclă !

Eugen GUJA — București

LA CARIE

(Monoverb clitic anagramat : 3, (5) — 7)

1877-1977

Glaspe ISPAS — Piatra Neamț

ANGAJAMENT

(Rebus criptografic : 6, 6, 3, 2-1, 4, 2, 6, 2, 5, 5, 7, 3, 3, 5)

Carol PETE — Craiova

UMOR

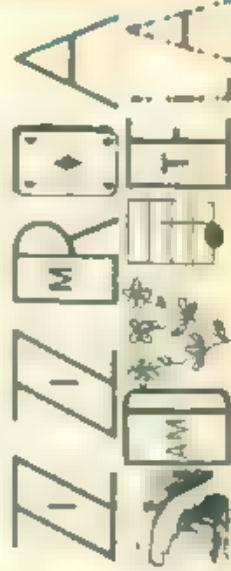

— De câte ori mă repet că nu mai avem nici un „Dicționar invers” ?

Vireli SCARLATESCU — Craiova

DIN FOLCLOR

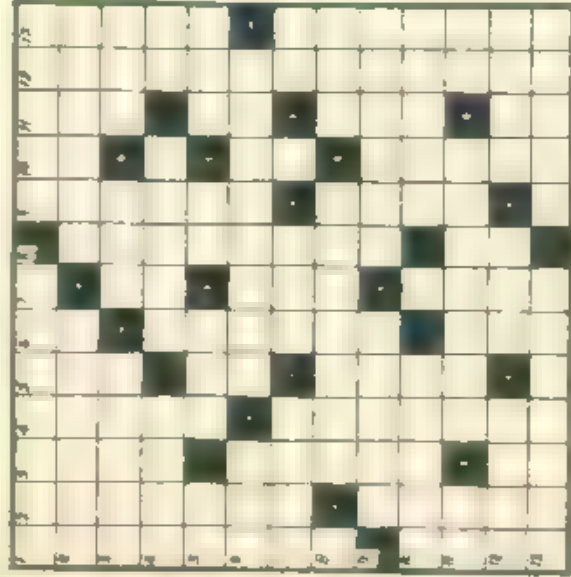
(Rebus criptografic : 4, 3, 6, 5/7, 8-2, 4, 5)

Nicolae BĂRBAN — Sighetara

SPRE CABANĂ

de procedură civilă (abr.) — Bază turistică ce înlesnește cunoașterea părții centrale a Munților Sebeș situată în apropierea unui frumos iezor. 7) Munte în S.U.A. — Pîghie de oțel — Notă muzicală. 8) Arbust rășinos, cu frunzele totdeauna verzi, ce crește pe înălțimi — Sclav. 9) A da valența mîilor — Fieele soarelor 10) Rasă de cîini — Murmur de izvor. 11) Lac cu posibilități de pescuit la est de Dărmănești, pe valea pîrlului cu același nume, unde se află și o cabană recent amenajată (neart.) — Cea mai modernă bază turistică din Munții Făgăraș situată în apropierea spectaculoasei Cascade a Șerbotei — Culese l 12) Ca apele izvoarelor de munte — Viraj în stînga prin sale — A aplica o pană într-un lemn 13) Importanță exploatare de cărbuni coexistenți de la care încep drumurile spre „Cîmpul lui Neag”, din Muntele Vîlcu (8 km) sau „Buta” din Munții Retezat (15 km) „Valea ”, cabană situată în dumbrava de la marginea Sibiului, bază de plecare spre Munții Cîndrebului

ORIZONTAL: 1) Complex turistic la poalele Munților Semele — Dormitor comun, cu extensie de locuri la nevoie, la cabana de creastă 2) Cabană situată la 1.370 m la limita superioară a pădurii, de pe Muntele Romănescu, singura bază turistică pe acest vecin al Bucegilor — Tovarăș de drum și pîcerone pe chile mai puțin bătute ale munților. 3) Rlu în Argeșina — „Bistriței” (neart.), denumită și Zugreni, cabană în zona locurilor de legendă a plutășilor Bistriței — Cusătură pe margine. 4) La „Castel” sau la „Poartă”, sub dealul Măgura, loc de popas pentru cei ce merg din Piatra Craiului în Bucegi — Ochi de apă în deltă, în preajma cărui se construiesc cabane, ca de pildă la Iigani sau Maluc — Comun pentru cabanele Bolborci sau Boreș l 5) Fluieratul locomotivelor — Cuceritorii înălțimilor — Pert-oază de timp — Circuit turistic 6) Cod

VERTICAL: 1) Cabană în Munții Baiului cu variantele „Plecare”, „Soare”, loc deal pentru amatorii de schi, dotate cu pîrlă iluminate electric și telefonice — Bază de plecare în Făgăraș pentru cei ce urmează creasta de la vest la est, situată pe platoul Fruntea Moașei. 2) A readuna rălăciți pe vreme de viscol sau ceață deasă — Refugiu la altitudinea de 2.165 m, pe malul lacului cu același nume, folosit de drumeții care parcurg creasta Păpușa — Bătrîna — Virful Roșu. 3) Din nou — Grup de cabane situat pe versantul nordic al Cîndrebului (1.250 m), loc minunat de odihnă — La intrarea în Cioplen l 4) Un acces ușor ne conduce, prin păduri de foioase și rășinoase, la un plăcut loc de popas, situat la

IN MAREA TAINĂ

(Monoverb cu încastu: xxxxxx)

70

Elena SAULEA — București

INAINȚAȘI

(Metaformă anagramată:
xxxxxxv/xxx-xxxxxxxxxx)

12

Ștefan DESPA — București

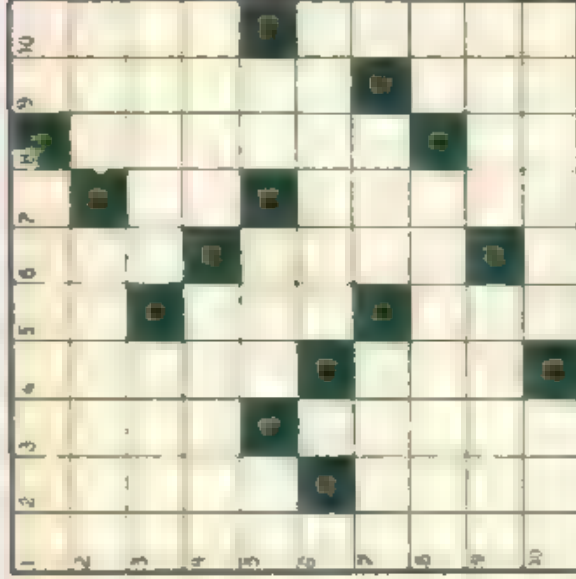
poalele Munților Iezer—Păpușa, într-o poiană, la 850 m înălțime — Complex turistic pe largul platou dintre virfurile Pietra Coznei și Pietra Nedeii, importantă bază pentru drumeții din Reșița și împrejurimi. 5) **Plin de patos** ! — În Sebeș de la vîrf, la poale ! — Oraș în Japonia. 6) În mijloc de poiană ! — „Cabana.”, situată la marginea orașului Zărnești, importantă pentru excursiile ce se pot organiza pe excepționale trasee în Munții Pietra Craiului — Rîu în R P Chineză. 7) Particulă a viitorului — Interjecție — „Plalul...”, cea mai mare bază turistică în vestul masivului Pietra Craiului, de unde se pornește în dificulte dar minunate trasee la „Lanturi”, „Marele grehotig” sau „Cerdăuul Stancu-lui”. 8) Situată pe versantul prahovean al masivului Bucegi, permite accesul spre monumentul erodit de pe vîrfurile aceluiași nume, la Baba Sfinx sau Omul — Sint. 9) Cabană pe valea superioară a Ialomiței, care oferă posibilitatea unor interesante excursii la Obiștea Ialomiței, Vîrfurile cu Dor sau Scropoasa — Bază turistică modernă la poalele vestice ale Parîngurii Mic, care asigură confort excursioniștilor din Valea Jiului la sfîrșit de săptămînă. 10) Radu Lipan — Nativ — Înclinarea unei nave în jurul axei sale longitudinale. 11) În centrul pietei ! — Pronume al Intimității — Cabana „Muntele”, situată la poalele masivului Ciucas—Zăganul, prilej de descă-tare peisagistică spre „La Chelte” sau spre Valea Berii — Din creștet ! 12) Cabană situată pe Muntele Dichiu, care oferă în-drăgostitorilor de natură un colț din Bucegi, mai puțin cunoscut dar plin de farmec (2 cuv.). 13) „Muntele” (neart.), cabană așezată într-o poiană la poalele abruptului estic al legendarului Ceahlău (797 m) — „Lotrului” (neart.), situată pe drumul alpin Sebeș-Novaci, importantă mai ales pentru că în preajma ei se înfruntesc potecile de legătură între cinci grupe de munți din uriașul masiv al Parîngului. **Dictionar** : AGRIO, EARS, LOM, NIRE, GAN, ROP.

Gh. GĂLEA — Galați

IN PADURE (Suvorb : 4.6)

TTTTT
TTTTT

Teodor FRABIN — București

CU GREUTATE

ORIZONTAL : 1) Greutate dusă în spate — Mariana Constantin. 2) Deosebit de grele — Greu la deal cu boii mici. 3) Crește la efort — Susținători de viață nobilă. 4) Un plus de greutate — Grămada neîncălzitoare. 5) Un gram jumătate ! — O nimeca toată — Cără în centru ! 6) Ridicat 7) Greutate mare — Trebuie susținută. 8) Săltat din greu — Simbolul osmuității. 9) De la țară — Ceară. 10) Deschise în final ! — Presat cu toată greutatea. **VERTICAL** : 1) Fac greutate 2) Semn de greutate (în) — Contra 3) Duce greutate mai ușor — „Unde-s doi puterea crește”. 4) Casă... grea — Nume de fată. 5) Ieșire ! — Lăsat pe mare la ceas de greutate — Interjecție. 6) Ușoară ca un fulg — Scobiți. 7) În urbe ! — Grea de... un kilogram (pop.). 8) Unități de greutate pentru pietrele prețioase — Sint. 9) Ridică greutatea — Mare și grea din ordinul lui Cuza. 10) Ridică greutatea — Aplată cu... greutate.

Dictionar : TLA.

Constantin GRIGORE — București

PASIUNE

(Metagramă : KXXXXX)

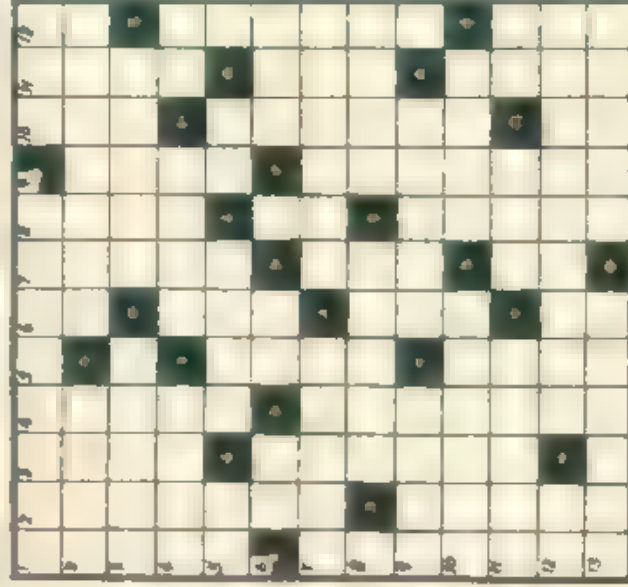
Azi alini Moș Gerilă cu
Trăvești fără pretenții —
Și-apoi nu-i apa de greu
Să împarți la toți atenții

Dar, ca enigmat, eu, Moșu',
Fidel pasunții mele,
Nu am manie în roșu,
Ci sacou în pădurele !

Toma MICHINICI — București

DIN LUMEA TĂCERII

ficată pentru prima oară în Jiu, în dreptul comunei Peșteana — Poftim ! 5) Primele vocale — M. Jlocul cel mai răspândit de reproducere la pești, cel mai prolific fiind calcanul, care depune între șapte și zece milioane asemenea ouă — Înimă de barbut ! 6) Cap și coadă de țigănuș ! — Eu, din file de cronici — Chemenarea rațelor la mîncare 7) Peștele-sarpe, care preferă bălțile moaricioase pe care pescarii îi consideră un bun... barometru, neastîmpărul lui prevestind apropierea furtunii — Fluviu sud-american în bazinul cărula, ca și în afluenți, trăiește o specie de pești, „pl-ranha”, foarte periculoși, care în cîteva clipe sînt în stare să devoreze un om sau un animal. 8) Localitate în județul Buzău — Virf ascuit de stîncă. 9) Din nou — Trăiește în majoritatea apelor Europei, hrănindu-se în special cu zooplanton și larve mici 10) Afluent pe dreapta al Siretului, care se varsă în aval de Adjud și în care se află în special pește (pi.) 11) Icre (sang) — Au mintea ageră (fam) — de mare, pește care înnoată vertical și seamănă cu o țigă subțire de treacile, cu multe noduri, de grosimea unui creion 12) Doinei — de mare, cu un colorit viu și atrăgător, situîndu-se în rîndul celor mai frumoși pești din Marea Neagră. 13) Nadă (fig) — Unul din cei mai prețioși pești albi, răspîndit în toată Europa, cu excepția Peninsulei Iberice, Italiei și Angliei, purtînd denumirea de „stucă rîurilor” pentru lăcomia cu care atacă sementu mai mic (pi.).

VERTICAL : 1) Hrana de predilecție a păstrăvului, lipanului, lostricii — Zeitate

ANIVERSARE

(Acrostih : 9 litere)

Revin în glînd, cu anii, măreșele victorii,
Ecou ca de baladă al unei noi istorii.

Prin vreme se înalță un steag pe culmi
semele

Unindu-ne spre alte victorii, mai măreșe.

Bruitori ne știe pămîntul fără moarte

Lupînd pentru mai bine, lupînd pentru
droptata

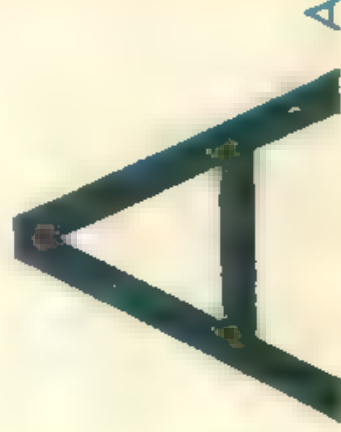
În inimă ne arde credința milenară :

Copiii noștri creșcînd mereu în libertate,

Avînd în ochi lumina și-n suflata o țară

Toma MUCHINICI — București

ALPINĂ (Trivard : 5-1, 4, 4)

Valle FLORI — Polenarii de Argeș

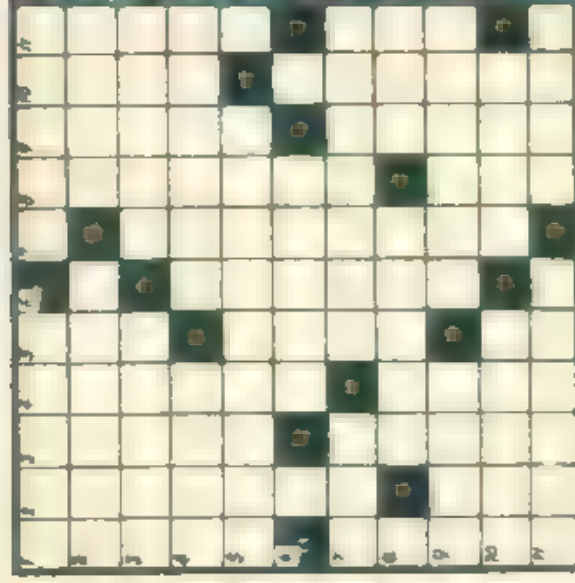
marină din mitologia greacă închipuită cu bust de om și coadă de pește (pl.). 3) Pește nou în ihtiologia României, necunoscut în Europa, fiind descoperit în 1958-1957 în apele de munte ale Argeșului și afluenților săi, Vilsanul și Râul Doamnei (pl.). — Istoric roman (sec. I î.e.n.). 3) Soția pentru mamă — Carasul de mare, pește frumos înveșmântat, acută tubulară argintie pe spate și auriu pe laturi și pe abdomen. 4) Adăncituri pe fundul apelor, unde îi place somnului să stea la pîndă — Pescarii cu undițe. 5) Iute ca zvirfuga, acest pește mic, cu corpul auriu, preferă locurile din josul apelor de munte — Cu o înălțare neatrăgătoare. 6) Miez de algă! — Inșulă norvegică — Cuioarea arpiroarelor babuștel — Cosă de mreană! 7) Ultima lună a anului fiind luna lui de pune cerele, știut fiind că bătaia la această specie începe în mai — Riu în R. F. Germania — Cod fără cap! 8) Singularul răpitor din familia crapului, întâlnit mai ales în Dunăre, hrănindu-se numai cu plătică, morunaș, roșioară și caras — Noroi — Pîndă de apă crîngară din India și Egipt 9) Riu în R.S.F. Iugoslaviei — Specie de pește care trăiește numai în Marea Neagră, cu carnea fină și gustoasă 10) Prenume feminin — Trăind printre stîncile și așele din zona litorală a mării, acest pește se găsește destul de rar în Marea Neagră (pl.) — Ion Luca 11) Denumit și păstrăvul de bălă, pentru carnea sa gustoasă, acest pește este nelipat în orice apă limată invadată de vegetație mai ales în bălțile Brailei (pl.) — Este unul dintre cei mai valoroși și mai răspîndiți pești marini, cele mai multe exemplare trăind de a lungul coastelor Californiei — Iată (pop.). 12) Cap de belădită! — Apa mării și oceanelor — „Galoapează” și în mare
Dicționar: AMARU, ORII, ARUNS, PRO, AUB, IBAR

Mircea IORDACHE — București

UMOR

Aurel Șt. ALEXANDRESCU — București

MOTIVE... GEOMETRICE

ORIZONTAL: 1) Corpuri ce par puncte, situate aparent pe o emiaferă — Punct pe o linie... cu câtare. 3) Aglomerare de prisme hexagonale — Perimetru... artistic. 3) Determină înălțimea — Volum paralelipedic, înscris în sfera „preocupărilor culturale. 4) Mici cilindri, cu mișcare de rotație în jurul axului — Ruda estivală a „cilindrului”. 5) Sistem cu linii „de înălțime”. 6) Spațiu pentru corpuri în tensiune. 7) Puncte, puncte... — Zgomot pe repaus. 8) De forma unor cercuri „cu siluetă (masc. pl.) — Eduard cel mic. 9) Construcții cu înălțimea și baza mare — Un corp drept, o figură regulată. 10) Creșterea ei determină întâi creșterea înălțimii, apoi apariția unei curburi — Figură asemenea. 11) Vînt „după măsurători la lungime, înălțime etc.) — Primul corp, prima figură (leg)

VERTICAL: 1) Din orice unghi, par cercuri — Triunghi dreptunghi din ghiordan 2) În cerc prin unire (part) — Linii înfășurătoare. 3) Laturile rombului — Cerc salvator... pentru suprafață. 4) Verticalele grădinii — Unghiuri opuse (sing) 5) Emisfere cu aproximație! — Punct — Înscris în cerc (ca raza) 6) Sector din cercul botanșilor 7) Linie deviată (pl) 8) Volum de clevea secare — Prenume simetric. 9) Plan orizontal, adiacent la două verticale — Plan. 10) Preet mahanedan — Asemenea-o figură. 11) Corp simetric „în chimie — Cu conuri, între bază și vîrf
Dicționar: IMAM, TIS

Ioan CARAIMAN — București

EDILITARĂ

(Zegodă dublă : xxxxxx)

În olănu' de pe cârd
Am înfipit o floare-albastre ;
Și-am ajuns, nu vă mirați...
La marginea de Galati !

CROMATICĂ

(Metagramă : xxxiox)

Am vrut doar putre versuri frumoase ad
Cu cer senin, cu soare, cu roșii mări în
Și eu iasă — o Doamne ! — ce versuri
mahorite
Cu-n cer sumbru, negru, cu amoaia de
write !

INCĂPĂȚINARE

(Metagramă : xxxxxxxxx)

Fără să-și miște vreo cută,
Nemișcată ca o stând,
Ea repetă în neștire :
— Nu se poate, năd !

NELU OLTEANU — Iași

MELODIA PREFERATĂ DE LA „A” LA „Z”

AGRONOMUL — Holde aurii
BRODEZA — Fir de borangie
CEFERISTUL — Glasul roșilor de tren
DANSATORUL — În vale de-am înfinit
EDUCATORUL — N-am nici o vină
FOTOGRAFUL — Cu cine așmeni dum-
nești ?
GEOLOGUL — Pământul
JONGLERUL — Suflăt de artist
LIBRETISTUL — Poate cântă și tu
MARINARUL — Marea Neagră e albas-
tră
NUMISMATUL — Am un leu și vreau
să-l beau
PETROLISTUL — Valea Prahovei
OFITERUL — Trecea fanfara mili-
tară
ROMANCIERUL — Viața e cel mai frumos
roman
SCULPTORUL — Poarta sărutului
SAHISTUL — Masa tăcerii
TIMPLARUL — De și-ar spune poarta
ta
ȚĂRANUL — Țărânceuță-țărânceuță
UMORISTUL — Râdeai
VIOLONISTUL — O mie de vioi
ZIDARUL — La cântă cu soarele

Mihail POPESCU — Tulcea

COPERȚĂ LITERARĂ

(4. 4 : 4. 4)

Aflați prin anagramare numele unui scri-
tor contemporan, precum și titlul roma-
nului său de debut cu personaje reale din
Vlcea

Marla DRAGUȚ — Oțelu Roșu

ȘAH MAT

(Șaradă : 4+4=8)

Regele din scaun se ridică
Cu halna scurtă-n față (ca un semn)
La spate două cozi de rîndușcă,
Întăi, pîdește-n lupid crîncen și solemn

C-un cal și un pion de-ecuma obosit
Înainteară — toată lumea face
Ajunge acolo n' colțul dușmanului sădă
Unde se-nalță un turn în timp de pace

Însă dușmanul face o manevră scurtă
Se regrupează ancorînd steag biruitor
Și regele e împins din arto de lupid
Cade de pe tablă rupîndu-și un picior.

Victor PETRESCU — Ploiești

MARITIMĂ

(Monoverb anagramat : 4. 4. 4=12)

Aurel FERER — Bala Mare

Amințirile unui ambasador francez

● Un diplomat francez l-a cunoscut pe Hitler și a stat de mai multe ori în preajma lui. Este André François-Poncet, ambasador al Franței la Berlin până în 1938, care a scris „Amințirile unei ambasade la Berlin”, urmate de „De la Versailles la Potsdam” și „Carnetele unui captiv”, în care povestește ultima sa învedere cu Adolf Hitler. Dincolo de câteva note personale apare însă figura odioasă a celui ce a provocat atâtea tragedii omenirii

De la plecarea din Roma a ambasadorului nostru (el Franței n-a) în Italia, contele Chamberlain, Franța care nu se putuse pune de acord cu guvernul fascist (italian) asupra condițiilor în care un nou ambasador ar fi fost acreditat pe lângă regele Italiei, împărat al Etiopiei, nu mai era reprezentată în peninsula decât printr-un însărcinat cu afaceri.

La Paris se resimțea dorința restabilirii situației normale. În ce mă privește, nu împărtășeam optimismul pe care îl trezise la unii semnarea tratatului de la Munchen (29 septembrie 1938). Informațiile care îmi parveneau dintr-o surse excelentă cu privire la starea de spirit reală a lui Hitler mă făceau să mă îndoiesc de faptul că oricât se credea a fi fost rezolvată nu va rezolva și că de această dată deznădămintul ei va fi pagnic.

Evident, consideram că nu trebuie nimic neglijat pentru a consolida înțelegerea încheiată la Munchen și a menține Führerul pe drumul păcii. Dar eu, personal, mă îndoiam de rezultatele acestor eforturi.

Fusesem surprins de ostindinea reciprocă a cancelarului și a ducelui, pe care a urmărit-o cu o atenție sporită în timpul tratatelor de la Munchen. Mussolini, dominase în mod evident partenerul, acesta din urmă îl consultase tot timpul, ducelul însuși contribuise la acceptarea soluției finale, înțelesesem la concluderea că Mussolini este sincer cistigat de cauza păcii și că acesta era singurul capabil să-l influențeze pe Führer.

Nu eram supărat că plec din Berlin, dimpotrivă. Petrecusem aici șapte ani de tulburări, alente și de drama. Nu avusesem nici un moment de odihnă sau de liniște, trăisem într-o continuă stare de nesiguranță și de neînșe. Și apoi, eram totu de nazism! Eram obsedat de acest regim de metodele lui, de limbajul și materia lui de poezia sa, de tirania și argoulul său, de cîntecul de defărire de avturile din căcie și zgometul halucinant a cîrmelor.

Știam că sarcina ce mă aștepta în Italia nu era ușoară dar speram cel puțin că aici cerul va fi mai clement, că oamenii mă puțin înușmăni. Nu mi ma făceam iluzii despre Hitler, în schimb aveam iluzii în ce priveșea pe Mussolini.

Nu bănuiam că acesta avea să m le spu bare cu brutalitate, că voi fi în Italia, obiectul unui tratament grosolan și că aveam să petrec ace momente mai penabile decât cele pe care le cunoașusem în Germania. Cînd numirea mea la Roma a fost anunțată oficial am primit în capitala Reichului nemăratele dovezi de prietenie și regret. Insuși Hitler țnu să dea ultimelor convorbiri pe tace pe care urmam să am cu el și întilnit de rămas bun o formă mai deosebită. El nu mă convocă nici la cancelaria sa din Berlin și nici la cabana sa din Berchtesgaden, ci în reședința pe care și amenajase în vîrf muntelui și în care nu pătrunseseră pînă atunci decât prietenii săi intimi. Aceasta reprezenta după el o rară favorare pe care mîro făcea. De aceea s-a simțit deosebit de ofensat cînd a avut sentimentul că nu apreciasem a justa lor valoare gestul și atenția care-l făcuseră să procedeze astfel. Nu aveam, desigur, să-l mai întinșesc niciodată întrederea noastră din 18 octombrie 1938 a fost ultima. Imediat la întoarcerea mea la Berlin, am întocmit o prezentare detaliată pe care am trimis-o apoi Ministerului de Externe. Acesta este și textul pe care Quai d'Orsay (Ministerul francez de externe - n.n.) l-a divulgat în cartea galbenă publicată prin grija sa, după începerea ostilităților, în

Ultima Intrevedere cu Hitler

decembrie 1939, la a cărei apariție n-am fost consultat funcționarul cărui m-am plins în primele zile ale lui ianuarie 1940 și a exprimat marea față de nemulțumirea pe care mi-o exprimam.

— Hitler — îmi spusese el — nu mai există ! Este încă de pe acum sfârșit !

Învîtîndu-mă, așadar, în seara zilei de 17 octombrie să-l întîlnesc cît mai curînd, cancelarul Hitler pusese la dispoziția mea unul din avioanele sale personale. Am plecat deci pe calea aerului, însoțit de căpitanul Stehlin, spre Berchtesgaden.

Am ajuns acolo către orele 3 după-amiază. Apoi automobilul m-a condus nu la vila Obersalzberg unde locuiește Führerul și unde acesta mă mai primise deja, ci într-un loc extraordinar unde î plăcea să și petreacă zilele cînd era vreme frumoasă.

De departe, acest loc apărea ca un fel de observator sau un mic ermitaj cocoșat la 1.900 metri altitudine pe vârful unei stînci. Se ajungea aici pe un drum în serpentină de 15 kilometri tăiat cu îndrăzneală în piatră. Drumul se întrecupe la intrarea unui lung subteran care se întîndea sub pămînt și la capatul căruia se află o ușa grea de bronz. La extremitatea acestui subteran, un larg ascensor al cărui pereți sînt căptușiți cu plăci de aramă, îl așteaptă pe vizitator. Printr-un puț vertical de 110 metri, scobit în rocă, el urcă pînă la nivelul camerei ar cancelarului. Aici surpriza este totală. Vizitatorul are într-adevăr în față o construcție joasă și masivă cu o galerie de stîlpi, o imensă sală cu peamuri cu pereții din sticlă, un șez-neu în care ard butuci enormi și o masă înconjurată de 30 de scaune, mai multe saloane laterale, mobilate cu elegante fotolii confortabile.

De unde te uital, privirea îți coboară, din înaltul avionului în plin zbor, pe o mîntă panoramică de munte în fund se zărește Salzburgul și satele învecinate dominate de un orizont de lanțuri și de pîcuri, de poieni și paduri în apropierea casei, care pare suspendată în vid, se înalță un zid abrupt de raci golașe.

Este oare acesta castelul Montsalva pe care-l locuiau cavalerii Graal-ului, un munte Athos sau palatul Antonei ridicat în lînga Atlasului ? Este opera unui spirit normal sau aceea a unui am turnmentat de nebunia grandorii sau solitudinii sau pur și simplu o uimă om prada frică ?

Un detașu atrage atenția rampelor de acces debusecele subteranelor, marginile casei sînt organizate militărește și protejate de cu buri de mitralie. Cancelarul mă întîm pînă cu omabritate și curtoazie. Are figura palidă și oboșită. Schimbăm cîteva complimente și cîteva fraze de politețe. La ordinul său ni se servește ceaiul într-unul din saloanele laterale, unde mă conduce cu domnul Ribbentrop, în timp ce nazizii din anturajul său rămîn în încăperile învecinate. Odată servitului piecăuți, conversația se angajează în trel, domnul Ribbentrop neintervenind decît atunci cînd pentru a relua și a întîrzi remarcile Führerului.

Adolf Hitler este decepționat de condițiile acordului de la München. El spera că întîlnirea cu cel patru va marca începutul unei apropiieri și al unor mai bune relații între popoare. Dar a constatat că n-a fost așa. Cîrta n-a uat sfîrșit, ci riscă să izbucnească din nou. Anglia răsună de fraze amenințătoare și de opeluri la armă. Dar aștept, în tîrrea cancelarului scade destul de repede. Eu îi arăt că după bucuria păcii salvate, o reacție era inevitabilă. Spectacolul sacrificiilor impuse Cehoslovaciei, duritatea tratamentului impus acestei țări nu puteau să nu emoționeze înimile și chiar să tulbure conștiințele, mai ales

Ultima întvedere cu Hitler

discursul lui la Saarbruck care a răspândit impresia că sacrificiile consumate fuseseră zadarnice, că ele nu făcuseră decât să sporească apetitul celui de-al III-lea Reich.

Führerul începe din nou să strige: nu el a început, ci englezii! El n-a pronunțat nic un cuvânt împotriva Franței, iar în ce privește Cehoslovacia nu este adevărat că a mai tratat o. e. n-a revendicat decât drepturile poporului german care fuseseră căutate în picioare și în întregul protestele nu trebuie să ne mai gândim la trecut, acum viitorul are importanță.

În ce privește ipoteza unei recunoașteri scurte de către Franța și Germania a frontierelor lor și a unui angajament de consultare reciprocă în toate cazurile când pot fi afectate relațiile dintre cele două țări, el se declară gata să vadere mediat în fond această il seduce cel mai mult. Schițează teorii potrivit cărora Germania, situată în centrul Europei și expusă atacurilor simultane de pe mai multe fronturi, nu poate fi cu adevărat egală decât dacă este superioară în raport cu fiecare din statele care ar putea s-o atace.

De aproape două ore Hitler răspunde binevoitor la întrebările mele fără cea mai mică jenă, cu simplitate și, cel puțin în aparență, cu franchețe. În timpul convorbirii, în afară doar de câteva ocese de v-oență cina a venit vorba despre Anglia a fost cam moderat, conciliant. A fost tentat să crez că ar de a face cu un om echilibrat, plin de experiență și înțelepciune, care nu dorea decât ca pacea să domnească printre popoare. Evident, nu mi fac nici de astă dată vrea vuzie în ce privește caracterul și Adolf Hitler. Știu că este schimbător disimulat, contradictoriu, nesigur. Același om cu aspect inofensiv, sensibil la frumusețea naturii și care mi-a expus idei rezonabile cu privire la politica europeană este capabil de cele mai grave frenen, de exaltare cele mai sălbatice, de cele mai delirante ambiții. Sînt aue cînd, în fața unui mapamond, al răscoală națiunile continentale, geografia și istoria, că un demarg în Iuri. Poți li, sigur, săă că Führerul rămîne fidel preocupării sale de a distoca blocul franco-anglier și de a stabiliza pacea în Vest, pentru a avea milioane libere în Est. Ce proiecte sînt oare în mintea lui? Oare Polonia, Rusia sau Iările baltice vor fi victimele? Oricum, Hitler este dintre acei oameni față de care nu trebuie să renunți la vigilență extremă și cărora nu le poți acorda decât o încredere pînă de rezerva.

Cele ce urmează îl vor ajuta poate pe cititor să-și facă o idee despre tragicul personaj a cărui figură a dominat timp de 12 ani istoria Europei. Ce fel de om era Hitler și De cite ori nu mi-am put această întrebare!

Un om că Hitler nu jine de o formulă simplă. Personaj am cunoscut trei fețe ale u corespunzînd a trei aspecte ale firii sale. Prima era palidă, trăsăturile sîbete, tenul tulbure, ochii vagi, globular, pierduți, care i dădeau un aer absent, îndepărtat, o figură tulbure și tulburătoare de mediu sau de somnambul. A doua era ornată, colorată, transportată de pasiune, nămie palpitant, ochii aruncau fulgere, exprimau violența dorința de a domina, nerăbdarea ura față de adversari, o îndrăzneală cinică, energie teroce gata să răstoarne totu în cale. o figură de „furtună și de oralt”, o figură de posedat. A treia era a unui om oarecare, naiv, rustic, vulgar, gata să se amuze, rînd zgornit și bătîndu-se pe coapse, o figură banală nemorțată de caracter, asemănătoare miilor de figuri.

Cînd vorbeai cu Hitler vedeai succedîndu-se adesea cele trei figuri. La începutul convorbirii părea că nu ascultă, că nu înțelege, rămînea indiferent, co amorf

Ultime Intrevedere cu Hitler

Aveai în față un om care rămânea ore întregi enfundat într-o stare contemplativă care, după miez-noapte, când companiile se retrăgeau, recădea, din nou, într-o lungă meditație solitară, șelui cărui subalternii îi reproșau nehotărârea, slăbiciunea, ezitările.

Și apoi, deodată, ca și cum o mîină ar fi apăsător pe un buton, se lansa într-un discurs impetuos, vorbea pe un ton ridicat, exaltat; argumentația se precipita, abundentă, usturătoare, pe o voce aspră care năvălește cu accent de muntean din Tiroi, lund, fulgera ca și cum s-ar fi adresat milioaneilor de auditori...

Cînd Hitler se lansa într-o tiradă sau un atac, nu puteai să-l întrerupi sau să protestezi. El l-ar fi fulgerat de îndată pe imprudentul care ar fi riscat această îndrăzneală cum l-a fulgerat pe Schuschnigg sau Macha, care au încercat să-l reziste.

Aceasta dura un sfert, două sau trei sferturi de oră. Și, deodată, fluxul se oprea. Hitler tăcea, părea epuizat, și îi zis că-și gâsește acumulațiile, recădea într-o stare de prostrăție și redevenea inert. Era momentul să obiectezi, să-l contrازی, să-i prezinți altă teză căci atunci nu se îndignează, ezită, cerea timp de gîndire. Aceste alternanțe de excitație și prăbușire, aceste crize care mergeau de la excese de furie devastatoare la gemete de animal rănit, i-au făcut pe psihiatri să-i caile drept ciclotimic, a și văd în el tipul paranoicului.

Este sigur însă că nu era normal; era o ființă morbidă, un evadiment, un personaj din Dostoievski, un „posedat”. Dacă ar trebui, după învățămintele lui Tane, să desemnez trăsătură dominantă a caracterului său, facultatea sa principală, m-aș gîndi mai întii la orgoliu, la ambiție; dar ar fi mai just să recurg la un termen din vocabularul nietzscheian în care sînt incluse orgoliul și ambiția, un termen pe care-l folosea frecvent el însuși și care este „voința de putere”.

Primul congres de la Nürnberg, care a urmat după venirea sa la putere, a fost numit de el „triumful voinței”. Această voință de putere, concepută de Hitler ca resortul esențial al individului și poporului „de elită”, e semnul după care aceștia sînt recunoscuți.

Iată deci loria care-l stăpînea! Ea îi impregna toate fibrele ieșea din ei și se răspîndea prin toți porii săi. Încă de tînră era șovin și pangermanist. A se pune în fruntea Germaniei însemna un mijloc de a o ataza la rangul său, adică în fruntea universului. Pentru că ea este în mod natural îndreptată spre cucerire și război, voința de putere unde să imprime statului forma cea mai militară, cea mai polițistă și, în același timp, cea mai dictatorială. După cîteva conflicte puternice, Hitler a făcut alianță cu Reichswehrul reconstrucția și creșterea armatei au constituit prima și cea mai constantă grijă a sa, căreia i-a consacrat suma enormă. Poate că ar fi preferat să-și atingă scopurile fără război? Dar războiul a intrat de o bun început în previsionsile și planurile sale. În același timp, el a concentrat în mîinile lui toate puterile, iar Gestapoul și SS au devenit instrumentele principale ale dominației sale. Dar „voința de putere” nu este nici o cîmpă satisfăcută, de aceea Hitler nu s-a mulțumit doar să fondeze cel de al III-lea Reich și să spargă lanțurile tratatului de la Versailles. A vrut să creeze „Marea Reich”, care, pe ruinele Cehoslovaciei, Poloniei și Rusiei trebuia să și stăbilească hegemonia în Europa și, dacă ar fi reușit, nu e nici o îndrăzneală să ar fi intervenit în cere două Americi.

Hitler avea o imaginație romantică dezordonată pe care o alimenta cu elemente adunate aproape de peste tot. Dotat cu o facultate de asimilare și de simplificare (el se

documentase asupra lui H.S. Chamberlain, Gobienu lui Moiser van den Bruck, Nietzsche Spayla, mai mult chiar, în conversațiile sale interminabile cu pretenții, cu Rosenberg, Haushofer, Feder și mulți alți) avansa fantasma unei Germanii care ar fi restaurat măreția Sf. Imperiu romană germanic, în folosul unei rase purificate, al unei rase de stăpîni, condusă de un partid care ar forma o elită politică, un fel de cavalerie, un ordin teutonic și în jurul căreia ar fi gravitat popoarele sclave și popoarele asociate. Acolo răz de stăpîni, care trebuia să curețe, după el, toate „atrăvurile” otrăvite democratice și parlamentarismului, otrăvite marxismului și comunismului”, al t practicat „o morală și o religie nouă și pozitivă” ar fi regenerat Olanda, denlu și ar fi operat o revoluție de mportanță m-enoră egă, în amputare și profundime cu revoluția creștină. Acesta erau viziunile de rante în viața sa e naștere din Cancelaria berineză sau cînd, retras în clubul său de vutur a 4.000 metri altitudine privea munții și cîmpia, pădurile și lacurile întinse a piciorare sale.

Amintindu și de originea sa e el era în propriii săi ochi un arhitect care demola și reconstruie pe un plan gigantice, ridica noi continente. Se imagina el însuși un eroi wagnerian, era Lohengrin, Siegfried, Wather von Szozing și, mai ales, Parsifal, care vindecă rana sîngerîndă din coasta lui Amfortas și redă Graa ului virtutea sa magică.

Te-ai fi înțeles însă dacă ai fi crezut că acest vizionar nu avea simțul vieții reale. Era deosebit de realist și de calculat. Deși era leneș, incapabil să se constrîngă la o muncă regulată și spre deosebire de Mussolini, nu-i plăcea să adunate datelele se informa oricînd despre toate lucrurile și se interesa de cele mai mici detalii.

Nu ignora nimic din ce se petrecea în Reich și în măsura în care lucra de colaborare cu să cădea le tăia tălăși și mase libetale de acțiune. A vrut să se a toare cele mai mar-ex case, cele mai grave crime. Violenței și brutalității le adăuga velenia, ipocriza menținând întotdeauna de acord a și rivalii tatei căroro partidul său le era pradă n permanentă. Știa să și adormea adversarii pînă în momentul în care putea să se debaraseze de ei. Cum de-a atuat totuși cu asemenea m-ace?

A pierdut din cauza orgoliului său nemăsurat hipertrofiat pe care succesul și linqueșea il sporeau. Cînd și gîndea la cariera sa, la trecutului său de vagabond care dormea a Viena într-un azil de noaptea, la prodigioasa sa ascensiune care-l investise cu o putere pe care nici chiar un împărat n-o mai avușese pînă la el, se convingea că Providența îi proteja și îl făcea invincibil.

El, păgînul antecreștinul se considera drept alesul celui Atotputernic pe care invoca din ce în ce mai mult în discursurile sale. Era supărat că și consula baroscul și astrele, iar astrele îi preziceau că după un dășin nema-întîlni va aștepta catastrofa și dădea puțin timp de trăit, de unde și graba de a și implini „opera” pe care și o propusese îmbătat de teisme, deși, n secret, năvălîșt, nu mai ținea să fie contrazis și supăștina propria și persoand și în ignoranța sa totuși despre stătin și subestima adversarii. Ajunșea să și al-buie gen-ji strote-gie vînd să-l egaleze pe Frederic al II-lea și să-l depășească pe Napoleon. Absolutismu și tirania sa se inten-sificau. Himmler și Gestapou făceau să crească, în numele său terrorea asupra Reichului înec generații Wehrmacht. și au inter-es pe-o tre-ă însă n ce min încăpășeră suburați de înqarștoarea c-uzine cu care el a repr-mai completul din 20 iulie 1944

REBUS-VARIETĂȚI

CUVINTE ENIGMATICE

Și marele Sădoveanu în pacea să se joace cu vorba. În nuvela „Ochi de urs” există o mistivă a lui Moș Toma (unul dintre eroii cărții), care conține mai multe cuvinte enigmatice. Reproducem un fragment din scrierile, invitând pe rebusiști să delege aceste cuvinte „Pien onorată domnule doctor teronim dragă avocat din siblu țara românel aflată vă rog că al nostru camarad ursake nicula zis călă a avut o întimplare cum pe lume nu e-a po-ment, niel încarteluita ilevan drumach edonases erla... ursake nicula a fo să se prăpădească în vreme cindlamu rîmu crea nu-meliana la neembrie șasesprezece venit vă rog frumos ca să-l vedeți aducînd în ajutor un doctor”.

CALAMBURURI — 1923

Iată o întimplare din anul 1923 pentru amatorii de jocuri de cuvinte. Un mare grup de scriitori cuturea țara, întîlnindu-se cu publicul în cadrul unor găzduiri literare de neuitat în tren, de la un oraș la altul, se lăcau dispute pline de umor între Topliceanu, Păstorel, Teodorescu, Cincinat, Pavelescu. Cincinat spusesse ceva cu haz, povestise Vintilă Rășu Ștrănu, marior a, întimplării, tot Păstorel li tă-lase „posna”, strigînd un răspuns lui Topliceanu Cincinat mare amator de succes la public, l-a apostrofat necăjit:

— Hei, imi tai efectul, onorabile ! Păstorel, prompt, dar respectuos, intervine:

— Fac amendă onorabilă... Hură!

Furtună sare și el.

— Ce onorabil ! Ce amabil ! Și ce abil ! Ionel Teodorescu li dojenește profesional.

— Slab foarte slab. Nu-i deloc valabil acest calambur ! Păstorel li spune fratei lui său, peste umăr :

— Fă tu unul măcar pasabil ! Ionel li răspunde inspirat :

— Paa !

METAGRAMA

Brigada de satiră și umor de la Electro-motor Timișoara, care s-a aflat printre la uratele festivalului, „Cintarea Românie”, s-a aies și o serie de texte satirice bazate pe jocuri de cuvinte. Criticînd, de pildă, faptul că în loc să se aprovizioneze cu anume utilaje produse în țară, serviciul respectiv al întreprinderii le aduce de peste hotare, textierul se dovedește un bun creator al metagrame.

— Ce măsură ai luat pentru buna aprovizionare ?

— Am luat o măsură salutară. Aducem utilaje din Japonia.

— Aceasta nu este o măsură salutară ci valutară !

DINTR-UN INTERVIU

- Cînd dezlegați cuvinte încrucișate ?
- Cînd sint plătite !
- Și cînd sinteți plătiți ?
- Cînd nu delege

ENIGMA PORTULUI

O enigmă scrisă de Geo Bogza ? Iată-o, găsită în volumul său intitulat „Paznic de for” :

De laudat cu el ne laudăm.

De proclamat rege îl proclamăm.

Dar îl ținem după grații de fier.

Și-l hrănim cu cadavre de căi.

Iar el se uită mustrător la noi.

Văzînd, metancolic, Sahara

Ați dezlegat-o ?

CRUCISOLOGI... SPIONI ?

În cartea sa „Zluc Z” Gilles Perrault dezvoltă o serie de interesante aspecte din războiul inteligențelor în care s-au înfruntat cele două tabere înaintea debarcării în Normandia. Activitatea de spionaj se intensifică pe măsura apropierei deschiderii celui, de al doilea front, cîmîndă-mîntu răz st străduindu-se să afie o și unde va avea loc lovitura iar cel american să ascundă el mai bine acest lucru. Londra era un cazan sub presiune, spune Perrault, febra debarcării presu-plînd pe toată lumea. Se răspîndesc fel de fel de zvonuri, agenții secretei nu dorm nici ziua nici noaptea. Se lăcă unele incidente hazii sînt arestați și oameni nevovăți bînuși că ai fi dezvăluit ceva în legătura cu operațiunea Overlord, nume e cod fictiv a proiectate debarcări. La toate aceste incidente, arată scriitorul, vine să se adauge o problemă cîndată. Mai exact o problemă de cuvinte încrucișate care un soap-angemos folosește caeurile zarului Daily Telegraph din Londra pentru a-și transmite informații ? Probema din 2 mai 1944 — nă) dădea următoarea definiție la 17 orizont. Unul din patruzeci și opt”. Răspunsul era Utah. La 22 mai definiția lui 3 orizontul era „Piele roșie pe Missouri”. Răspuns Omaha, Utah și Omaha erau denumirile-cod ale celor două plaje desemnate pentru debarcarea americană. Simplă coincidență ? Poate. Dar Leonard Dave și Melville Jones, care compuneau cuvintele încrucișate din Daily Telegraph, au fost puși sub supraveghere.

În alte două cazuri de cuvinte încrucișate aparute mai tîrziu în ziarul american, serviciul secret britanic s-a oprit asupra altor cuvinte suspecte care păreau legate de planurile de debarcare, așa că supravegherea lui Leonard Dave și a lui Mel-

ville Jones a fost înăspriță Gilles Perrault nu ne spune însă ce s-a întâmplat cu cei doi crucipologi englezi. Este mai mult ca sigur că introducerea în caleuri a cuvintelor înscrinate n-a fost decît o simplă întâmplare.

ALTA METAGRAMĂ

Un epitafor... rebușist apărut acum aproape 40 de ani, merită să fie readus în fața cititorilor.

Aici zace-n părăsire
Un cașier

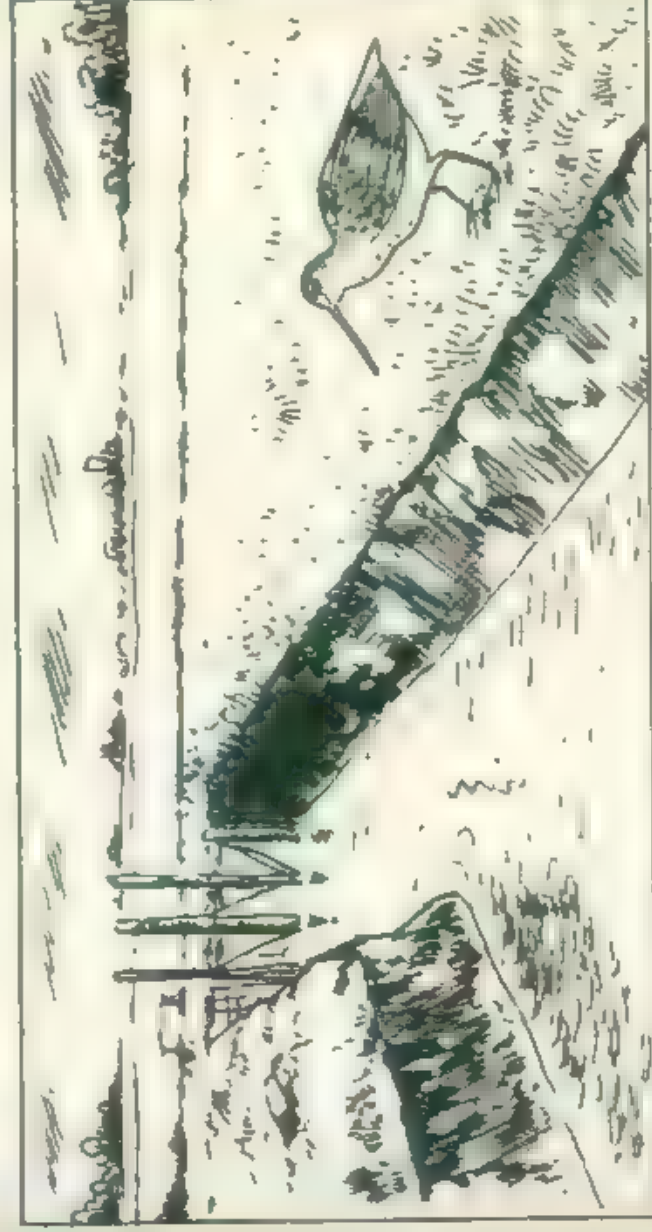
Ce a lăsat ca amănire
Un cașier !

DEFINIȚII LEAT 1918

Cu 62 de ani în urmă, revista de umor „Mojicul” publica următorul DICTIONAR:
Bal — Piasă pentru prinderea gînelor;
Balamuc — Acero nimeni nu înnebunește;
Banchet — Beție de cuvinte;
Barometru — Pulsul vremii;
Bugei — Un sac cu două găuri;
Buse — Poarta de intrare în cetatea inimii.

Mirocea IORDACHE — București

PROFESIONALĂ (Rebo anagramat : 3+5=8)

Vlora ABRUDAN — Timișoara

SFIRȘIT DE AN

(Rebus criptografic : 1-1, 8, 4, 4, 2, 4, 1-1, 10, 2, 4, 2, 2, 9, 13)

Anand GAGNIUC — Comănești, București

REBUSIST CU PANĂ

(Criptografie : 2, 2, 3, 2, 2)

Mirocea GUIJA — București

DATE RECENTE

Pe lângă cele de mai sus, în anul 1974, în România s-a produs o serie de evenimente care au marcat viața noastră. Astfel, în luna mai, s-a deschis la Iași, în cadrul Festivalului Internațional de Muzică, primul concert al simfoniei nr. 10 de Beethoven, interpretată de Orchestra Simfonică a Republicii Socialiste România. Acest eveniment a fost o mare succintă, fiind apreciat de criticii de muzică din toată lumea. În luna august, s-a ținut la București, în cadrul Festivalului de Muzică Clasică, primul concurs internațional de pian, organizat de Uniunea Compozitorilor și Muzicantilor din România. Acest concurs a avut ca scop promovarea talentelor tinerilor muzicanți din România și din străinătate. În luna noiembrie, s-a ținut la Iași, în cadrul Festivalului de Muzică, primul concert al simfoniei nr. 9 de Beethoven, interpretată de Orchestra Simfonică a Republicii Socialiste România. Acest eveniment a fost o mare succintă, fiind apreciat de criticii de muzică din toată lumea.

REZULTATE

Pe lângă cele de mai sus, în anul 1974, în România s-a produs o serie de evenimente care au marcat viața noastră. Astfel, în luna mai, s-a deschis la Iași, în cadrul Festivalului Internațional de Muzică, primul concert al simfoniei nr. 10 de Beethoven, interpretată de Orchestra Simfonică a Republicii Socialiste România. Acest eveniment a fost o mare succintă, fiind apreciat de criticii de muzică din toată lumea. În luna august, s-a ținut la București, în cadrul Festivalului de Muzică Clasică, primul concurs internațional de pian, organizat de Uniunea Compozitorilor și Muzicantilor din România. Acest concurs a avut ca scop promovarea talentelor tinerilor muzicanți din România și din străinătate. În luna noiembrie, s-a ținut la Iași, în cadrul Festivalului de Muzică, primul concert al simfoniei nr. 9 de Beethoven, interpretată de Orchestra Simfonică a Republicii Socialiste România. Acest eveniment a fost o mare succintă, fiind apreciat de criticii de muzică din toată lumea.

MISCELANEA

UN KILOGRAM DE PARFUM

Un kilogram de parfum este o cantitate foarte mare, care poate fi folosită pentru a crea o gamă largă de produse de parfumerie. Astfel, un kilogram de parfum poate fi folosit pentru a crea o gamă largă de produse de parfumerie, inclusiv apă de toaletă, cremă de față, cremă de corp, săpun, etc. Acest lucru este posibil datorită faptului că parfumul este un ingredient foarte important în crearea acestor produse. Prin urmare, un kilogram de parfum este o cantitate foarte mare, care poate fi folosită pentru a crea o gamă largă de produse de parfumerie.

1000 DE LUPITON

Un kilogram de parfum este o cantitate foarte mare, care poate fi folosită pentru a crea o gamă largă de produse de parfumerie. Astfel, un kilogram de parfum poate fi folosit pentru a crea o gamă largă de produse de parfumerie, inclusiv apă de toaletă, cremă de față, cremă de corp, săpun, etc. Acest lucru este posibil datorită faptului că parfumul este un ingredient foarte important în crearea acestor produse. Prin urmare, un kilogram de parfum este o cantitate foarte mare, care poate fi folosită pentru a crea o gamă largă de produse de parfumerie.

LA CEA MAI RĂSPONDITĂ BOALĂ

Un kilogram de parfum este o cantitate foarte mare, care poate fi folosită pentru a crea o gamă largă de produse de parfumerie. Astfel, un kilogram de parfum poate fi folosit pentru a crea o gamă largă de produse de parfumerie, inclusiv apă de toaletă, cremă de față, cremă de corp, săpun, etc. Acest lucru este posibil datorită faptului că parfumul este un ingredient foarte important în crearea acestor produse. Prin urmare, un kilogram de parfum este o cantitate foarte mare, care poate fi folosită pentru a crea o gamă largă de produse de parfumerie.

Un kilogram de parfum este o cantitate foarte mare, care poate fi folosită pentru a crea o gamă largă de produse de parfumerie. Astfel, un kilogram de parfum poate fi folosit pentru a crea o gamă largă de produse de parfumerie, inclusiv apă de toaletă, cremă de față, cremă de corp, săpun, etc. Acest lucru este posibil datorită faptului că parfumul este un ingredient foarte important în crearea acestor produse. Prin urmare, un kilogram de parfum este o cantitate foarte mare, care poate fi folosită pentru a crea o gamă largă de produse de parfumerie.

MINTECUTILE VITZE

Un kilogram de parfum este o cantitate foarte mare, care poate fi folosită pentru a crea o gamă largă de produse de parfumerie. Astfel, un kilogram de parfum poate fi folosit pentru a crea o gamă largă de produse de parfumerie, inclusiv apă de toaletă, cremă de față, cremă de corp, săpun, etc. Acest lucru este posibil datorită faptului că parfumul este un ingredient foarte important în crearea acestor produse. Prin urmare, un kilogram de parfum este o cantitate foarte mare, care poate fi folosită pentru a crea o gamă largă de produse de parfumerie.

Un kilogram de parfum este o cantitate foarte mare, care poate fi folosită pentru a crea o gamă largă de produse de parfumerie. Astfel, un kilogram de parfum poate fi folosit pentru a crea o gamă largă de produse de parfumerie, inclusiv apă de toaletă, cremă de față, cremă de corp, săpun, etc. Acest lucru este posibil datorită faptului că parfumul este un ingredient foarte important în crearea acestor produse. Prin urmare, un kilogram de parfum este o cantitate foarte mare, care poate fi folosită pentru a crea o gamă largă de produse de parfumerie.

Anchetă „Flacăra” ECHIPA ULTIMULUI SFERT DE VEAC

Voinescu

Zavoda II

Apolzan

Dinu

Mocanu

Dumitru

Petsohovski

Pircălab

D. Georgescu

Lucescu

Dobrin

Într-o discuție în treile, ancheta sportive de afilii de an organiza de redacției revistei „Flacăra” s-au bucurat de fiecare dată de succes, lucru atestat mai cu seamă de largă participare a publicului cititor, ca și a specialiștilor în materie. De data aceasta, pentru Almanahul „Flacăra” ne-am propus să ducem la bun sfârșit o anchetă mai puțin obișnuită, legată de stabilirea unei formații cu adevărat „ideală”, alcătuită de foști jucători sau jucători în activitate. Am lăsat ca interval de timp, în scopul restringerii pe cât posibil a altor nativieri, un sfert de veac — ultimul sfert de veac din fotbalul românesc, edită anii 1952—1977. Pe lista corespunde desigur „apocălipto” a echipei C.C.A. (cu Voinescu Zavoda II, Apolzan și chiar Constantin în prim plan), apoi frumusețea erii de patru titluri de campioni a suferinței consecutiv de Dinamo București (având în frânși Nunweller, Pircălab, Popa sau Clăeșcu principala „capetă de afilii”), de asemenea celei mai bune echipe din clasa a avut Rapidul (cu Grăvea, Dumitriu, Ionescu sau Dun Căp în formație), campioni a singură dată în istoria clubului, în 1967 — în fine, corespunde totodată cu premiul echipei naționale „de pe Wembley” în turneul final al Campionatului mondial din 1970, în Mexic, echipă din care au făcut parte, cum se știe, Dumitru, Lucescu, Dinu, Mocanu, Răducanu și încă alții, de aceeași vârstă sfertului de veac se încheie, în viziunea noastră, cu noua echipă națională a țării, din nou o echipă tânără, având ca lideri indiscutabili un Dudu Georgescu, un Cherean, sau un Iordănescu, pădăz al mele noma mari ale fotbalului românesc, fără de care nu se poate încheia perioada de referință. Între aceste două date de limită, 1952 și 1977, pe distanța a douăzeci și cinci de ani deci, se încheie suta de nume mai mari sau mai mici — de la Voinescu la Dudu Georgescu, fără să uita pe Petsohovski,

Dobrin, Rodu Nunweller și așa mai departe. Pe cine să alegem mai întâi? A fost mai bun „Iep” Voinescu decât „Tamango” Răducanu? Poate și socotit superior Dudu Georgescu lui Constantin? Dar Dobrin lui Petsohovski? Nu există, de-alte, nici un fel de „câștig” din cauze obiective, nu există decât criteriul pur subiectiv, legat de afinități individuale și de o estetică personală a fiecărui iubitor de fotbal, a specialiștilor chiar. Indiscutabil însă, ancheta noastră a „primă”, a captivat suta de cititori și suta de tehnicieni și aiarșii de specialitate în urma cercetării tuturor acestor răspunsuri la ancheta noastră — în fapt, peste 300! — am putut alcătui formația-ideală pentru ultimul sfert de veac în fotbalul românesc. O asemenea echipă însă, fără indoleții, nu s-ar fi putut forma niciodată, dată fiind diferența mare de vârstă dintre componenții săi. Ea nu va rămâne înscrisă decât pe hirtie și nu într-o competiție europeană — dar va rămâne poartă, totodată, ca factor de referință pentru o viitoare istorie a fotbalului românesc. Aceasta este dorința și marea câștig al anchetei pe care o veți citi în continuare — punerea în discuție a unei astfel de „prezentative” a fotbalului românesc între anii 1952 și 1977, tehnicarea a cite mai multe nume de jucători, asocierea anilor trecutului din fotbalul nostru cu cel prezentei într-o înălțare logică, de tradiție fotbalistică. Cu alte cuvinte, veți afla în un „joc” — dar un joc extrem de interesant!

Favoritul indiscutabil al publicului — Dobrin!

Începem ancheta, și ne auzim din certitudine, cu preferințele exprimate de cititori, cele de mare mazăre a iubitorilor jocului se batul retinut. Dintre

culo 234 de scrisori primite la redacție în urma publicării în revistă a anunșului referitor la ancheta noastră, număr 134 s-au inserat în parametrul impus de condițiile concursului nostru. Rostul de 98 nu au putut fi emoluate drept răspunsuri verbale, întrucât făcuseră diferite sondaje. Pentru punctarea voturilor am stabilit următorul criteriu (valabil dualist și în celelalte două secțiuni ale anchetei): un punct pentru fiecare jucător numit titular la echipa preferată, o jumătate de punct pentru jucătorul de rezervă, altele pentru cel amintit

Zato de asemenea intermedii de pilot cine au fost corespondenții noștri, adică cei care au contribuit prin voturile lor la electura echipei de mai sus. Un prim indiciu este cel geografic. Am primit, astfel, răspunsuri de la Baia Mare și Adamello, de la Suceava și Timișoara, din Beceni și Viseu de Sus (Maramureș), din satul Mărb-poști, lângă Baia de Aramă (Mehedinți), din Otolui Roșu și Hirău și așa mai departe — fără a uita merita orășe ale țării — din mai toate colțurile patriei cu alte cuvinte. Corespondenții noștri, după criteriul de vârstă, pot avea 70 și care de ani, ca Emil Achim din Mărgărești (care-l include deosebit în formașe sa și pe Ștefan Dobey, jucător care nu intră în perioada de timp aleasă în anchetă), dar și 13 ani, ca elevul timișorean Marcel Miclău, cel care, după ce a cerut, cel drept, sfatul tatălui și al bunicii, îl numește și pe pros tîndu-l Tălar în formașe celor 23 de ani: ! De asemenea ne lipsit de loc sexul frumesc, ba chiar teie au fost cu odevărat prezente în număr mare Citeva nume: Gabrielle-Silvia Târnavanu și Elena Patcu (Constanța), Rozana Ierdonea ((Buturapi)), Mihaela Șandru (Cîmpulung Moldovenesc), sau Delugea Techa (satul Tege, comuna Plănișău, județul Buzău), cea care îl numește neapărat pe Cornel Dinu drept căpitan al echipei electe de ea. O multime de oameni ne-au scris, cu atât mai așa, în calitate de oameni ne-au scris, Voinea, Paul Dirman și George Dinică, toți trei de la întreprinderea poligrafică „Prabova” din Ploiești, dar și grupul „condus” de Gheorghe Stan, din Bacău, care zice: „Salutînd inițiativa dumneavoastră privind desemnarea echipei naționale a vișimului sfert de veac într-un grup legat prin relații familiale, de amicitie sau prin poezia de fotbal (în special), ne-am hotărât să ne formăm fiecare echipe, pe care le lansăm spre studiu”. ALMANAHUL „FLACĂRA” împreună cu Oh Stan, pe trei pagini dactilografate, se află cu totul 27 de formali, sub tot titlul amintit. Un singur mare punct comun în toate aceste echipe: prezența pilotului Nicolae Dobrin, care e caracterizat în urmă-

tiți între parinte, în cadrul echipei formali. După trizarea tuturor voturilor valabile, cele mai multe puncte le-a intrunit, de departe, pilotul Nicolae Dobrin — 109,5 p., față de numai 8,6 ale lui Dumitru, 85,3 p. ale lui Lucian sau 74 p. ale lui Pircilab. Cel mai mic număr de puncte dintre jucătorii care au intrat în „formașe publicului” l-a intrunit — spre surprinderea noastră — ardeanul Iosif Petchevichi (46,5 p.), decedat după cum se știe în anul 1968. Dar încă cum arată echipe electe prin voturile cititorilor (într-o printru numărul de puncte acumulate):

toți termenii: „cel mai complet produs al fotbalului românesc în perioada la care ne referim (cel mai tîrziu debutant în divizia A, peste 300 de prezențe în prima divizie a țării și mai bine de 85 de goluri marcate, deși joacă mijloc și creator pentru alții, 40 de prezențe în reprezentativă etc.)”. Scrierea se încheie cu o tonică pentru noi, urare „Vă urăm montarea obiectivității în tratarea problemelor sportive”. Acestea cuvinte bune pentru Dobrin, considerat „chintesența tuturor fotbalistilor noștri, intrîndu-le aproape toate calitățile” (unori și defectele, am zice noi!), la care și tehnicianul topometru Victor Sachelarie, din orașul Olăești, cel care își argumentează pe distanțe o nu mai puțin de șase pagini fiecare vot din echipa preferată. Despre Titus Ozon, de exemplu, corespondenții noștri scriu: „Mă Titus, marele sa al Oboșului, Kopa al României, ne-a înclinat caplăria, adolescența, iar pe unii pînă la sfîrșit bătrînețe 80.000 de spectatori se ridicau astăzi în picioare pentru ca să asigure fanteia pe care le făcea adversarilor. Dacă n-ar fi fost Dobrin, le-ar fi considerat numărul 1 al fotbalului românesc din timpurile”. Așa stînd lucrurile, V.3 stabilește următoarea ordine în ierarhia preferințelor sale: 1 Dobrin 2 Ozon, 3. Petchevichi și apoi ceilalți, fără clarement. O frumoasă scrisoare ne-a trimis și inginerul agronom Jean Vărașu, de la C.A.P. Deleni, județul Iași, numai că domnia sa îl amintim că Tiberiu Bone n-a jucat nîcl mîcar o singură dată pe postul de fundaș stînga. În schimb Ion Bistrițeanu din Cluj-Napoca îl preferă de departe pe Voinea, căruia, cum zice, „le-ap acorda, dacă se poate, și o mie de voturi”. Florin Șeunășu, din Urziceni, unul din nepoștii cititorilor al revistei, ne arată că se pare și de data aceasta, ca de fiecare dată cînd „Flacăra” le esențiese inițiativa, la ancheta noastră Este convins că rezultatul final al anchetei va duce la alctuirea următoarei formule de echipă: Voinea — Bone, Dumitru — Pircilab, Dobrin, D. Georgescu, Lucian Șeunășu. Cu o singură excepție: tr adică, Florin Șeunășu. Cu o singură excepție (Bone în locul lui Petchevichi), echipa se coincide cu formașe finală. Marin Parasco, din Arad, arată

că o astfel de formație nu se poate lipi de cuplul de fundaj centrali Poljan-Lorier. Prezența acestora în echipa U.T.A.-ei a coincis cu una dintre cele mai frumoase performanțe ale echipelor noastre de club, eliminarea echipei Fuljencord, în Cupa campionilor. În ceea ce-l privește pe Mihai T. Păduraru, din București, acesta ar dori ca formația actuală să fie antrenată de Eugen Șerbu ca antrenor principal și Titi Teacă, drept antrenor secund. Mai mulți cititori ne-au indicat drept cea mai bună formație românească echipa prezentă în turneul final al campionatului mondial din Maribor, adică Adamache (Răducanu) — Sătmăreanu I, Lupescu, Dinu, Mocanu, — Dumitru, R. Nunweller — Dambrowschi Naagu, Dumitricha Lucescu. Ne-a plăcut foarte mult scrisoarea lui Lucian Geră, din Timișoara: „Am primit cu multă satisfacție organizarea acestei noi anchete — spune din nou, între altele, inițiativa dumneavoastră este dintre cele mai frumoase și că întotdeauna, astăzi, de interesantă”. Aceiași corespondenți ne propune să organizăm și alte anchete, cum ar fi cele pentru stabilirea „reprezentativității mondiale a ultimului deceniu”, „clasamentul primelor 10 echipe de club în ultimul deceniu”, sau „clasamentul primilor 10 jucători” pentru același interval de timp. Problema rămâne, cum se spune în studiul în încheierea acestui „sub-capitol”: îl vom menționa pe jucătorii care dau, au intruniri în general sufregile corespondenților noștri, au ratat, unii dintre ei cu foarte puțin, intrarea în echipa publicului? Se înscriu aici: Necula Răducanu (cu 53 puncte), Sătmăreanu I (44,5 p.), Dumitricha (36 p.), Constantin (49,5 p. — foarte aproape de cele 52 de puncte ale lui Dudu Georgescu I), Dan Coe

Înaltă de a supune atenției cititorilor toate opiniile celor care au alcătuit această formație, să mai remarcăm că din cei mai bine de 50 de jucători citați numai doi, asta vorba de Necula Răducanu și Parmali au intruniri peste 10 puncte (mai exact 11 puncte). În rest cifre modeste. Nunweller III cu 8,5 puncte, Tătaru I cu 6, Iordănescu, Sătmăreanu I, Oron și Sătmăreanu II cu câte 4. Marile refuzat al acestei formații sate,

Antrenorii de divizia A

Ion Nunweller (Dinamo): Volnec — Zareva, Apolzan, Șebko — Dumitru Petichovichi Iordănescu — Pircălab, Constantin, D. Georgescu, Tătaru I.

Emerich Jendel (Sinau): Volnec — Zareva, Apolzan, Sătmăreanu II (Simeș), Parmali — Dumitru, Petichovichi, Bone (Iordănescu) — Pircălab, Constantin (D. Georgescu), Tătaru I.

(24 p.), Lupescu (33 p.), Rădu Nunweller (21,5 p.), Bone și Iordănescu (21 p.) sau Nicolae Tătaru (20,5 p.) și cu aceasta să trecem la al doilea „capitol” al anchetei noastre, vaserila specialiștilor

Al. Apolzan, aproape în unanimitate!

Din rîndul tehnicienilor balonului rotund au răspuns exact 33 de persoane. Ele reprezintă de fapt cele mai notabile nume din fotbalul românesc. Fără de cei care lipsesc, prin excepție, ne cerem scuzele de rigoare — excepție nefiind și într-adevăr dintr-un motiv sau altul, legat în general de disperția lor de pe prime scene a fotbalului nostru. Au răspuns 17 antrenori de divizia A, 10 antrenori federali sau angajați ai Federației române de fotbal și 6 tehnicieni de aceeași ranguri, cum ar fi Constantin Teacă sau Virgil Economu. Din cele 33 de echipe astfel formulate, numai în două cazuri lipsește numele lui Alexandru Apolzan care intrinește astfel nu mai puțin de 31 de voturi (11 urmează îndepărtați Ion Pircălab (28,5 p.) Petichovichi (26), Ion Dumitru (25,5 p.), Zareva II (25 p.), Volnec (24,5 p.). Să se mearse noastră surprindere dintr-echipe specialiștilor lipsește Dobrin, care n-a intruniri decât 18 puncte! Cel mai mic număr de puncte dintre titularii acestei formații, la acumulat fundajul petroliștii Mihai Mocanu cu numai 13 voturi (doar de cîte jumătate de puncte decât 12 puncte) lăsa însă cum arată formația asiduită prin vaserila specialiștilor

cum spunem pitagoreanul Dobrin (18 p.), pe care se pare că publicul 1-4 iubă și îl iubăște în cîntare mai mult decât au făcut-o specialiștii balonului rotund. În ceea ce privește prezența lui Mocanu cu numai 12 puncte, ea se explică prin evazi-absența la noi în țară a unor jucători la fel de valoroși pe posturi de fundaj atînga lucru bine cunoscut destitit lăsa acum cum și-au exprimat opiniile cei 33 de specialiști

Angelo Nicu ascu (Pau Timișoara) Răducanu — Sătmăreanu I Boc, Dinu, Mocanu — Dumitru, R. Nunweller — Dambrowschi, Dobrin, Dumitricha, Lucescu

Tătaru Bone (A.S.A. Tg. Mureș) Volnec (Răducanu) — Zareva, Apolzan, Dinu, Parmali — Dumitru, Petichovichi — Lucescu, Constantin, Dobrin Iordănescu

Trăian Ionescu (Județ) : Voinescu (Răducanu) — Zavoda, Apolzan, Dinu, Rodanu — Dumitru, Patschovschi — Pircălab, Dumitrescu, D. Georgescu, Zamfir.

Mircea Rădulescu (Sportul studențesc) : Răducanu — Zavoda, Apolzan, Nunweiler III, Săbă — Dumitru, Dinu — Pircălab, Constantin, D. Georgescu, Lucescu.

Ilie Oand (Politehnica Iași) : Voinescu — Zavoda, Apolzan, Nunweiler III, Mocanu — Constantin, Dinu, Dobrin, — Pircălab, Dridoa (Ozon), Lucescu.

Virgil Blujdea (F. C. Bihor) : Răducanu (Voinescu) — Zavoda, Apolzan, Sătmăreanu I, Seacă — Patschovschi, Dumitru, Dobrin — Pircălab, Ozon, Zamfir.

D. Nicolae-Nicușor (S. C. Bacău) : Voinescu — Zavoda, Apolzan, Dinu, Farmati — Constantin, Dobrin, Patschovschi — Pircălab, D. Georgescu, Lucescu.

Florin Hategian (F.C. Argeș) : Voinescu — Zavoda, Apolzan, Nunweiler III, Dolanu — Onile, Dinu, Bone — Pircălab, Alexandrescu, Tătaru I.

Ion Onescu (J.T.A.) : Răducanu — Zavoda, Apolzan, Dinu, Mocanu — Constantin, Patschovschi, Călinelu — Pircălab, D. Georgescu, Suru.

Cicerone Manolea (F.C.M. Reșița) : Răducanu — Zavoda, Apolzan, Dinu, Mocanu — Patschovschi, Dumitru, Bădăni — Pircălab, D. Georgescu (Constantin), Lucescu.

Gheorghe Oia (F. C. Constantința) : Voinescu — Zavoda, Apolzan, Farmati — Petru Emil, Nunweiler III — Pircălab, Constantin, Ozon, Patschovschi, Suru.

Ștefan Cădum (Corvină Hunedoara) : Răducanu — Sătmăreanu I, Nunweiler III, Apolzan, Săbă — Constantin, Dumitru, Patschovschi — Pircălab, D. Georgescu, Lucescu.

Valentin Stănescu (Petrolul Ploiești) : Răducanu — Cheraș, Lucescu, Dinu, Mocanu (Dolanu) — Dumitru, Dobrin — Lucescu, D. Georgescu, Iordănescu, Zamfir.

Nicolae Prăda (C.S. Tîrgoviște) : Voinescu — Cheraș, Apolzan, Nunweiler III, Băcuș I — Dumitru, Patschovschi, B. Marian — Pircălab, Bonyhadi, Lucescu.

Gheorghe Sîrăcu (Olimpia Satu Mare) : Voinescu — Zavoda, Apolzan, Mocanu — Patschovschi, Dinu — Pircălab, Constantin, Alexandrescu, Dumitru Ozon.

Antrenori federali și membri ai F.R.F.

Ștefan Coveci : Voinescu — Zavoda, Apolzan, Dinu, Farmati — Dumitru, Patschovschi — Pircălab, Constantin, D. Georgescu, Pileab.

Constantin Carabianu : Voinescu — Sătmăreanu I, Apolzan, Mocanu — Dumitru, Dinu, Patschovschi — Pircălab, Dobrin, D. Georgescu, Lucescu.

Ion Alexandru : Voinescu — Zavoda, Apolzan, Lucescu, Mocanu — Dumitru, Patschovschi, B. Nunweiler — Pircălab, Constantin, Lucescu.

Daniel Lăzărescu : Voinescu — Zavoda, Apolzan, Mocanu — Patschovschi, Dumitru, Dobrin — Pircălab, Constantin, D. Georgescu, Lucescu.

Mircea Sătmăreanu : Răducanu — Zavoda, Apolzan, Dan Coș Mocanu — Dumitru, Patschovschi — Fiole, Constantin, D. Georgescu, Lucescu.

Cornel Drăgușin : Răducanu — Zavoda, Apolzan, Mocanu — Dumitru, Dinu, Patschovschi — Pircălab, Dobrin, D. Georgescu, Lucescu.

Constantin Ardeleanu : Voinescu — Zavoda (Cheraș), Apolzan, Sătmăreanu II, Farmati — Dobrin, Dumitru, Constantin — Pircălab, D. Georgescu, Tătaru I.

Orestian Popescu : Voinescu — Zavoda, Apolzan, Dan Coș (Sămeș) : Deleanu — Petru Emil, Dinu, Dumitru — Pircălab, Dumitrescu (D. Georgescu), Lucescu.

Florin Dumitrescu : Voinescu (Răducanu) — Zavoda, Apolzan, Nunweiler III, Mocanu — Dobrin, Dumitru, Patschovschi — Pircălab — Constantin (Ozon), Lucescu.

Chivușcă Ghemigean : Voinescu — Zavoda, Sătmăreanu II, Apolzan, Farmati — Patschovschi, Dumitru, Dobrin — Pircălab, D. Georgescu, Lucescu.

Alți specialiști

Constantin Teșcă : Ma. Intil o formație cu prezența spirit ofensiv, cam după cum se juca prin 1954 Voinescu — Andrei Apolzan, Farmati — Patschovschi, Dobrin, Săbă — Ivascu, D. Georgescu, Constantin Lucescu, o a doua forță, mai aproape de timpurile noastre ar fi Răducanu — Cheraș, Nunweiler III, Dinu, Dolanu — Dumitru Iordănescu — Pircălab, D. Georgescu, Dobrin, Lucescu. Între cele două se înalță o diferență de două clase, în favoarea primei echipe binelipsele. Deci, eu personal o prefer pe prima!

Titus Ozon : Voinescu — Zavoda, Apolzan, Mocanu — Dumitru (Băcuș I), Patschovschi, Dobrin — Pircălab, D. Georgescu, Constantin, Lucescu.

Virgil Economu Voinescu — Zaveda, Apolzan, Dan Cos, Soere — Bone, Oniso — Pircălab, Dobrin, Patschovschi, Tătaru I

Bazil Marian Voinescu — Zaveda, Apolzan, Boc (Dan Cos), Parmati (Mocanu) — Dumitru, Dobrin — Pircălab, D. Georgescu (Constantin), Patschovschi, Lucescu.

Nicolae-Coco Dumitrascu Voinescu — Sătmăreanu I, Apolzan, Peloni, Parmati — Dumitru, Leuter, Patschovschi — Pircălab, Constantin, Tătaru I.

Coloman Braun Voinescu — Choran, Apolzan, Parmati — Patschovschi, Dobrin, Nunweiller II — Pircălab, Constantin, D. Georgescu, Lucescu.

Ve trebul însă să remarcăm că prezenta lui Basil Marian și a lui Benyedi (amândoi în formație lui N. Proca) nu poate fi admisă, întrucât ambii n-au mai jucat în perioada al căsă de noi. Interesantă e și se pare formula de echipă a lui Angelo Niculescu, care „alinată” aproape aceeași formație cu care a fost prezent în mediul de la Guedajara, în Campionatul mondial din 1970 De asemenea, Valentin Stănescu a jucat cu tot dintr-unul o echipă combinată „generație

În continuare vă vom prezenta cele 40 de formații alese pentru ancheta noastră de starturi și comentarii sportivi.

„SCINTEIA” Gheorghe Mistol Voinescu — Zaveda, Apolzan, Dinu, Graevu — Dumitru, Dobrin — Lucescu, D. Georgescu, Dumitrache, R. Nunweiller, Valeriu Mironescu Voinescu (Răducanu) — Zaveda, Apolzan, Nunweiller III, Parmati — Patschovschi, Dobrin — Pircălab, Constantin, Dumitrache, R. Nunweiller

„SCINTEA TINERETULUI” Vasile Căbulea Voinescu (Răducanu) — Pope Apolzan, Dinu, Deleanu — Dumitru, Dobrin, Patschovschi — Pircălab (R. Nunweiller), Constantin (D. Georgescu), Lucescu (Iordănescu).

„ROMÂNIA LIBERĂ” Ion Bocloacă Răducanu — Choran, Apolzan, Dinu, Mocanu — Dumitru, Dobrin, D. Georgescu — Pircălab, Constantin, Lucescu.

„INFORMAȚIA” Dan Fărașcu Răducanu (Voinescu) — Lupescu, Apolzan (Nunweiller III), Dinu, Deleanu — Dumitru, Patschovschi — R. Nunweiller, Dobrin (Constantin), Dumitrache, Lucescu.

„Masculin” cu generația de jucători din echipa națională care a luptat pentru calificarea în Argentina. Cu aceasta trecem la ultima secțiune a anchetei, vechile starturi și comentarii de specialitate.

Presă nu e convinsă încă de Dudu Georgescu !

Nu mai puțin de 40 de starturi de specialitate, comentarii de radio și televiziune au răspuns la ancheta noastră. Căci mai multe voturi le-a intrinșit, și de această dată, Alexandru Apolzan (39 de puncte din 40 posibile) îl urmează îndepărtat Patschovschi și Dobrin (câte 33 p.), apoi Pircălab (30 p.), Dumitru (20 p.), Lucescu (28 p.) și Zaveda II (27,5 p.). Cel mai puțin voturi le-a obținut, din nou, un fundas stînga — dar de data aceasta locul lui Mocanu (9,5 p.) a fost luat de Graevu (cu 11,5 p.). Însă — din nou a surprins — în echipa starturilor nu apare Dudu Georgescu (numai 16,5 p.), înlocuit aici de Constantin (21,5 p.). În afara acestor jucători, mai multe puncte, fără să „prindă” însă formație, au mai primit Răducanu (18 p.), Dumitrache și Ion Munteanu (10,5 p.), Boc (8 p.), Tătaru I (7 p.) și Oan (6 p.). Dar lăsați cum vreți formație aleasă prin vechile starturi de sport.

„ELORE” Lazlo More Voinescu (Răducanu) — Sătmăreanu I (Zaveda), Apolzan, Dan Cos, Graevu (Vigu) — Dumitru, Dobrin (Bona), Patschovschi — Pircălab, D. Georgescu, Tătaru I, Lucescu).

„NEUER WEG” Walter Jass Voinescu — Zaveda, Apolzan (Ion Cosai), Lupescu (Dinu), Răducanu — Patschovschi, Sorăb — Pircălab, Oan, Dinulescu, Lucescu (Paraschiva)

„SĂPTĂMINA” Eugen Berbu Voinescu — Zaveda, Apolzan — Dobrin, Dumitru, Patschovschi — Pircălab, D. Georgescu, Constantin, Iordănescu, Lucescu; Dumitru Vigan Răducanu — Sătmăreanu I, Apolzan, Dan Cos, Graevu — Dumitru, Dinu, Dobrin — Pircălab, Constantin, Lucescu,

„MUNCA” Cristien Mănuș Răducanu (Toma) — Zaveda, Apolzan, Dinu, Graevu — Bone, Dumitru — Pircălab, Constantin, Dobrin, Lucescu.

„LUCEAFĂRUL” Mihai Ungheanu (Discobol) Voinescu — Choran, Boc, Apolzan, Măci — Dobrin, Dumitru, Măci — Pircălab, D. Georgescu, Tătaru I.

„VIATA STUDENŢIEASCĂ Ion Novac Voinescu — Zavoda, Apolzan, Graevu — Dobrin, Dumitru, Petchevichi — Paraschiva, Constantin (Obilmenteni), D. Georgescu, Lucescu.

„APĂRAREA PATRIEI” Marin Ciuperceanu Voinescu — Zavoda, Apolzan, Deleanu — Petchevichi, Dumitru — Pircilab, Constantin, D. Georgescu, Dobrin, P. Moldoveanu.

„TELEVIZIUNE” Cristian Topescu Voinescu — Zavoda, Apolzan, Nunwallier III, ? — Dumitru, Petchevichi — Pircilab, Constantin, D. Georgescu, Lucescu.

„RADIO” Ion Mureşanu Voinescu — Apolzan — Sătmăreanu I, Dinu, Graevu — Dumitru, Petchevichi — Lucescu, Dobrin, Dumitrache, Zamfir, Dan Volcile Răducanu (Voinescu) — Pehente, Apolzan, Boc (Lucescu), Mocanu — Petchevichi, Dumitru, Anton Munteanu — Pircilab, D. Georgescu, Lucescu; Nicomae Soare După părerea mea, cea mai bună formaţie este cea care o avem la prezent, înscrisă în calificările pentru campionatul mondial.

„SPORTUL” Marius Popescu Voinescu — Zavoda, Apolzan, Boc, Soare — Dumitru, Petchevichi — Pircilab, Constantin, Dobrin, Titaru I; Constantin Filinecu Voinescu (Răducanu) — Zavoda, Apolzan, Lucescu, Graevu — Dumitru, Petchevichi, Călinescu — Pircilab, Dobrin, Filote; Ioan Chirilă Răducanu — Zavoda, Boc, Dinu, Mocanu — Dobrin (Dumitru), Petchevichi — Pircilab, Constantin, Vazir (D. Georgescu), Lucescu; Efimie Ionescu Răducanu — Zavoda, Apolzan, Dinu, Mocanu — Dumitru, Petchevichi, Dobrin — Pircilab, D. Georgescu, Lucescu; Mihai Ionescu Voinescu (Răducanu) — Zavoda, Andrei, Apolzan, Mocanu — Dumitru, Petchevichi, Dobrin (Bona) — Pircilab, Constantin (Obilmenteni), Dumitrache; Radu Urziceanu Voinescu (Răducanu) — Zavoda (Popa), Apolzan, Nunwallier III, Sădă (Mocanu) — Dumitru, Petchevichi (R. Nunwallier) — Pircilab, Constantin, Ozoan (Dumitrache), Dobrin, Lucescu; Constantin Alexe Voinescu — Zavoda (Sătmăreanu I, Apolzan, Nunwallier III, Mocanu — Dumitru, Petchevichi — Pircilab, Mocanu (Ozoan), Dobrin, Titaru I; Paul Silveanu Voinescu — Zavoda, Apolzan, Nunwallier III, Mocanu — Dinu, Petchevichi — Pircilab, Constantin, Ozoan (Dumitrache), Dobrin, Titaru I (Lucescu), Gheorghe Nertea Voinescu (Răducanu) — Zavoda, Apolzan, Sătmăreanu II (Nunwallier III), Rodane (Pormati) — Constantin, Petchevichi, Dobrin — Paraschiva (Pircilab), Dumitrache, Lucescu; Ion Cupon Yodor — Choran, Apolzan, Nunwallier III, Graevu — Constantin, Petchevichi, Dobrin — Ivanese, Ozoan, Lucescu; Mircea M. Ionescu Răducanu — Choran Nunwallier III, Dinu, Mocanu — Dumitru, Petchevichi (R. Nunwallier), D. Georgescu (Constantin) — Pircilab, Dobrin, Lucescu, Gheorghe Nicolae Voinescu — Zavoda, Apolzan, Dinu,

Graevu — Dumitru, Petchevichi — Filote, Dumitrache II, Dumitrache, Zamfir, Mircea Tudoran Voinescu — Zavoda, Apolzan, Dinu, Nunwallier III — Dumitru, Petchevichi, Dobrin — Pircilab, D. Georgescu (Dumitrache), Lucescu, Laurenţiu Dumitrache Voinescu (Răducanu) — Zavoda, Apolzan, Boc, Graevu — Dumitru, Petchevichi, Bona (Dobrin) — Pircilab, Obilmenteni (Constantin), Dumitrache.

„FLACĂRA” Adrian Păunescu Dintre cele două formaţii pe care le alcătuiesc — Voinescu — Zavoda, Apolzan, Macri — Dobrin, Dumitru, Petchevichi — Pircilab, Constantin, D. Georgescu, Lucescu şi II Răducanu — Popa, Nunwallier III, Boc, Graevu — Anton Munteanu, Iordănescu — Ovidă, Ozoan, Obilmenteni, Titaru, e aleg pe prima, iar a doua poate fi socotită de rezervă; Nicolae Ananie Voinescu (Camen) — Zavoda, Apolzan, Pehente, Ivănescu — Bona (Dumitru), Jemel, Dobrin — Iordănescu, Alexandrescu, Titaru I, Dumitru Graur Răducanu — Zavoda, Apolzan Lucescu (Boc), Vigu — Dumitru, Petchevichi (Dinu) — Pircilab, Dumitru II I Ionescu, Lucescu, Ovidiu Ioan Popa Răducanu — Zavoda, Apolzan, Dinu, Vigu — Dobrin Petchevichi — Pircilab, Dumitru II, Dumitrache, Lucescu; Victor Niş Răducanu — Zavoda, Nunwallier III, Apolzan, Mocanu — Constantin, Dobrin, Petchevichi — Pircilab, D. Georgescu, Lucescu, R. Bărbulescu Voinescu (Răducanu) — Boc, Apolzan, Dinu, Vigu — Petchevichi, Dumitru — Pircilab, Varga, Dobrin, Lucescu; Cornel Catănd Răducanu — Zavoda, Apolzan, Macri — Dumitru, Petchevichi (D. Georgescu) — Pircilab, Constantin (Varga), Ozoan, Dobrin, Lucescu (Titaru I); Ion Prăbjanu Răducanu — Zavoda, C. Ştefănescu, Boc, Mocanu — Dobrin, Petchevichi — Pircilab, Obilmenteni, D. Georgescu, Lucescu, Gheorghe Anuza Voinescu — Popa, Apolzan, Dan Coa (Lucescu), Graevu — Dinu, Dumitru — Pircilab, Alexandrescu (Dobrin), Petchevichi, Lucescu.

Laînd cântecilor plăcerea de a cânta în faţa şi chip epinile de mai sus (lueru postbil, de asemenea, şi în cazul formaţiilor alcătuite de tehnicieni), va trebui totuşi să facem câteva sublinieri şi la această secţiune a anchetei. Vom remarca în primul rând acele epinile care au mers direct la obiect, fără a încerca lucrurile cu o mulţime de rezerva, de jucători în paranteză, fapt care atestă o anumită lipsă de decizie. Câmpioni în această direcţie s-au dovedit Laslo Mors şi Radu Urziceanu, fiecare cu cîte cînd jucători întra paranteză, dar croniclele de la „Sportul” (ca şi Paul Silveanu de la acelaşi cotidian, desigur) o reuşită performanţă de a înscris o formaţie din 12 jucători (fără a mai număra rezervele) spre cum se poate cu uşurinţă observa! Nu a putut fi luată în consideraţie epila cu adevarat confuză a lui Măntea Soare, de la Redio, în vreme ce lui Mircea Tudoran şi lui Răvan Bărbulescu se trebui de la emintim că Nunwallier III şi respectiv Boc n-au jucat niciodată în cariera lor pe postul de fundap

lateral, Ioanî Covaci inclus în formația de Walter Jans (Nauer Wag), nu poate fi luat în considerare, întrucât n-a jucat în perioade alocate în anchetă, la fel ca și Vicedeșgur (inclus de Jean Chiribă). Problema fundapului atînga a fost foarte bine rezolvată de Cristian Tapescu care, în lipsa unui jucător valabil, a pus pur și simplu un semn de întrebare: O echipă cu totul deosebită ne-a furnizat reputatul scriitor Eugen Barbu numai doi fundești, apoi trei mijlocuși și cinci înalți, deci o echipă cu foarte pronunțat apărare ofensivă, care izbutise în acest fel să cuprindă mai toate numele „mari” din fotbalul nostru pe perioada alocată. Vom încheia împlinind marea dorință a gătarului Mircea M. Ionescu, care ne-a rugat să trecem în dreptul numelui său următoarele cuvinte (valabile desigur pentru întreaga generație tinăre de clareșii sportivi!): „Acum 23 de ani, aveam doar șapte toamne, și nu cunoșteam prea bine jucătorii. Așa închei echipa ultimului sfert de veac și voi alegeți mai ales din generațiile pe care le-am urmărit ne numai cu ochii copilăriei”

Echipa ultimului sfert de veac

După ce v-am înfățișat echipele alcătuite prin veterile cliticilor, ale tehnicienilor și ale gazetarilor de specialitate, să trecem la scopul final al acestui anchetă — formarea celui mai bun „11” din fotbalul românesc în ultimul sfert de veac. Pentru acest lucru, dai fiind numărul major de voturi exprimate din partea cliticilor, vom acorda acestui format un punctaj dublu. Deci, vor fi X puncte (10) pentru o prezintă în echipa publicului și cinci V puncte (5) în echipa specialiștilor și în cea a gazetarilor. Un total de XX de puncte reprezintă desigur prezența celui jucător în toate cele trei echipe unui de XV puncte numai în formația publicului și încă într-o formație (specialiștii sau ziaristii), iar unul de V + V puncte (adică zece, de fapt) semnifică prezența numelui în ultimele două echipe. Vă prezentăm mai jos rezultatul acestei anchete, care a necesitat o muncă de cîțeva săptămîni. Într-o paranteză am notat punctajul final al fiecărui jucător. Deci:

Comentariile asupra acestei formule de echipă pot fi, desigur, aproape interminabile. Va trebui totuși să precizăm, în primul rînd, că modalitatea (sau sistemul) de așezare a jucătorilor a avut mai puțină importanță în ancheta noastră. Au fost oare mai cîțiva așezări echipe în formule 4—2—4, alții în 4—3—3, cîte unii în 3—3—4, ba chiar și în 3—3—5, ca pe vremea falimeiului WM. Lucrul acesta are mai puțină importanță încă (mai se amîină că Apolzan sau Petăchovachi n-au evoluat niciodată sistemul 4—3—3, în vreme ce Dudu Georgescu sau Dumitru n-au aflat decît din povestiri ce a însemnat WM-ul), lucrul cel mai important — la ora actuală — fiind după cum se știe mișcarea în teren, indiferent de posturi. Creația noastră, astfel, este că jucătorii de clasă dintre anii 1932—1962 ar fi putut, vea în orice sistem, fie al și cel mai modern pentru timpurile actuale. Am așezat deci formațiile într-un 4—2—4 „elastic”, dar la fel de bine le-am fi putut așeza în 4—3—3 sau chiar 4—4—2. Clasele jucătorului primează, în orice formulă de echipă. În al doilea rînd, să remarcăm că nu mai puțin de opt posturi din echipa, adică, sicem „standard”, adică formația finală, sînt ocupate de titlari indubitabili, de jucători prezente în toate formulele de echipă precedente. Este vorba de Voinescu Zăvoada Apolzan, Oșu Dumitru Petăchovachi Pirelă și Lucășu care au intrunit toți, cîte XX de puncte. Următoarele trei locuri din echipă sînt ocupate cu cîte XV puncte: Mocanu, Dobrin și D. Georgescu. Dar dacă în cazul fundapului sînges elegerea a fost ușoară (Ilie Gheorghe nu spara de-

cît o singură dată în formația ziaristilor, deci numai V puncte) în cadrul desemnării posturilor de înalți și centrali lucrurile se complică. Întru cît alți Dobrin, Dudu Georgescu cîi și Constantin apar de cîte două ori și lipsesc o dată din cele 3 formule precedente. Adunînd încă punctele (X pentru public, cîte V pentru celelalte formații), observăm că Dobrin și D. Georgescu amîndoi în echipe alcătuite prin voturile cliticilor totalizează cîte XV puncte, în vreme ce Gheorghe Constantin obține numai V + V puncte, deci numai X puncte. pierzînd cum se spune „la mustră” locul în echipă. Cu alia cuvinte epicele apăsătoarelor a decise în acest caz, cîntărind mai greu, deșigur, nu vom uita să menționăm că, de fapt, echipe pe care au format-o voturile cliticilor nostri coincid perfect cu echipele standard, obținute în finalul anchetei.

În ceea ce privește „ghicirea” celor 17 jucători din formația ultimului sfert de veac, precizăm că nu există nici măcar un singur răspuns exact între cele mai bine de 200 cîte a cuprins ancheta noastră. Cel mai aproape s-a eu situat antrenorul federal Constantin Cornilănu (Sătmărean) în loc de V Zăvoada și Cornel Drăgușin (Răducanu în locul lui Voinescu), ca și ziaristul Eftimie Ionescu (tot Răducanu în loc de Voinescu) — toți trei avînd la activ o singură „găselă”.

În speranța că eforturile noastre au dus la o anchetă care v-a satisfăcut, încheiem aici, stimă cliticilor — lăsați-vă să comentați singuri în continuare, rezultatele și clasificările întocmite în urma investigației noastre.

Clasament pe puncte

Adunând punctele obținute de jucătorii în toate cele trei secțiuni ale anchetei noastre, am obținut următorul clasament, care confirmă desulțel echipa alcătuită alăturat să reținem că au fost nominalizați nu mai puțin de 110 jucători, cu toții incluși în acest clasament dominat tot de pitagoreul Nicolae Dobrin, câștigător într-un fel, și în această nouă anchetă realizată de revista noastră laică, deci, clasamentului pe puncte:

1 DOBRIN	—	159,5 p
2 Dumitru	—	140,5 p
3-4 Lucescu	—	133 p
Pirclăb	—	126 p
5 Apoișan	—	124 p
6 Voinescu	—	116,5 p
7 Patschavachi	—	105 p
8 Dinu	—	102,5 p
9 Zavada II	—	101 p
10 D. Georgescu	—	89 p
11-12 Răducanu	—	82 p
Constantin	—	82 p
13 Mocanu	—	76,5 p
14 Sălmăreanu I	—	31 p
15 Dumitrache	—	49,5 p

16 I. Nunweiler III — 47 p, 17 Dan Coa — 40,5 p, 18 Lupescu — 40 p, 19 Dambrowschi — 36,5 p, 20 Charan — 36 p, 21 Tătaru I — 32,5 p, 22 Oșan — 28,5 p, 23—25. R. Nunweiler VI, Iordănescu, Bona — 28 p, 26 Deleanu — 24,5 p, 27 Boc — 24 p, 28 Grașu — 21,5 p, 29 Zamfir — 20 p, 30 Vigu — 18 p, 31 Farmali — 12,5 p, 32—33 Sălmăreanu II, Alexandrescu — 12 p, 34 Adamache — 11,5 p, 35 Dumitru II — 11 p, 36—38 Crețnicușu, Sămoș, Păpa — 9,5 p, 39—40 Maerl, Székely — 9 p, 41—42 I. Ionescu, Băilăni — 7,5 p, 43—44 Dridaș I, Jenei — 7 p, 45—47 Onile, Crișan, V. Anghel — 6 p, 48—49 Oblomenco Varga — 5,5 p, 50—52, Neacșu (Petroșul), Filote Călinolu — 5 p, 53—56 Suru Soara Băcuș I, L. Nunweiler IV — 4 p, 57. Patschavachi — 3,5 p, 58—59 Antonescu, Mălmăgeanu, Lăreter, Rodanu, Andreovici, Majnel, P. Emil, S. Avram, Bartha, Băden, Velina Tătaru II — 3 p, 70—73 Domide, Barbu, Toma, Carleac — 2,5 p, 74—84 Todor, Pascaru, Anghelini, Păhontu, Pojani, Peneli (Juli), Șerfăb, Ivenacu, Băilă, Neagu Eno I — 2 p, 85—86 C. Ștefănescu, A. Munteanu — 1,5 p, 87—104 Moraru, Crișnic, Jivan, Brănel, Deselnicu, Măhedinte, Mușescu, Lăța, Mănea (Rapid), Ene II, Pavlovici, Cioșescu, Marcu, Tălar, Dinulescu, Ivănescu, Vacel, P. Măldoveanu — 1 p, 105—110 Cristian, Dăteu, Iordache, Căman, Anghel, Gaidă — 0,5 p

Clasament pe posturi

În urma adiționării punctelor obținute, am alcătuit și clasamentele pe posturi ale primilor 10 jucători. M-am ales însă deici pe posturi, înțelegând prin acela de fundaș lateral atît pe fundașii din stînga cît și cel din dreapta apărării, pentru fundașii centrali atît stoperi cît și jucătorii „liberi”, pentru mijloc și postul din stînga, din dreapta sau central liniei de mijloc pentru extreme în același mod ca la fundașii laterali, iar pentru linia de mijloc centrală atît vîrfurile din dreapta sau stînga, cît și centrul liniei din epoca WW-ului laș mai jos aceste clasamente:

PORTARI : 1. Voinescu — 116,5 p, 2. Răducanu — 82 p; 3. Adamache — 11,5 p; 4. Toma — 2,5 p; 5. Todor — 2 p; 6—8. Moraru, Crișnic, Jivan — 1 p; 9—10 Căman, Cristian — 0,5 p

FUNDAȘII LATERALI : 1. Zavada — 101 p, 2. Mocanu — 76,5 p, 3. Sălmăreanu I — 51 p, 4. Charan — 36 p, 5. Deleanu — 24,5 p; 6. Grașu — 21,5 p, 7. Vigu — 18 p, 8. Farmali — 12,5 p; 9. Păpa — 9,5 p, 10. Maerl, Székely — 9 p

FUNDAȘII CENTRALI : 1. Apoișan — 124 p, 2. Dinu — 102,5 p, 3. I. Nunweiler — 47 p, 4. Dan Coa — 40,5 p, 5. Lupescu — 40 p, 6. Boc — 24 p; 7. Sălmăreanu II — 12 p, 8. Sămoș — 9,5 p; 9—10. Antonescu, Mălmăgeanu — 3 p.

MIJLOCAȘI : 1. Dumitru — 140,5 p; 2. Patschavachi — 105,5 p; 3—6. R. Nunweiler, Iordănescu, Bona — 28 p; 7. Băilăni — 7,5 p; 8. Jenei — 7 p; 9. Onile — 6 p; 10. Călinolu — 5 p

EXTREME : 1—3. Lucescu și Pirclăb — 125 p; 3. Dambrowschi 26,5 p; 4. Tătaru I — 32,5 p; 5. Zamfir — 20 p; 6. Crețnicușu — 9,5 p; 7—8. Crișan, V. Anghel — 6 p; 9. Filote — 5 p; 10. Suru — 4 p

ÎNAINȚAȘII CENTRALI : 1. Dobrin — 159,5 p; 2. D. Georgescu — 89 p, 3. Constantin — 82 p, 4. Dumitrache — 49,5 p, 5. Oșan — 38,5 p; 6. Alexandrescu — 12 p, 7. Dumitru II — 11 p; 8. Ionescu — 7,5 p; 9. Dridaș I — 7 p, 10. Oblomenco, Varga — 5,5 p.

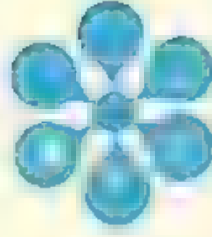
Anchetă realizată de
DUMITRU GRAUR și
DUMITRU CONSTANTINESCU

File de roman

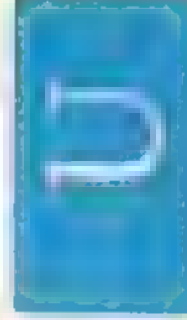
GLORIA ÎN DOI

DUMITRIU II

ION IONESCU

Ultimul meci împănă al „făchirului” Dumitriu și al „puncherului” Ionescu s-a desfășurat în semifinalele Cupei României, ediția 1967—1968 Atunci, în luna 1968, Rapidul a invins noua promovată Vagonul Arad cu 2—0 calificându-se pentru o finală deosebit de dramatică, pe care a disputat-o împotriva echipei Dinamo La ultimul meci pe care l-au jucat unul slăbit de altul, Dumitriu a marcat un gol, dar s-a și accidentat destul de grav pierzând finala, pe care avea s-o câștige la mare luptă echipa dinamovistă (3—1) după prelungiri, dar Neagu a putat în bară un penalty, chiar în minutul 90! Fără Dumitriu, Ion Ionescu n-a mai fost „puncherul” esteptat de întreaga suflare rapidistă, el părăsind dealul terenul în minutul 88, lovit la genunchi, înlocuit de tânărul Petreanu Nicolae, nici altul nu ver juca nici în a doua manșă a finalei Campionatului european terovlar, competiție câștigată a săpăsimind mai târziu de Rapid Aici drumurile lor aveau să se despărță Ion Ionescu se transferă la clubul vest-german Alemannia Aachen unde va juca doi ani de zile Emil Dumitriu reia pregătirile în vară, joacă mai multe meciuri amicale dar în preajma noului campionat controlul medical nu-i acordă viaa de joc bo dimpoziție indică un diagnosticul catastrofal pentru cariera unui fotbalist Este imediat internat la Spitalul Filaret unde rămâne trei luni de zile Coincidență fete cu perioada cea mai glorioasă din cariera fotbalistului Ion Ionescu să se suprapună peste perioada cea mai nefastă a fotbalistului Dumitriu II Amintirile celor doi, în fapt cei mai tubiți jucători din câț a avut Rapidul în mai bine de jumătate de veac de existență, la veki cili în continuare (Pagini extrase din cartea „Gloria în doi — Dumitriu II — Ionescu”, în pregătire la Editura Sport-Turism).

Am lucrat de două ori la Aachen, înainte măcar de a se pune problema vreunui contract. În primul meu meci am câștigat cu 3-2, iar eu am marcat trei goluri, cred că foarte frumoase. Am revenit apoi cu echipa națională, în drum spre America de Sud, unde urma să facem un turneu de o lună și jumătate. De data asta s-a terminat 6-2 pentru noi, dar eu am marcat din nou trei goluri. Seara, la banchet, vine lângă mine un călășean, vorbește nițel românește, și mă întreabă: „Domnule Ionescu, n-ai vrea să vii să joci la noi?” „M-a lăsat desigur prin surprindere. Până atunci nici nu-mi trecuse apa ceva pe-n cap. Cum adică, eu, Puiu Ionescu, care n-am ajuns decât relativ târziu în prima noastră divizie de fotbal, care m-am bălăit și am așteptat ani de zile pentru a prinde un post în reprezentativa țării, să trec așa, deodată, într-o echipă din țara cu cel mai puternic fotbal din Europa (asta a părut-mă mie!). Dacă nu din lume?!” Aveam 30 de ani. I-am răspuns omului cu amabilitate, pentru că să nu-l refuz. „Da, I-am zis de ce nu? Te dăruiește legătura mai întâi cu clubul meu, cu federația noastră, și mai apoi vom vedea!” Ne-am strâns mâinile, și două zi noi am traversat oceanul și am uitat de incident. Când ne-am întors în țară am văzut că omu' nu aruncase vorbe în vânt. Plăcuse imediat în România și chiar obținuse acordul de principiu al federației. Mai era nevoie doar de cel al clubului Rapid, ce și confirmarea din partea federației române. Aproape șase luni de zile problema a rămas deschisă, adică mai exact nerăzolvată! Eram primul jucător român care urma să plece la un club profesionist după război. Federația ar fi acceptat totuși mai repede Rapidul însă, nici vorba! Nea Tinel și spunea că îl e frică să nu-i omare suporterii. Otto Zaharia, președintele secției, a fel, nici nu voia să sude Rapidul, deși era comploant a țării, avea un an mult mai slab decât precedentul, terminând deklasat pe locul 9 în clasamentul final. În cele din urmă F.R.F.-ul l-a convins pe toți. Dar n-am avut toate dezlegările în mână decât în ziua de 30 Iulie. A doua zi, în 31, se încheie perioada de transferări în R.F. Germania. În aceeași seară l-am rugat pe Ilie Greavu să expedieze un telegramă la Aachen, că se poate de scurtă „Ich bin frei!”¹ A doua zi în zori m-a eunat un membru al conducerei clubului, spunându-mi că pleacă imediat la Frankfurt și că seara sînt în București. Era într-o simbră. Seara am semnat contractul la Athénas Palcos, iar președintele clubului, domnul Leo Führen, a oferit o atică de pensanție. A doua zi președintele mi-a spus: „Domnule Ionescu, pregătește-te, minile piecăm la Aachen.” Dar era dușmînici! Nu-mi venea să cred că obligațiile

¹ Valentin Sîrăneanu — n.a.

² „Sînt liber” — n.a.

formalități se pot încheia este de repede și totuși, a doua zi la ora 12 decolăm de la Otopeni, cu destinație Frankfurt, Köln și apoi Aachen. Ne-au întâmpinat o mulțime de ziaristi, membri în conducerea clubului, suporteri. S-a organizat imediat o conferință de presă la cel mai mare restaurant din Aachen și am fost prezentați, fotografiați în toate pozițiile, am răspuns la zeci de întrebări, unele foarte serioase, altele de-a dreptul proteste, în fine am trecut, cred cu bine, primul test în fața fotbalului vest-german. M-am întors în țară, urmînd să mă prezint la echipă după circa două săptămîni. Rapidul se afla în timpul pregătirilor de vară, pentru noul campionat. Gestul clubului G. Ulești — acela de a organiza un meci de adio în cinstea mea — a fost deosebit de frumos. Emoționat pînd la lacrimi. Mai bine de 12 000 de oameni au venit la stadion pentru un simplu meci al Rapidului cu Metalul, sau poate pentru a-și lua rîmna bun de la mine. După 15 minute am schimbat tricoul cu Neagu, care fusese dînumi în succesorul meu în linia de atac alături de Nikl Dumitriu. Am primit o mulțime de flori, m-au sărutat corect de achiță, toată lumea mi-a urat succes la noul club. Am avut imprerie că urma să joc pentru toți, că eram puț în situație de reprezentant al fotbalului românesc și al Rapidului în Bundesliga³, că nu aveam voie să înțep ajutările, că trebuie să joc mai bine ca ori cînd în viața mea. Aachenul mi-a oferit pe mine Dar Nikl Dumitriu, sau Lupescu, sau Dan Coș, sau încă alții? N-ar fi putut să joci și el, la fel de bine, într-un campionat aerlin⁴ și Dar eram eu cel care trebuia să plec — și nu aveam voie să mă fac de rîs orice se întîmple, fiindcă eu fi compromis toate speranțele eu care atunci, în ziua meciului jubiliar, mă alina team înverit de toți cei prezanți. Seera clubul a oferit o masă, mi-a făcut cadou un album și întreaga festivitate s-a repetat. Era prima de acest gen în G. Ulești și poate și de acum a fost extrem de emoționantă. Se împlinseau 8 ani de la primul meci oficial sub culorile Rapidului, dar și 20 de cînd pășisem pentru prima dată pe porțile stadionului din Grant, fiind trimis fără menajamente acolo, ca neorespundător

eram foarte slab, adevărat, dar prime corpulent n-am fost eu niciodată. Am alinfi că mă la cu amețeli cum adică să nu mai pot juca niciodată fotbal? I. Așa ceva nu poate fi cu puțină, este nădrept și totodată neadverit

Pentru mine fotbalul a fost și ve rămîne viața mea, scopul și principul mijloc totodată în țară, făcuser, ca de fiecare dată înaintea înțepării pregătirilor, un control medical, poate

³ Campionatul de fotbal al R.F. Germaniei

⁴ Dan Coș și Lupescu aveau deosebitul să joci în Belgia și respectiv Austria n.a.

prea sumar, mai mult un fel de formalitate, pentru a fi detectată vreo urmă de boală. S-ar putea să mă fi îmbolnăvit în turneul din Algeria din Iarnă anului 1968, la începutul anului. Rapidul a jucat câteva meciuri acolo — am câștigat chiar un turneu, cu patru meciuri disputate în numai șapte zile. Îi uitasem cu noi și pe foarbecii tineri, Neagu și Dumitru, care erau pentru prima oară în strălătitate. Amîndoi se făneau foarte slabi după mine și încercam să mă limitez în joc ca să facem. Dacă intram într-un meci și îmi împlănam ceva, imediat cumpăream și eu o pereche de lucruri. Pula Ionescu era în turneu în America de Sud cu echipa națională și împreună cu el încă vreo doi din echipă. Am jucat totuși foarte bine — adevărat că și algerienii ne-au lăsat să ne facem jocul, ca să ne testeze și fotbalul, dezechis, ofensiv, cum ne convenea nouă — dar, oricum, cîntințele celebrului Ben Bark, care a jucat mulți ani în Franța, ne-au marcat la inimă. „Parcă aștepti o echipă de profesioniști”, ne-a spus el și nu cred că erau motive de a fi suspectat de necunosțință de cauză. Am jucat și la 38 de grade temperatură, iar după meci am făcut un duș cu apă rece, fiindcă altceva nu exista. S-ar putea ca atunci să mă fi îmbolnăvit, dar n-a știut nimeni și am jucat așa pînă în preajma noului campionat. În august 1968, cînd rezultatul radioscopiei pulmonare a fost pozitiv. Mai tîrziu cel de la club au dat vina pe meciul nostru, unul Dergă, cum că el ar fi fost de vină de boala mea. Lucrul nu-l ade-

vărit, fiindcă eu n-am avut o formă infecțioasă, dar oamenii au căutat un lap spăritor și s-au găsit în meci pe care l-au și dat imediat afară. Aveam momente cînd mă simțeam slab pe picior, dar am pus-o pe asemea obosirii. Apoi am fost la vizita medicilor, pentru a primi viza de joc în noua competiție. Primele etape urmasă s-o jucăm împotriva Petrolului. Doctorii au încredințat și îmi văzuseră apoi suptind ceva infiltrație pulmonară. Au repetat radioscopie. Acest rezultat — infiltrație pulmonară! Poate o greșală mi-am zis, eu n-am avut niciodată nimic la plămîni. Nu fost însă nici o greșală. A continuat să joc fotbal era o crimă, o sinucidere. Nău Tinel s-a luat cu mîinile de cap. Mama, cînd a auzit, a început să plîngă. Așa am ajuns la Spitalul Făret, cu diagnosticul „infiltrat pulmonar stîng”, pentru un tratament care avea să dureze aproape trei luni. Iar cînd medicul curant mi-a spus că n-am să mai pot juca niciodată fotbal m-a apucat amărăciunea. M-am așteptat pe un accident, aceluși, în cabinetul spitalului și am crezut că nu suda bine. A existat însă și un om care mi-a dat mult curaj. Îi cheamă doctorul Bărbunescu, e medic radiolog și lucrăscă, cred, și astăzi tot la Spitalul Filaret. Era mare amator de fotbal și a putut cu tot dinadinsul să mă ajute să mă fac bine, deși, într-un fel, nu era treaba lui. M-a spus că dacă am să fiu cuminț și am să îl ascult într-o totuși mă voi face bine și voi putea juca și pînă la sfîrșitul bătrîneții. Așa am început tratamentul. Timp de trei luni am făcut cred

O fotografie care nu lipsește din albumul nici unui microbist gloriețean : Rapidul, în compania în care a câștigat unicitatea titlu de campion al țării — anul 1967.

miile flicau peste un jurist de profesie, administrator financiar, căpitănel echipei și un membru din conducerea clubului. Jucătorul primea ocazia de a învinge, trimis prin poșta, în care afla de convocare: vă veți prezenta în ziua de... ore cutare... etc. Am fost și eu convocat o dată, atunci când conducerea clubului a considerat că nemotivată absența mea de la jocul echipei naționale a României, la Lusanne¹. Pentru Germania ar fi fost o cinste, mi s-a spus, să aibă un jucător selecționat în echipa reprezentativă. Am intrat în fața comitetului și am arătat că o accidentare mai veche mă împiedică să fiu prezent alături de Lucescu. Răducanu și ceilalți la victoria care avea să aducă naționalei noastre la turneul final din Mâncu. Am fost apoi, și comisia a deliberat. Am fost penalizat cu o amendă de 1.500 de m lei². În caz de nemulțumire, jucătorii puteau face apel la comisia de bărbini, formată numai din oameni „gri”, foști președinți de club și așa mai departe, o comisie care era ca un fel de instanță de recurs. Roger Claessen a fost amendat o dată cu 3.000 de m lei³ pentru că a lipsit o săptămână întreagă de la antrenamente. Se îndrăgostise de o fată pe nume Marise. Clubul a aflat din ziar vestea și cum s-a întors la s tras amenda într-o zi, tot așa, și vîd pe Roger supărat foarte tare, negru de supărare cum se spune la noi. Se certase cu Marise și la mine li trăsese și o permiță. Fata se supărat și a dispărut cu altui plecînd totuși în Canare. A așteptat-o însă la aeroport, a întors-o, și a lăsat-o de nevastă. Astăzi eu doi copii. Dar nu era nici un fel de constrîngere în privința regulamentului. Dacă îl respecta, toate bune, dară nu pece amenda! De căsa mai multe ori nu era însă nevoie de asta. Aveam pe unul Pavelik un vîlăgen blond, care se îmbăta întotdeauna la masa comună de după meci (care se organiza cu o regularitate matematică după fiecare partidă disputată acasă, indiferent de scorul meciului), dar se îmbăta în așa fel de mult mai cunoscea nic nevasta. În timpul săptămînii însă nu l-am văzut niciodată nici măcar ematit (a să nu mai vorbesc de antrenamente — n-a tipat niciodată și nu s-a prins o dată că se simte obosit. Iar antrenamentele nemților nu erau deloc feroce la unche! Erau jocuri cu scintilă, sigur, nu cu înțrări violente, dar cît se poate de bărbătești. Eu ziceam la început că-mi moneaie coechipierii, nu cumva ei să accidenteze vreunul, dar am văzut destul de repede că antrenamentul nu era ca la noi. Aveau totți cît puteau de aprine, fiecare își făcea antrenamentul extrem de serios, după toate cămințele unui joc oficial. Se intra tare, dar nimeni nu lovea intenționat. Dacă s-a înțimplat altă lovire și eu pe unul, din greșeală

¹ Este vorba de meciul Elveția—România (0—1), în preliminariile CM — n.a.

desigur, și apoi al mi car scuse, ridicîndu-l de la pămînt, mediat mi s-a replicat, aproape cu venitate — „nu-i nimic, se întîmplă!” Acuturile de antrenament sau de joc numai doctorul le dădea, dar nu exista un doctor al echipei angajat la club, cum se obișnuiește la noi, ci era un doctor care na aștepta la spital, el nu venea decît rar la teren, și nici nu se prea omora cu acuturile. Eram, începusem să o află, într-o echipă cu adevărat profesioniști!

Iub mea de naștere, și nolenbrile, m-a prins tot în spital. Cred că m-au vizitat peste 70 de persoane. A fost de-a dreptul sufocant, credeam că nu se mai termină. Am impresia că a mințat tot spitalul din bomboanele și ciocolata aduși mie! În aceeași cameră cu mine stăteau un inginer și un doctor, Tabacu pe nume, acesta băneau de pleurezi și rapidat pînă-n case. Îmi erau la acea vreme prieteni cei mai apropiați. Aveam un televizor în cameră adus de ocazi Dormaam mult, citeam enorm — cărți, ziare, reviste, aproape tot ce-mi cădea în mînă. Începusem să fac plimbări mai lungi — acum mi se dădea voie, auzi, plimbări cu care și fi vrut să alerg, să mă bat pentru o minge pînă la epuizare. În timpul bolii m-am îngărat enorm aproape că nu mă mai cunoșteau prietenii cînd am ieșit din spital. Mai ales la față mă reținusem și mi lăsasem și periculi foarte lungi din simpatie pentru Best. Băieții de la Rapid veneau aproape în fiecare lună după meci, pe la mine. Antrenorii la fel, Valentin Stănescu și Victor Stănescu. Mai ales nee Tinei care m-a ubit întotdeauna ca pe copilul lui. Niciodată însă nu m-a spus-o. A preferat să tacă, tăindu-mă mai mult să ghidec. Dar nici nu mă certai vreodată — în vremea ca pe cine și li moștră-tula numărul unu cu orice ocazie. Mare om — nee Tinei! Cînd am ieșit din spital, se știe, tot la o echipă antrenată de ei m-am dus, la Brașov, dar asta e altă poveste. Sufeream din spital pentru echipă. Rapidul nu mai mergea ca înainte mai mult se chinuie — deși Dumitru devenise un „nume”, Angelescu și Marlen Popescu dovedeau mult talent, iar Neagu bătea la porțile echipei naționale. Campionatul a început extrem de prost pentru echipa mea. 0—0 cu Petrolul 1—1 cu A.S.A., ambora pe terenul nostru. 0—2 la Cluj, cu Universitatea, 0—1 cu Progresul, 0—1 cu U.T.A. 1. Rapidul ajunsese la un moment dat pe locul 15, adică penultimu cu numai două puncte din cinci meciuri. Mă chinuie ghinul că, totuși, în pregătiri echipa juca se destul de bine și că poate ar fi fost mai bine să-mi amîn cu înținare în spital. Doctorii nici nu ar fi vrut să audă însă. Apoi a venit meciul cu O.F.K. Beograd, în Cupe orașelor. În

guri, sau Cupa U.E.F.A., cum îi spune azi. La București el nostru câștigaseră cu 3—1 și nici la Belgrad n-au jucat rău. Am văzut meciul la televizor și așa fi dat cînd ești din viață să fi fost și eu pe teren! O.F.K. a condus cu 3—0, apoi noi am redus scorul. Meciul s-a terminat tot cu scorul de 3—1, și eu urmas prelungirilor. Imediat după reluarea jocului, Neagu a ratat incredibil, de la numai vreo 8 metri singur cu portarul. A tras cîți a putut dar în bătăi și dacă ar ști cîți am creat eu în bilanțul final al ei, căci, în această jumătate de an a pierdut finala Cupelor și calificarea la Belgrad. Sîrbii au venit apoi peste noi cu mai multă prospețime, și au câștigat pînă la urmă cu 6—1. În vremea să pîng de cludă. Dar nuci Steaua sau Dinamo n-au făcut mai mult în anu acesta, fiindcă s-au întîlnit cu Șpartak Trnava și Real Madrid. Pe Di Stefano tot la televizor l-am văzut. Ca jucător persă avea patru plămîni în el! În centrombrie, Rapidul a jucat la Aachen a invitat la clubului lui Pulu, Alamanna. Cîți de mult și fi dădă el fu și eu acolo! Nu m-a rămas atît de mult să rămîn la televizor privind pînă seaptea tirul transmis și de a jocurile Olimpice de la Mexico. M-am bucurat ca un copil atunci cînd Viorica Viscopecanu, Lia Manoliu, Marcel Roșca sau Ivan Patzschkin au câștigat medaliile dintre cele mai prestigioase pentru europeliștii jrii. M-am adus aminte însă și de Olimpiade de la Tokio din 1964 cînd am făcut deplasarea împreună cu echipa olimpică a jrii. De jucat n-am jucat pînă la urmă nici acolo, dar și asta e altă poveste. Rapidul s-a mai revenit în cet, încet pînă la sfîrșitul lucrului de campionat. A bănut chiar în meciurile cele mai importante pentru mîndria rapidilor: 3—2 cu Dinamo și 2—1 cu Steaua. Între ei am sfîșiat că e mort Petșchovachi! Nici fi putut spune că e fost idolul meu, pentru că n-am apucat să-l văd decît prea puțin jucînd. Dar e fost cel mai mare fotbalist al nostru din cîți au existat pînă acum! Apoi e mai mult un fotbalist și încă în activitate unul Stătescu de a Galași. Avușese înțeles, dar lucrul ăsta m-a pus și pe mine mult pe gînduri. Așa bolnav cum eram în spital. Echipa națională pe care o părăsim în primăvara anului 1968, după un meci cu Olanda*, a început foarte slab prelimanțările pentru următorul campionat mondial pierzînd cu 3—0 la Lisabona. A fost mare rădăb! Presa a cerut nume noi fotbalisti tineri. Mă gîndeam că am mai pierdut un tren în cariere mea de fotbalist fiindcă de prea mult noroc nu m-am putut niciodată plînge! Nae Angela a făcut o nouă echipă cu multe nume de jucători tineri, între care Gornas, Nunweiler, Vișar, Domide, Dumitrache, Dinu și Lucescu. Bă ești au jucat foarte curajos de la început și au reușit câteva rezultate de prestigiu: 0—0

* Rezultatul 0—0, la București — n.a.

cu Anglia, câmpioană mondială pe stînci, la București: 2—0 cu Elveția, tot pe 23 August. În preliminarii în anuare anul următor, una dintre cele mai frumoase achipe naționale pe care am avut-o vreodată a reușit 1—1 cu Anglia chiar pe Wembley. Atunci am înțeles că nu voi mai putea prinde, probabil, niciodată echipa națională — sau că în orice caz lucrul acesta va fi extrem de greu pînă la urmă din păcate am avut dreptate cu prima avarativă. Ultimul meu meci în echipa reprezentativă a fost cel cu Olanda, de pe stadionul Republicii și nu aveam, totuși, decît 26 de ani.

Înainte de campionat am făcut zece zile antrenamente pentru rezistență fizică și forță musculară pentru forță. Apoi am niral în perioada meciurilor amicale de pregătire propriu-zisă în R.G.

În acest se pune pe loc în fic care antrenament majoritatea exercițiilor sînt, astfel concepute încît să reflecte jocul, să se apropie cît mai mult de condițiile specifice. Primul meci la Alamanna am jucat împotriva echipei engleze Arsenal Londra. Stadionul din Aachen a fost mai puțin ca niciodată — eram cu 10.000 de spectatori peste capacitatea obișnuită. În zăra, lucrurile aveau cu țare de o tchioapă. Ari, BOB contra ION" adică Bob McNab fundăsu central al londonilor și a echipei naționale engleze pe stînci. Contra Ion Ionescu Meclul s-a jucat în noaptea începînd cu ora 20 înainte de joc funcționau de la Ambasada română cu sediul la Koln meu adu un minutat buchet de flori pe care eu după schimbul de fanioane s-am oferit tuturor celorlalți jucători. A fost un gest simplu, românesc și putea spune dar el a făcut foarte multe impresii după cum aveam să-mi dau seama mai tirziu. După ce meciul a început englezii au înțeles aproape imediat 0—1. Jocul era blabătesc de mare engajament fizic. Eu mă simțeam însă într-o formă deosebită și cu o poiză de joc nebună. După un sfert de oră am niral în dribling în careu Arsenalului și am fost faultat în clipa cînd mă pregăteam să potez penaltu. Poate ar fi trebuit atunci să ațau de-o parte să nu mă bag clar de a început la 11 metri fund nou venit în echipă. Vă închipuiți ce impresie proastă și fătăstă decăi ratam! Dar toate acestea nu m-au venit în cap decît mai tirziu, după meci. Pe scurt am executat tot ce și am egalat 1—1. Scara sfîrșitului reprezintă a înscrisa extremă noastră atîngînd la o pasă în adîncime trimisă de mine în a doua repriză, englezii eu egalat la sfîrșitul lor: 2—2. Apoi, cam pînă minutele 75—80 am luat o minge de la centru, am driblat trei adversari și am continuat cursa spre poartă.

cot la col cu McNab. Am intrat embindo în caruc, aproape perpendicular pe stilpul din stînga al porţii am tînit natîctiv că portarul mîi este în nîlîmpinare şi am tras fulgerător, lîbră sîm mîi uit dăcîc la poartă. Mîngîie sîm dîu cîmîntele spre colu vîng. pe direcţie opusă la lovit uror de bard şi a intrat în piaşă Goal 3-2. Explozia stîndîmîi a fost urîdă se aîrîit mîu luat în braţe mîu acamat victorie am sîrbătoare toară la un restaurant. Eram de-acum acceptat la Alemanna i. Cîştigam prima mîngîie a mîlîmîi cu publicul, ceea ce dîrîgur nu are puţin lucru. După nîmîa o zi nîsă, dîm nou meci de pregătire! Am jucat în Olanda cu echipe P.S.V. din Eindhoven, pe care am învîns cu 5-4. Eu am marcat două gouri. Ziarul vest germane începuseră să scrie nî felul următor: „Ionescu nîsă fermecat. Românul este un escameat tehnician şi poate fi considerat prin debutu sîu sîrîuclî dîrîgorul atacului aîemînî (Westdeutsches). Grosse Spitzentorung...”, Ionescu nu şîe numai să însere gouri, dar şîe şi ca om cu adevărat fermecat” (Bild Zeitung, Köln). „Jucă de la început, prin gîstul sîu colegu, demonstrîzat prin împîrtşirea fîntor Ionescu şîe cîştigat simpatia publicu”. Dar apoi, prin felul în care a mînervat balonul, prin pîsămentul sîu inteligent şi prin întregu se şîmîtă, ca să nu mîrîvomîm de gîsturile sîe, Ionescu a dovedit că şîle un jucăur de cîsă dîmîsîbîl” (Aachener Zeitung). Toî în pregătire pentru că am jucat cam un meci a două zile am înîlînit şi pe Ajax Am stardem, pe care am vîns cu 2-1. Era acolo pe stîncu un tîngî care abia se lansă dar arăta cîsă lî chîma Cruyt. Primul meci de campanie am jucat întro simbărită, în ziua de 25 august în deplasare împotriva echipei F.C. Nürnberg pe atînci campionu tîngîi. Jucău acor vîns şîse internaţionale vast german. Toată lumă şîi pînsu o tîngură întrebare la ce scor o să pierdem? A două zi nu a existat nîc un sîngur rezultat exact la Telesport în toată Republica federală Alemannu a cîştigat cu 4-1 umînd nîreg fotbalu vest german! În a două etapă am înîlînit pe Eintracht Frankfurt, cu T.Kowski în poartă. Au fost 28.000 de spectatori pe stadionul din Aachen. Am cîştigat cu 4-2 dar eu am însert două gouri. În continuare echipa mea a reuşit o serie de cînci ocuîrî tîră înfrîngere a-înglînd la un moment dat pe primul loc în cîmîment. A cînci meci am jucat a Mönchengladbach, împotriva Borussia, care-i avea pe Neuser şi Vogitz în formă. Am condus cu 2-1 pîmî în minutu 90, cînd gîsde a nîsă egălat a o învîndîşanî. Eu am marcat unul din gouri, dar tot atînci mîm şî accidentat la un gîmînchi un accident care avea să se dovedească mult mîsă. Serios dăcî am crezut la început Mei făcusem şî o înîndare în prima rapîrită, şîa că am terminat meciul cu înăcîju cu novocaină la am

bale pîmîm. Avea o forţă ul profesonist nîmen nu te crede şî nîmen nu te vîrîd! A pîrîbuit să fac antrenamente şi să joc mîsă de parte iar accidentul se agravat. Medicul care ne vedea pe noi a declarat a încheierea lîrîemîntu cu lîrîfîmîia că şînt perfect sănăşîs şi că pot uca în continuare. Pe baza emîsîe declarăşîi se aîuns la concluzia că nu şînt sufîcîent învînd pregătirea fizică necesară. Drept urmare tîmp de o săptămînă de zile am fost pus să fac cîlta două antrenamente pe zi. În sumînd 4 ore zilnic şi multe sîre de stardem pîmîcîm în alergare la sîrîtu antrenamentului. Ajunsesem însă într-o cîmplîtă stare de obolăreă pîmî epîsem aproape cîmplîet din formă. În plus pîmîcîm mîl dîreă din ca în ca mîa tîre se 7 octombrie am jucat meciul amical cu Rapidul, vîng în vîrîtă a Aachen. Ne am pînsă rîmîmă însă mîl mîl de 20 de minule pe teren din cauza dîrîgor. Medicul mîi pîrîmîsă să se înşerî, rîsă uîrîscuîrî şi nîşte vîntor celebre. Am refuzat însă să mîsîşoc, şîc un şît consînt a şîabîlît că aveam o în-

Momentul despărţirii: Pulu pleacă în R.F.G., Niki se pregăteşte să intre în spital...

fecție la genunchi. Mi s-au făcut atund injectii cu antibiotice. Mău mai trecut durerile și iar am intensificat antrenamentele, dar după 15—20 de minute începam schiopătind în ceea din urmă a trebuit să fu internat în spital pentru două săptămâni. M-a tratat unii dintre cei mai cunoscuți specialiști în materie, profesorul Hopf, care m-a și extras pur și din zona leziunii. Am făcut peste 35 de injectii în piciorul stâng. La spital m-a vizitat și antrenorul Pfeiffer, care și-a recunoscut greșeala și mi-a spus că și-a dat seama că era motivul formei mele slabe din ultimul timp. La sfârșitul anului eram din nou pe picioare, dar accidentul de la genunchi avea să-mi măi pricinuiască dureri necesare, el fiind deosebit și cauza renunțării mele la fotbal, clipea ani mai târziu. Oprit cum, în retur am jucat aproape toată meciurile. Întinde de jocul cu F.C. Köln, care se afla într-o situație foarte grea, la mine au venit cerebrii Overath și Weber, să mă roage să-l ajut, să nu mare nici un gol în ziua aceea. Ar fi fost dispuși să-mi dea și niște bani, dar i-am refuzat. Am câștigat cu 2—1, iar eu am înscris un gol superb, vă rog să mă credeți. O clipă nimeni de pe stadion nu a știut unde se află mingea! Alemanții a devenit în campionatul respectiv vice-campioni, un zău extrem de onorant pentru orașul Aachen. Campioană a fost Bayern, dar noi am reușit 1—1 la München, atunci când am fost marcat de Beckenbauer. Ultimul meci l-am jucat în Berlinul occidental, cu Hertha. Am câștigat cu 1—0, prin gol marcat de Claasen, care a jucat atunci magistral. Borussia Mönchengladbach, contra candidații la locul secund, Juca la Bremen, împotriva lui Werder în minutul 30 scorul era de 3—3 pentru Borussia, dar zece minute mai târziu meciul s-a încheiat cu 6—3 pentru Werder. A doua zi, când am sosit în Piața Primăriei din Aachen, peste zece mi) de oaseni ne așteptau acolo pentru a ne aclama. În frunte cu primarul orașului și alte comișii. Fiecare jucător a rozit câte două trei cuvinte la un microfon, s-au împărțit flori, s-a băut șampanie, s-a organizat un banchet urias. Totuși a fost magnific. Uitasem de toate de accidentele mele, mă simțeam cu adevărat fericit. Mă simțeam în primul rând împlinit total ca jucător de fotbal!

Am după un an de zău, în vara anului 1969 am reînceput antrenamentele. M-am întors tot în Giulești, dar ca alți jucători erau încă în vacanță. Tot în concediu se aflau Puru Ionescu și Dan Coș, care jucau în acea vreme la clubul din R.F.G. și Bege. Mă simțeam destul de bine — iar Dan, țin minte, mă ținea tot timpul, ba că n-am pierdut nimic din formă, ba că mă asculta mingea mai bine ca

înaintea bolii, că nu se cunoștea de fel înfruptarea și altele de-astea. N-a trecut însă prea mult și spre stupor mea, antrenorul Marin Barbulacu, cel care s-a aflat nu demult din nou, la cirna Rapidului, m-a spus că mă ve trece la echipe de tineret, pînă mă mai pun pe picioare. I-am răspuns că eu, sînt de atîta ani la Rapid, iar el abia dacă venise de un an, schimbîndu-l pe nea Tinel împotriva volintății suporterilor și chiar a jucătorilor. Ar fi trebuit să știe ceva, tovarșul Barbulacu. Nici Dumitru n-a fost niciodată rezervă la Rapid. Nici măcar la un singur meci! Și așa m-am desprins de echipa din Giulești, după jase ani de zile... Cum era încă veră, m-am înclinat la un meci pe C.A.M. cu nea Tinel, atunci antrenor la Brașov. Ca meci fac. Nici?, m-a întrebat. Bine, vom răspuns, nem echipă! Mă la mine, la Brașov — și m-am dus imediat. Cîm jucat la Steagul roșu, mai mult în poland am stat, ceea ce nu mi-a prins delocur deosebi rîu pentru plămîinii mei. A fost fără îndoială cel mai bun regim posibil pentru refacere și cunoștință pe nea Tinel și el mă cunoștea perfect serul era foarte bun, echipa formată din băieți tare agrobiili, eu care m-am înțeles excelent. Treptat, treptat am început antrenamentele și meciurile amicale. Spre uriasă mea bucurie nu uitasem nimic din ceea ce ștuseam înainte de boală. Mă nașteau însă meni caie zece kilograme în plus pe care le căpătaseam la spital în cea din urmă, de a 75 am reușit să ajung la 71. Steagul roșu abia intrase în anul școlar divizia A. Spectator începuseră să vină în număr tot mai mare și se antrenamente, iar eu, după efortul mediu, clipeștigasem în picioare, mă simțeam din nou eu în persoană. Nici vorbă, în colectiv am fost primii excelenți, încă de la început. Echipa era formată din jucătorii destul de tehnici, din „mingari” cum se spune dar și băieți buni în oray se spune, pe bună dreptate deosebi, cel „Steagul” avea la ora aceea cea mai bună echipă de cînd existe clubul după cea cu Puru Ion, Seredei și coșii, marea echipă brașoveană. M-am împrietenit imediat cu Pescaru Györfi, Balint, cu Adamacha pe care-l cunoșteam deosebi de la locul de juniori. UEFA, din 1962 și mai cu seamă cu Dorin Necula care s-a devenit cu timpul al doilea meu „frate”. După Puru Ionescu ne înclinam deosebi de mai mult ori pînă în anul școlar. O dată la un meci pe „23 August” cu Steagul roșu, la Necula antrenorii l-au dat așezine că mă marcheză strict pe mine. Dar mă elicia prea tare. Așa că am început și eu să-l iau peste picior. I-am driblat de vreo două ori și la urmă „am înțeles” într-un moment de respire. „Auzi, île” îi face la club echipament de comandă? Necula n-are decît 1,60 m înălțime, dar e tare înimos. Am văzut atunci că pur și simplu l-au dat facimile de neceș, și și-a cerut schimbarea. După ala, la memorabilul meci pe care Ra-

Educașu, Codreanu, Niki Dumitriu și Kraus pe rînd își efectuan stagiul militar, fotografiași chiar în incinta stadionului Gîulești

pidul l-a pierdut cu 4—1 la Brașov 7, mîi trezise că la o mîngie cîi se poate da bene! Acest Necula mîi-a strecoară printre piciora, după care îmi strîgî: „Așcu lă amica, cînd mîi vii pe la Brașov, să-ți lai și-un porț cu tine!” Atunci mîi-a venit mie să mor de necaz, mîi cu seamă că pierdusem și mecu ca niște fraieri. În fine, toate aceste precedente existînd, ne-am împleticit repede. Practic, eu tocînd la el ecasă, am devenit al doilea „copil” al familiei Necula. Și acum, de regulă, străbătorile de laenă le petrec tot la Brașov, împreună cu părinții. Iul Dorin și cu familia lui. Așa s-a făcut că la Steagul roșu începusem să mă simt ca la Răpido: de pe vremea în care echipă de suflet în care erau Fulu, și Dan, și Ricu, și Toș, ce-aș... La primul meci de campionat disputat cu Steagul roșu, mîi-au dat lacrimile de emoție și de bucurie, ca la 19 ani, atunci cînd debutam în divizia A. De fapt, era un nou debut, după o absență de un an și jumătate. I puțin mai tîrziu, se împlînea de fapt în returul campionatului, am jucat cu Răpido! chiar la București, pe stadionul Republicii. Eu am marcat primul gol în minutul 8, apoi Györfi a mai înscris două și am câștigat cu 3—1 în fața echipei lui Marîn Bărbulescu. Eu, spuneau glarele, am jucat excepțional. De fapt, mîi-am dorit cu tot dinînsul să joc foarte bine în partida aceea. Pentru amorul meu propriu, desigur, dar și pentru

amîi dovedi mie că sînt același jucător de vechime, și că eu mîi-a frică de nîi un adversar. Și am jucat aproape tot meciul în minie cu dinșu strîngi. Pentru Răpid a fost o catastrofă practică, atunci a pierdut încl un campionat, după care alergase atîta vreme. A mîi fost și ultimul meci al carierei lui Iușă Greavu, unul din cei mai bun foști prieteni ai mei care s-a cam făcut de rîs atunci. Galeria Răpidului m-a fluierat cîi a lînuto pămînt! ca pe un trădător care își învinge propria echipă — dar nimeni, desigur, n-a ști atunci ce era în sufletul meu. Dealtfel pe terenul de joc eu n-am făcut niciodată concepție indiferent de adversar. Am primit și fuierăturile acelea cu capul sus îndecă, de fapt, în sinele meu le simteam îndreptate mai ales spre antrenorul Răpidului, Bărbulescu. Cînd mîi erau vreo 20 de minute de joc, nea Tinel mîi scos totuși din teren, iar eu m-am rugat de el să mă mai aște, să-l bem cum se cuvine. Adică cîi mîi rău, pe Răpidul „nostru”, lîndecă marș! În seara aceea, după ce am făcut duș și m-am îmbrăcat, am plecat liniștit spre casă. Mă așteptam din nou puternic. Puteam juca cu adevarat bine atunci cînd o doream cu orice preț. Puteam bate pînă și Răpidul pe propriul ei teren. Eram încă mîi bun decît majoritatea jucătorilor de la echipe în care fusesem refuzat. Aste mă făcea să mă simt foarte puternic, stăpîn pe minie, pe puterile mele. Soala rămăsese undeva în urmă, uitată de tot aproape. Pentru că și eu avu toată tineretea și în treaze cariera de fotbalist înainte

⁷ Anul 1966, returul campionatului, parti dă în care eu jucat ecasă titlului în ediția respectivă — n.a.

CITIUS, ALTIUS, FORTIUS... SUB SEMNUL „DACIADEI”!

Cea mai amplă manifestare sportivă din istoria sportului românesc, „DACIADA”, organizată din inițiativa secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, pe baza Programului privind dezvoltarea activității de educație fizică și sport pe perioada 1976—1980 și cu confirmarea deplină a rolului său, în urma aprobării Regulamentului de desfășurare în Ședința Comitetului Politic Executiv al CC al PCR din 8 august 1977, a prins viață pe sute și mii de baze sportive, terenuri și săli de pe întreg cuprinsul țării. Contribuind la dezvoltarea calităților fizice, morale și voluntive ale tineretului, „Daciada” își aduce, totodată, contribuția la sporirea sportului social al educației fizice și sportului, la dezvoltarea multilaterală a personalității umane, în formarea unui tineret sănătos, bine dezvoltat fizic și intelectual, capabil să se înteleagă cu toată ființa sa cerințelor și exigențelor societății noastre.

Competiție cu caracter național, „Daciada” a fost concepută în așa fel încât să mobilizeze la mișcare fizică, la sport întregul tineret din școli, facultăți, din întreprinderi și instituții, de la orașe și sate, militari. Prin antrenarea amplă a oam-

nilor muncii de vîrste și profesii diverse în întrecerile sportive, se urmărește întărirea continuă a sănătății tineretului creșterea viguranței sale, pregătirea sa așa dar, pentru o activitate cât mai rodnică în muncă. Totodată, prin lărgirea bazei de masă a sportului din țara noastră, se pun în evidență noi talente sportive, cu aptitudini și posibilități de urcare pe podiumul unor competiții și concursuri internaționale. Regulamentul în sine, așa cum a fost el conceput și aprobat, prin stabilirea categoriilor de competiții, constituie un cadru al activității sportive de masă și de performanță, avînd — cu toată diversitatea întrecerilor prevăzute — un caracter unitar, organizarea și desfășurarea „Daciadelor” revenînd Consiliului național pentru educație fizică și sport, împreună cu toate organele și organizațiile obștești și de stat cu atribuții în mișcarea sportivă.

Dacă în anul 1977 s-au desfășurat circa 40 de competiții de masă — fără finale pe țară — la diferite ramuri sportive, Regulamentul aprobat de conducerea partidului stabilește că „Daciada” își va desfășura finalele pe țară în două ediții — de vară, în perioada martie-octombrie, și de iarnă, în perioada noiembrie-februarie —

Începând chiar cu anul 1979 Manifestările sportive cum ar fi: complexul sportiv „Sport și sănătate”, gimnastica zărilor, în tui pentru toți”, complexul „Pionierul sportiv”, cupele pe ramuri de producție, campionatele asociațiilor campioanelor locale, concursurile tehnico-aplicative cuapele și festivitățile județene, ca și multe altele de acest gen prădă însemnul „Daciadei”, că majoră competiție națională.

De un real interes și o largă participare s-au bucurat în anul 1977 Cîșorul tineretului* (peste 2,5 milioane de participanți) „Cupa Scintilei tinetului.” la tenis de cîmp, ale căror finale, desfășurate la începutul lunii septembrie la Costinești, au prilejuit spectaculoase întreceri. Campionatu, național sîtesc de lupte greco-romane, care a antrenat în faza de masă, peste 1.500 de tineri și ale căror finale, desfășurate în comuna Pechea au reunit circa 100 de concurenți, „Cupa Independenței”, pe diferite ramuri de sport și altele. Am amintit doar cîteva ecchiduri de mare amploare, dar trebuie arătat că în anul 1977, în toate județele țării, au fost organizate o serie de competiții cu caracter de masă pe diferite ramuri sportive, demonstrative, festive sau ale sporturilor și tradițiilor locale în rîndul cărora s-au remarcat Festivalul sportului sîtesc teodor-Mănean, Festivalul sportiv de la Slănic Moldova, Festivalul felelor gorjene Festivalul fetelor de pe Tîrnave și altele.

Celor mai mici dintre sportivi în devitate — pionierilor — le-au fost prilejuite frumose întreceri în cadrul Cupeilor speranțelor și Cupei culezătorilor la fotbal, atletism, șah, închiderea anu-

lui școlar 1976—1977 fiind marcată, de asemenea, prin ample și atractive competiții și concursuri sportive Dinamiciadele și spartachiadele militare au oferit minunate prilejuri ostașilor țării de a-și etala măiestria și aptitudinile sportive, întrecerile lor oferind adevărate spectacole.

Este necesar ca ample acțiuni cu caracter național „Daciada” să capete și în continuare importanța cuvenită din partea tuturor factorilor de răspundere politici, economice și sportive din fiecare localitate, să își confere un caracter de continuitate, pe m organizarea manifestărilor sportive și în orele libere din cursul săptămîinii, să se asigure, totodată, un exemplar cadru material, pentru o reușită deplină. Dealtfel, de reușita competițiilor în stapele de masă va depinde, în cea mai mare măsură reușita finalelor, care se preconizează a fi adevărate spectacole sportive, desfășurate într-un cadru sîrbătoresc. Căsimentele întrecute cu aceste prilejuri vor evidenția așt județele cu cele mai frumose rezultate, cît și pe cei mai buni sportivi, așt pentru sportul de masă, cît și pentru cel de performanță.

Este de înțeles deci că „Daciada”, prin Regulamentul său, trebuie să constituie un cadru propice al dezvoltării activității sportive de masă, prin continuitatea sa existînd certitudinea participării unui număr cît mai mare de tineri și alți oameni al muncii la competițiile și concursurile sportive și care, sîntem siguri, vor deveni adepți convinși, participanți pasionați, al exercitiilor fizice, al drumeiilor al sportului

DUMITRU CONSTANTINESCU ■

Favoriții împărătesei apelor

În familia sportului românesc, puține discipline împărtășesc soarta canoacului și canoei. În ciuda unui bazon fără cordonidență în sportul nostru — locul întâi în palmaresul olimpic, cu 6 medalii de aur, zece de titluri la campionatele mondiale etc. — canoaștii și canoaștii trăiesc o viață retrasă, aproape uitată, departe de zăva cu care sînt înconjurați zi de zi vedetele gazonului, ale ringului, sau pistet de atletism. Abia la patru ani odată, cînd se vede vremen număratul medalilor olimpice, ne place să vorbim despre canoace, ca una din disciplinele cu pondere olimpică. În rest, doar 3—4 zile pe an, la aflișul obșnuitului campionat mondial, ne dăm seama că Vasile Dîba sau Ivan Patzaichin sînt, de fapt, mari vedete ale sportului mondial.

Canoaștii și canoaștii s-au obișnuit însă cu condiția — nedreaptă — a sportului lor și, după puținele zile de glorie, se întorc la fel de discret în oaze lor de la Snagov acolo unde sălăluiește, probabil, împărăteasa apelor, alt de darnică în aur, argint și bronz. Se întorc la fel de cuminți, harnici și modesti, așa cum au venit la Snagov prima oară, gata să ia totul de la început, uitînd parcă medalile cîștigate cu gîndul mereu la cele viitoare. Ei nu se supără nici cînd cineva, dorînd să fie binevoitor, le spune: „bravo băieți, sportul vostru, canoașul, e foarte greu”. Zîmbesc condescendent și nu încearcă să explice că sportul lor, într-adevăr foarte greu, se numește de fapt canao-canoe și se înru-dește nu altă cu academicul canotaj, plimbarea ritmată pe Tamisa a studenților de la Oxford și Cambridge, ci, mai degrabă, cu fruda de zi cu zi a pescarilor din delta

în lotoile lor mari și grele. Desigur, chiar din delta vin marea lor majoritate, de la Jurlilova sau Crișan, de la Mîla 23 sau Malajuc.

Din delta a venit acum vreo 10 ani Ivan Patzaichin, considerat azi, în mica lume a acestui sport, un adevărat fenomen. La 19 ani se alina la Xochimulco, la startul, finalei olimpice de canoe simplu. Pleacă vijelios, ca un adolescent Barcasa se dăș tănțează, iar Ivan, „sup tînăr”, nu știe încă ce înseamnă „dozarea efortului” și, pe ultimii metri canoale trec pe lîngă el una după alta. Pentru a învîta, nu are nevoie însă decît de o oră și tată-l, împreună cu „bătrînul” Serghei Covaliov campion olimpic la dublu. Peste patru ani, la München, Ivan este din nou la startul finalei de simplu. Era marele favorit, dar canoilearea i-a adus — și ne-a adus — emoții, neînădîite. În aerul pagăta cedează sub forța apăsării lui Patzaichin și campionul nostru va încheia cursa la cîteva minute bune după ce computerul asistit încheiasse clasamentul. Regulamentul internațional nu prevede timp limită și Patzaichin a putut concura astfel în sercanificări. Finala a reprezentat însă o demonstrație de virtuozitate a canoistului român. Ivan a sosit primul, cu un avans de 3—4 lungimi față de Iurcenko (U.R.S.S.) și Wichmann (Ungaria, creditați). Înaintea finalei, cu șanse cel puțin egale cu cele ale lui Patzaichin. După o oră, în finale de canoe dublu — din nou alături de Serghei Covaliov — barca românească va primi doar medalie de argint, la capătul unei, socr, „le fotografie”. Montreal 1976. Patzaichin se află la a treia finală olimpică consecutivă. A schimbat mai multe generații de canoaști. Din 1972 aș mai rămas doar Iurcenko și Wichmann, din 1968 nimeni. Patzaichin are acum 27 de ani, pare nervos, obosit, obsedat de vîntul ce poate fi ajutor sau povară. Soarele abia al patrulea în proba sa favorită, 1.000 m, prima cură în afara podiului pe aceeași distanță în cel aproape 10 ani de luptă în prima linie. A însemnat Montreal un trist sfîrșit de carieră al paget de aur? Nu. Sezonul, postolimpic, nu arată pe Patzaichin la fel de viguros ca în anii de glorie. Cîștigă cîteva regate internaționale întrecîndu-l pe Iurcenko, Wichmann, Rogov, Soroka și pe Marija Ljubek, „uzurpatorul” titlului olimpic, iar la Pancelevo, lîngă Sofia, la campionatele mondiale, se așază din nou în primul fotoliu, acolo unde

VASILE DIBA

DE GAULLE

VĂZUT DE UN APROPIAT COLABORATOR

• ALAIN

V-a Republicii. În preajma
generalul — peste 400
scriitor, om de acțiune și de
spirit — ne permit să descoperim aa De Gaulle totuși
de nebanuit. Reproduc câteva fragmente după revistă

Prima oară cînd l-am văzut pe generalul De Gaulle în carne și oase era în 4 septembrie 1938, în Piața Republicii în timp ce milioane de francezi îl aclamaseră la Londra, în Africa de Nord, în teritoriile eliberate, apoi cu ocazia deplasării sale ca șef al guvernului provizoriu și a turneeelor din timpul R.P.F., deși el a vrut ca eu să nu-l zăresc, și încă de departe, deși în ziua în care proclamase de-a V-a Republică.

Și totuși, hazardul a făcut ca să mă număr printre primii care au crezut în el în 1938, la vîrsta cînd azi pe copii îl atrag în mod irezistibil rachetele, pe mine mă pasionau tancurile. În cazuse în mîna un exemplar din „Spre armată ca meserie” pe care o devorasem. Cînd, la 14 ani, l-am auzit pe De Gaulle răspunzînd la red.o întrebărilor unui corespondent de război în legătură cu „forța mecanică” ce îi permisesse să respingă la Montcornet o divizie germană — una din rarele șapte de arme ale războiului din 38—40 — el mi-a lăsat impresia unei vechi cunoștințe.

18 ani mai tîrziu zăream eroul adolescenței mele, căruia îi dăruisem toată admirația. Era profetul puștii fabulos al

tancurilor al apelurilor bruinate de la radio Londra, al discursului de la Bayeux, se afla acolo și fiecare simțea că aceasta era o dată istorică. Pe marginile esplanadei circulația fusese intensă încă de la începutul după-amiezii. Nenumăratele baraje ale poliției îl opreau cu severitate pe cel ce încercau să se apropie de podium pe care era ridicat un V tricolor ce putea fi citit, după dorință, „Victorie” sau a „V-a Republică”.

Ministrul educației naționale, Jean Berthoin, căruia îi revenea rolul ingrat de a urca primul pe podium pentru a reaminti semnificația istorică a zilei de 6 septembrie, nu reușise să spulbere în diferența rece a multimii în schimb, elocvența patetică a lui André Maitreux a făcut să treacă un suflu prin multimea prezentă la solemnitate. „Încă o dată, la înfăinirea voastră cu Republica și istoria, îl veți auzi pe generalul De Gaulle”.

Apariția generalului la tribună a derlăntat aclamații. Cu vocea sa puternică — cu timbrul clar — pe care o voala adesea emoția, președintele consiliului trasa net drumul.

— Era inevitabil ca paraliza statului să ducă la o gravă criză națională și ca

Republica să fie amenințată la prăbușire. Dezbinarea națiunii a fost împiedicată. Ea și guvernul s-au abținut în fața regel, mandatul excepțional de a sta la paza cetății nu a constituit și de a lăsa populația să se aglomereze.

O linie impresionantă se agornase Mulțimea care mă înconjură compusă mai ales din funcționari și muncitori din cartier. Părea copleșită de un fel de respect religios. Barbatul care vorbea putea îndrepta cursul statoriei într-un sens dăscă de cel către care mergea fără el. Pentru prima oară, în armă cu 18 ani, el ridica seara Franța, care zăcuse umilită în rangul învingătorilor. De câteva săptămâni o redresase țară, după ce ea trecuse dintr-o criză în alta. După cum se exprimase într-o zi în fața mea încoace, nu să fondeze o nouă republică, el să dea o bază republicii.

— Din tot sufletul, în numele Franței, vă cer să răspundeți da. Dacă o veți face, Republica va deveni puternică și eficientă.

De Gaulle stia că va trebui să pună repede capăt războiului din Algeria, înfruntând opoziția disperată și diavolele personalități ale unor mari, de francezi de uclor și ale unor ofițeri, pentru că se simțea purtătorul de cuvânt al francezilor din metropolă și al milioanei de musulmani și mai ales pentru că purta interesele suferitoare ce mline înaintea facilităților aparente de stat.

Impotriva majorității clasei conducătoare, avea să cucerească independența apărării și diplomației, să întărească instituțiile care să rămină stabile după el, să dea patriei sale o strălucire și o continuitate nemăsurabile vrednică, cum a remarcat politologul american Stanley Hoffmann, care la Ludovic al XIV-lea la Napoleon, care spre deosebire de el, plecase de la o poziție de forță. Căci într-adevăr, aici este lucrul cel mai extraordinar. Napoleon sau Ludovic al XIV-lea făcuseră Franța respectată ca o mare națiune, dar când venisese și anul și celălalt, la putere, ea era deja de mult timp, cea mai mare putere din lume.

Istoria va recunștie, cred, că generalul De Gaulle a făcut din nou din Franța o mare națiune atunci, când ea nu era decât o țară într-un profund proces de decădere înalt pînă și conducătorii ei o căsădeau pentru todeauna condamnată. Prin puterea poate mai puțin a generalului cît a credinței, el a reușit acest act de curaj.

A doua oară când eram văzut pe generalul De Gaulle a fost într-o seară din februarie 1959. Potrivit unei vechi tradiții președintele Republicii Franceze trebuia să prezideze balul Școlii normale superioare, întîlnire anuală a vechilor elevi care care mulți reveneau cu această ocazie din provincie și chiar din străinătate.

Directorul școlii, Jean Hypolite, imboldindu-l probabil că trăiam în intimitatea generalului, pentru că mă știa deputat „gaullist”, m-a rugat să mă alătur grupului care-l aștepta pe ilustrul educator André Boulloche, ministrul educației naționale, Jean Sarath, rectorul Academiei din Paris, ambasadorul, Andre François Poncet, președintele școlilor elevi în școli. Maurice GENEVEUX, secretar permanent al Academiei, franceze. Mășina neagră a președintelui opri lângă teatru. Generalul coborî înălcăat într-o uniformă albastră împasabil de obice, el ne strinse mâinile de căta aceasta. Nici fecu-l să vă salut. Generalul se îndreptă spre sala de bal, escortat de mica noastră cohortă careia l se alăturaseră Georges Pompidou și René Brasseur. Atunci, se petrecu un incident care ne lășă interzis. Elavi în smoking îl însoțurată pe general De Gaulle formind un fel de cerc, care l separa de asistență. După obicei, sâ se îndreptă spre tineri cu mîna întinsă. Nici unul nu-, răspunse. Repetă gestul de mai multe ori, elevi, către care se îndreptă își puseu mîinile la spate și strînă unîngă alții, protestîți prin lanțul lor de tenația de a atinge mîna care li se întindea.

Ne privim consternați dîndu-ne seama că era vorba de o manifestatie Generalul nu insistă. Rămase la fel de impasibil, făcu un tar rapid al săli de bal și apoi se retrase ca și cînd nimic nu s-ar fi întîmplat. În era mîla pe-vîndu-l pe Jean Hypolite, nici nu fusese vorba de vreun corupt și atunci, nici n-avusese cum să-l prevină. Cu altă mai mult cu cîi nimic nu lăsa să se prevadă incidentul. Francezii traversau atunci o perioadă de euforie. Adoptaseră Constituția celei de-a V-a Republicii cu patru voturi din cinci. Președintele Republicii totmai fusese ales în aceeași proporție de alegători. Franța părea că iese din lungul său marasm. Devalorizarea și planul de redresare reușeau.

Îmi petrecu, seara întîrînindu-mă cu acești tineri pionieri ai contestatelor. Ce aveau ei de reproșat? Răspunsurile mă lăsară perplex. „Nu strîngem mîna unui dulator. Este un om al trecutului”. „Nu putem totuși pașii în secolul”. „Școala a rezistat lui Napoleon I, lui Napoleon al III-lea și lui Pétain, va rezista și generalul președinte”.

Acest incident asupra cărui presă se dovedi curios de discretă, lăși lăsa o puternică impresie. El avea valoarea unei fabule. Se regăseau aici multe din trăsăturile permanente ale francezilor tradițio rezistenței la putere aiergie la poliție, antimilitarismul intelectualilor, roman-tismu, ideale abstracte și definitive, admirația generalului-președinte” cu „generalul împărat”, cu „prințu-președinte” și maresalul-șef de stat.”

Generalul nu m-a vorbit niciodată de acest incident, dar sînt absolut sigur că

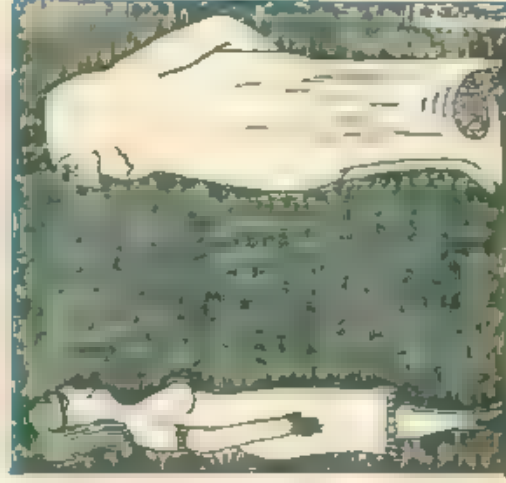
a unui trecutului cu viitorul. Om al trecutului recapitulă în el seculele de istorie și nu renega total nici una din tendințele noastre contradictorii. Opera o sintetizează între ceea ce era mai trecut în moștenirle noastre contradictorii. Era în același timp și om al viitorului; niciodată n-am înțeles o asemenea grijă pentru viitor și nici o asemenea tinerie de spirit. Fiecare din acțiunile sale importante conține o curbă a istoriei naționale. În apoteozele deciziilor sale se putea percepe rumoarea sa-colelor.

Dacă a întreprins atâtea acțiuni, a înfruntat atâtea, a realizat atâtea și-a purtat cuvința în jurul lumii în termeni, pe care aproape întotdeauna i-a ridicat la înălțimea evenimentelor, aceasta pentru că nu se mulțumea să vorbească în numele Franței. El era Franța însăși. Egua sau tergiversa la naveluși tactici, nu al străteset, care răspundea unei intuiții globale: „o anumită idee despre Franța” pe care și-o „făcuse întotdeauna” potrivit unei expresii folosite de Maurice Barrès în „Cartea” sale încă din 1920. Această „anumită idee”, prin puritatea și rigoarea ei s-a semnat tot însuși permițându-i să și depășească contradicțiile. „Servindu-și patria — îl plăcea să spună — servesc mai bine universalul”, ceea ce mai marii figuri din Panteonul universal au fost mai întâi mari figuri în țara lor. Lupta sa permanentă pentru măreția Franței era patetică chiar în succes și glorioasă chiar în eșecuri. El voia ca Franța să fie la înălțimea timpului ei. Ce factori ar fi asigurat durata și fecunditatea ei? Ce progres căuta el? Pentru ce societate și pentru ce oameni? Dar cine se putea lăuda că a căpătat aceste răspunsuri din partea lui? Erau tot alții. De Gaulle cîntă interlocații sau în orice caz, cîntă categorii de

interlocații (eu am trecut pe neașteptat dintr-o categorie în cealaltă).

Un prim lot era acela compus din cei pe care-l primea pentru a le pune în discuție pentru a simți pulsul opiniei publice. Personalitățile cu idei opuse celor ale leșau din biroul lui convins că acesta era de acord cu ele. În realitate, el descoperea ce gîndeau aceștia făcîndu-l să vorbească și le arăta prin mici semne de aprobare că înțelegea ce voiau să spună; ceea ce nu însemna deloc că împărtășea opinia lor, ci că era mulțumit să afle și să observe prin ce mecanism mental se putea ajunge la astfel de concluzii, chiar dacă se respingea total. Căci el încerca să descopere partea de adevăr pe care o ascunde orice opinie și îl plăcea să găsească într-un interlocutor de calitate o precupare nobilă. Dar se considera imediat după aceea total liber de consecințele pe care le trăgea din această conversație, care nu-l angaja în nimic.

Cînd își cunoștea puțin mai bine interlocații formula succesiv în prezența lor propuneri contradictorii pe care voia să le încerce pe el. În sfîrșit, împreună cu cîțiva intimi lucra într-o înțelegere deplină. Schimbările se puteau reduce la scurte fraze, la o mimică ce ar fi putut fi imperceptibilă pentru alții, în a înțelegere tacită. În momentele cînd nu spuneau nimic, în care nimic nu părea că se petrece, De Gaulle se „transmitea”. Cum? Era foarte greu de știut. Era, fără îndoială, acel fel de comunicare intuitivă pe care popoarele orientale, pentru a caracteriza relațiile „misterioase” dintre maeștrii și discipoli, o numesc „transmitemen lămpii”. Dar cine va putea fi sigur vreodată că a preluat bine lampa și că l-a propagat lumina?

ANTON DRAGOȘ ■

Tina Covalius

● **Ion Covatu** a-n născut în 1935 în Craiova oraș în care va termina studiile de chimie; va continua cu facultatea de chimie din București, obținând în anul 1960 titlul de doctor în chimie după lucrare cercetări de laborator în descoperi a metodei regenerarea de tratate a linzei vechi primind brevete de invenție pentru medicamentul Constatin; în prezent conduce o secție a Spitalului P.T.R. din București.

despre activitatea Căminului în deplină
activitate, de la început la sfârșit, a
a mai multă Revoluție socială și
la mediere și alături de comunitățile de
Căminul comunist de Acțiune de Știință Me
ciale în ianuarie 1955, urmând intervenția
și organizată în caz, pentru a întinde pace
îndrăgite de a fragmenta și îndepărta
social în organism, prevenind apariția
toți căminii și oferind bolnavului înasa de a
și îmbolnăvit sau vindecat, amândouă

Amalajul este conceput pentru a fi folosit ca mijloc de transport pentru un număr mare de persoane, în special pentru persoanele cu dizabilități. Este un mijloc de transport care poate fi folosit în interiorul și în exteriorul clădirilor, pe scări și pe terenuri neplanșate. Este un mijloc de transport care poate fi folosit în interiorul și în exteriorul clădirilor, pe scări și pe terenuri neplanșate. Este un mijloc de transport care poate fi folosit în interiorul și în exteriorul clădirilor, pe scări și pe terenuri neplanșate.

Pe parcursul anului s-a dat seama că în unele regiuni de agricultură au fost înregistrate cazuri de excepție, care au dus la apariția unor probleme de natură medicală. Astfel, în unele regiuni au fost înregistrate cazuri de excepție, care au dus la apariția unor probleme de natură medicală. Astfel, în unele regiuni au fost înregistrate cazuri de excepție, care au dus la apariția unor probleme de natură medicală.

Căvatină a primit drept de falărie în episcopatul Antiochiei — Prin așezarea în Roma în ziua în care a fost declarat expres a marelui papă Ulric Bracciano drept autentic și universal cunoscut

Tot i tot està alle donat manifestació internacional de protesta. El que de postume el país de la bandera s'ha de manifestar de la Zargab, al pus té evident preterit una hipòtesis de cara se bucarà Govern i redueix mental, també en la resta de adreçat mundial, Maria Meda, e de Aur prima de inventar la Zargab representat a eloc veia d'acord en accions

It, în care se cade să stabilim capătul
mercantile, dume că, care este apăsătoare la
București și înfășurarea produselor farmi-
catelor în diferite țări și, mai ales, în
C.R.S. Trebuie să știm mai departe să în-
țelegem că, prin experiența noastră, toate cele
vederea că, înțelegem, că, înțelegem, că, înțelegem
de mai, nu ne permit să afărm că, după
ce va auzi de pericol și obține o medica-
ne, el nu va putea să ducă la bun sfârșit
într-o oarecare măsură de înțelegere și
înțelegere, înțelegere de înțelegere și
înțelegere, înțelegere de înțelegere și

Vasile Boici

● **Bădişan** get-bogor Văile Botei a-n
născut în 1914 absolvent al Academiei
Comerciale a terminat Istia, către 40 de
ani Facultate de medicină din Timi-
şoara inventator al medicamentului
Bosol injectabil, reaz de tratare a afec-
ţiunilor reumatismale provient din-
tr-un amestec de plante Văile Botei a
trecură prin multe încercări pînă a-şi
vedea descoperirea acceptată, validată
şi intrînd în farmacie acceptată, validată
cînd sînd o operaţie îndelungată, la
realizarea căreia a contribuit cu pu-
terile sale. Şi realitatea noastră, îndemnat
redactorul al zef : pensionar de car de
hoară, conduce nemijloci activitatea
Centrului experimental pe bază de
Bosol de la Timişoara analize de mil şi
mil, de pacienţi, veniţi din toate con-
tine ţări şi ale lumii.

Amplasarea in cadrul Centrului Vechi B.O.C. a fost acceptata de mult, confirmarea in laborator a valorii terapeutice de excep-

le a medicamentului să aibă pe care altii
di-re vor că au lui de i-au arănat-o
măi în afară de el și fâie sau normal
vot de îndreptare de a fi aplicat medica-
vie în înțelesul unui tratament ca-
necia să fie însoțit de o documentație etin-
toică riguroasă capabilă să deosebească da-
tece aceluia farmaceutice înăi înăi, că
o cercetare de laborator înțelegă și tera-
vocală din motive care ne sunt întreprin-
năle, prin intervenție energetică a Consiliului
Național pentru Știință și Tehnologie, a vo-
căt să rugăm altul dubi din jur
Boile vorfiind pe de-a întregul virtu-
tile excepționale ale unui medicament de
care stăse peverente și răbdării inven-
topului, au avut norocul să se bucură de
peste 2000 de pacienți, români și străini pe
lăză documentației amănunțite la închiriere
cheia au luat parte specialiștii reputați din
primul și scoli medicale timpurii, între
căr profesori Ștefan Gavrilă și Leonida
Georgescu de la Universitatea Măreșe,
am dăte că mai redubiți colaboratori ai
inventatorului și chimistul Nicolae Măreș
înăim sub egida Centrului industrie de
medicamente experimentale români și țării
care dedăa Boteului forte, să de pagini,
35 de ilustrații, pe care au pus-o la dispoziția
specialiștilor, revăind medicamentul în
diapori științifice complete subinând între
atop că prodia Măreș este peur și în-
lizat în marea filtrare cămînd durerea și
tănd în mobilitate altă în procesele mai
mari decât chimia

Satisfacția aceasta împlinirea unui vis de
 un bănișor medicalilor timorezi să-și vădă
 în totdeauna la 1977 și mai ales în a doua
 sa jumătate dublata de noi surse de res-
 sursele multe de peste hotare din Europa și
 de mai departe din țară în care fama Boel-
 cu nu s-a impus prin conferințe sau popu-
 larizări oficiale, ci prin laudele aduse de pa-
 cients de atunci ce s-au vădit adunați și
 adunați în monstrelor clinice de pe malurile
 Beldi. Astfel la 7 iulie 1977, a fost la ROM-
 INVENT comemorarea acordării în Spania a
 celui de brevet de invenție pentru Boelcu cu nu
 numărul 444449 un asemenea act parând nu
 măcar de înregistrare 401200 fiind scris ceva
 sau devenind de autoritate americană și a
 precedând un din zile 24 de țări care au
 țesut medicamentele originale românești

S-au părea pe temerile celor expuse succint mai sus, că decretul Boloi ar avea, după mai mulți ani de capcană și obstacole motivate, să afirme că 1977 (a adus bucurii și mângâieri) dintre cele mai bune. Din păcate, adevărul nu stă chiar așa. Inventatorul purtând în continuare destule argumente pentru a susține mai ce ne încheie numai pe jumătate cerșet. Mai întâi, întreprinderea „Terapia” din Cluj Napoca (fosta Universitate) nu a găsit cele mai subțirite modalități spre a răspunde numeroaselor solicitări venite din străinătate pentru achiziționarea medicamentului în discuție, țările ei, în special, la adrese scosite din URSS. Anglia Danemarca etc. conducând la epuizarea termenelor și producând prejudicii materiale imponderabile economiei naționale, precum și prejudicii morale.

[illegible]

Marea optimizării inventarului Boicholui speră
 că va aduce beneficii și nu doar celor
 imediați aflați în fața lui. Nu reușește
 de fiecare dată să facă din sporturi alături

NOTA RETRACTIVA: Afirm că în această
oră, cu sprijinul autorităților județene, în-
măi deservesc o mare bucurie, și am pa-
cientilor mei am devenit rezultat.

Florin Dumitrescu

● Ioan Florin Dumitrescu, originar din Tîrnăveni județul Mureș, unde a urmat studenția zărit în anul 1977 absolvent al Facultății de Medicină din București specializat în cardiologie funcțională și doctor în științe medicale a pus bazele unei metode inovative de investigație științifică. Eforturile sale, prin intermediul cărora s-a putut realiza în prezent cea de-a doua ediție a Simpozionului mondial de cardiologie, prima noastră contribuție la organizarea congreselor în domeniul cardiologiei, au condus la creșterea în cadrul Centrului pentru cercetări și aplicații medicale al Ministerului Industriei și Chimice.

Concilio de a egerea in diverse forme stant.

Ioan Pucăș

● Ioan Pucăș e originar din satul Treneu, județul Sălaj. e urmas medieting la Timisoara este deținătorul brevetului de invenție numit Ulcosept, medicament original românesc folosit în combaterea maladiilor ulcerose medic primar, doctor în științe medicale, funcționează în prezent ca șef al secției de boli interne din cadrul Spitalului din Șimleu Silvaniei, județul Sălaj.

În urmă cu vreo doi ani, Ioan Pucăș vorbea despre medicamentul inventat la Șimleu Silvaniei în termenii următorii alungă dureres din ulcerul gastric duodenal al postoperator după 3-4 zile de tratament determină scăderea secreției gastrice și creșterea secreției alcaline, contribuind la dispariția nigel din ulcerul gastric după 3 săptămâni și a acestuia din ulcerul duodenal și postoperator după 3 La început cînd Ulcoseptului n a răspuns prea ieșite, fiind nevoie și de suplimentul revist noiștr, afirmațiile doctorului Pucăș au stîrnit nu numai senzație la lumea eubră a medicinei, ci și zimbete de neîncredere Cu vremea însă afirmațiile specialistului din Șimleu au căștigat teren, multe de ameliorări și înmînatășiri petrecute în orașului liniștit din Sălaj au convins iar comunicările științifice ale lui Ioan Pucăș, înfățișare unor reușiri de prestigiu de peste mari și țări, de la Budapesta la Atena și din Singapore la Caracas, au consolidat priceperes și profesionalismul doctorului român devenit după multă muncă și multă iscodire o personalitate de marcă a gastroenterologiei românești și mondiale

Ce-a făcut mai important doctorul Pucăș în 1977 Ar fi multe de spus Mai întâi a brevetat și noi substanțe medicamentoase, de fapt, tot altele priorități, ale medicinel noastre patru dintre ele inhibind secreția acidă cu

mari satisfacții ale anului ce se încheie în curînd i-au fost aduse lui Ioan Florin Dumitrescu de Congresul internațional de acupunctură științifică și tehnologie aplicată, desfășurat la București, la sfîrșitul lunii mai înfățișată în detaliu mai pește 400 de participanți din 77 de țări ale lumii. Electrocardiografia, recentă descoperire majoră o nouă armă de diagnostic în medicină (profesorul american Young S Kline de la Ohio University în revista National Enquirer), a fost prezentă cu un mediuizat entuziasm, omenul de știință reputat, de preluțindent, dr Frederico Speth, președintele Societății braziliene de acupunctură profesor Nuss Urova de la Universitatea din Moscova profesorul Rolf von Leitner, președintele Entente mondiale a societăților de acupunctură și a medicilor acupunctori dr Thema Moss de la Los Angeles University etc fiind de acord că ea deschide un drum nou în diagnosticarea precoce a unor maladii anunțînd noi speranțe în vindecarea cancerului.

În aceeași zile doctorul Dumitrescu a primit alte dovezi ale notorietății sale științifice internaționale, dobîndită la capătul unei munci perseverente și al unei rigurozități iară cușor A fost ales membru de onoare a Societății de acupunctură din Canada fiind totodată bolșcit — solicitare cărre'a i-a răspuns favorabil — să devină unul din directori, canoșcutului for de știință „International Kuidan Research Association", cu sediul în Brooklyn, New York. Din scripoșes expediția specializată, român de directorul executiv al I.K.R.A. Edward Orff, reproduc în extenso în numărul 2/1977 ei, revistă „Placără", reluăm citatul care spune că toți omenii de știință americani au fost impresionati de contribuția dumneavoaștră

La o vreme în care Ioan Florin Dumitrescu căută — și găsește — noi perfecționări pentru descoperirile sale fundamentînd, de asemenea într o premieră tehnologică absolută, un electronograf capabil să asigure o protecție totală a inimii, Institutul național american de sănătate de la Bethesda statul Maryland, a-a arătat decedbit de interes de lucrările cercetătorului bucureștean, socotit în unele privințe deschisător de noi orizonturi, încluderea unui study trip to Russia and Rumania pe liste priorităților anințului lor reprezintă o dovadă de necontrazic a prețurii de care se bucură succesele recente ale școlii românești de medicină dobîndite pe temelul unei ample și solide tradiții, în întreaga lume.

Adăugînd participări la diverse reuniuni internaționale și vizite de documentare în mai multe țări ale lumii, putem conchide că Ioan Florin Dumitrescu și colaboratorii săi, din care la loc de frunte se situează doctorul Dumitru Cămăraș, au avut un an fructuos, făcînd apăsări pași înainte pe calea cercetării celei mai îndrăznețe apropiîndu-și izbîni de prestigiu într-un climat de muncă și responsabilitate asigurate, permanent și prin toate mijloacele, de statul și poporul nostru

Cent Anunțat Anul 1977

efecte comparabile cu ale Uroosilventului, și ei influențând metabolismul fosforicului, ceea ce doă acționând prin influențarea sistemului nervos vegetativ. Apoi a căutat împreună cu colaboratorii săi, medicul specialist în cercetarea chimică Maria Băescu și alții cel mai rapid procedeu terapeutic de diferențiere a ulcerărilor benigne de cea canceroasă, astfel încât să ajungă la 90% cu reducând durata de stabilire a diagnosticului de la 3-4 de săptămâni, la 1-2 zile.

A realizat toate acestea pe care noi le-am parcurut numai în trei-șis de ani fiind faptul că, la 26 mai reviste „Flacăra” le-a prezentat în trei o amplă relatare, muncind cu pasiune și abnegație înconjurat de un colectiv harnic și dotat, bucurându-se de aprințul permanent al organelor de partid și de stat din oraș și județ precum și de ajutorul nemijlocit al Consiliului Național pentru Știință și Tehnologie. Cu alte cuvinte, doctorul Ioan Păucea a avut un an dintr-o cea mai rodnică a zilei împărțite între cercetare și lucrul cu bolnavii pacienți sosiți la Știința Științelor din toate colțurile țării și de mai departe cărora specialiștii români le-a datut prin muncă și seriozitate, încredere și sănătate redându-i la militor, ferindu-i de dureri și de prețimburii pensionarii.

Constantin Băcanu

● Constantin Băcanu s-a născut în 1910 în comuna orgeseană Dăulești. Absolvent Facultății de medicină din București, lucrând, fără întrerupere timp de 38 de ani la Institutul de cur și vaccinuri „Dr. I. Cantacuzino” ca șef de laborator, deține mai multe brevete de invenție în domeniul vaccinurilor fiind un nume de referință în aplicarea unui principiu și o unei metode strălucite, pensionar din motive de bonitate, din 1972 lucrează în prezent în incinta Spitalului clinic „Pădureni” din București.

Am mai scris despre autovaccinurile doctorului Băcanu, dar se cade să ne întoarcem la acest spectaculos subiect spre a arăta că, în redescoperirea unui principiu acceptat încă de

farmacopeea chineză de acum două milenii, cercetătorul bucurătean a reușit importanți pași înainte, constatând puțin migăloase studiul de laborator că tratamentul cu vaccinuri preparate cu germeni izolați pe mediu de cultură nu posedă eficacitatea într-o sumedenie de maledicții cronice, adesea suputative în care agentul patogen nu poate fi detectat cu certitudine. S-a orientat atunci spre administrarea unor vaccinuri totale care să cuprindă conținutul factorilor, celular și agental de agresiune externă, rezolvând aproape miraculos un complicități cas de perodontoză.

Pe marginea avântelor terapeutice ale autovaccinurilor preparate de Constantin Băcanu despre realizarea cărora „Flacăra” a scris la 29 noiembrie 1979 că despre o prioritate științifică absolută, s-au pronunțat în timp mai mult specialiști români de încredere, testabili autoritate științifică printre care renumitul profesor Ștefan Bercesanu, Iuliu Șulea și Pavel Pîru. Numai că doctorul Băcanu nici nu s-a lămurat cu laude și nici nu s-a culcat pe-o ureche ci, modest și anonim mai degrabă împiedicat decât ajutat adesea ironizat și luat peste picior și-a văzut de treabă reușind să prepare într-o nouă etapă a cercetării sale, autovaccin dezintegrat parțial (fierbere și apă distilată), a cărui aplicare a condus la rezultate terapeutice concludente într-o extinsă gamă de maledicții de la infecții urinare la ducere de la colite la sinusite de la osteomielite la schizofrenii, de la insomnii la diferite tumori și așa mai departe.

Demonstrând în epurabile că tulburările microbiene redevin sensibile la antibiotice sub influența autovaccinului, Constantin Băcanu și-a experimentat observațiile pe un lot de scoarțe în ultima lună de gestație și pe un lot de purceli din maternitatea și creșea I.S.C.I.P. Perle, încheind, alături de profesorul doctor Iuliu Șulea, o lucrare științifică remarcabilă, care n-a fost din motive greu de explicat, dată publicității, în ciuda promisiunilor și a aprinșului acordat de C.N.S.T.

În virtutea acestei amănări și în virtutea altor pledici ce i s-au pus și i se mai pun în cale în ciuda faptului că a primit posibilități de a colabora cu distinsul profesor Ștefan Bercesanu în cadrul clinicii de hematologie de la „Pădureni”, doctorul Băcanu nu se poate declara mulțumit pe deplin de rezultatele anului ce-și trăiește ultimele zile, fiind încă convins că 1979 va aduce luminările și clarificările de rigoare. În ideea extinderii folosirii autovaccinurilor pe scară largă, spre toaleu, oamenilor, pentru sănătatea lor

OVIDIU IOANȚOIA ■

Mamă și dizeuă

Barul de noapte „Prigoria”. Ia o oră cînd atmosfera se încinge. Pe estradă, orchestra în creația ei irac. Apare directorul localului îmbrăcat în frac, jovan, zambitor.

— Sînași consumatori și consumatori, am de două ori plăcere! Odată să conștă că vă simțiți, excelenți în localul nostru de noapte și a doua oară că să anunți (amălinindu-se) bomba sex, numărul, de senzație al programului nostru! (Tobe). Cîntă din nou pentru dumneavoastră cu înalta reputația și excelența cîntărească de muzică lejeră Tany! (Tobe). În celebrul soul, cu care a făcut un răsunător turneu în strălucita și Ardeal; „La, la, la, la, asta este viața mea!” (Tobe). Tany! (Între Tany, îmbrăcîntă excentric cu mase de gesturi afectate peste mîsură! Că do, discută în șoptită, ei acoperind microfo- nu.)

Ea agrestivă

Dubla mie și-am spus că nu cînt! Știi bine că sînt răgușită!

El umil și păcănit

— Mamă, nu mi da programul, peste cap! Te rog. Măre revu aranjez eu cu orchestra să te acopere! Dacă nu cînt, nu pot să te plătesc! Pierdem o sîmbătă!

— Nu vezi cum gîfă? Sînt răgușă! Vrei să nu se rupă vreun coardă? Să ies la pensă? Bă! Tămîn acasă ca să-ți crească copilul!

— Mai înseamnă că ne-aude lumea! Înăcîntă! (Furcă) Cîntă, că nuă nenoroceshi! E unul de la trusă în sală! Gras, că che-lar, masa tre, pe stînga! Zîmbeste!, fîi împreună! (în microfon) Cîntă pentru dumneavoastră -- Tany! (El dă microf-onul și se retrage. Tany își lungesce gîul, se a--rdează și, umlînd pieptu și scîndade un rănit, zău! Lăsată în seară flăcău-tur. O noapă ventată, vă același rezultat. În cauze direcționale își amănăge păru! un cap. Desperat intră în scenă în a microfonul scînd din mină și... zîmbeste.)

— Mersi! Mersi, Tany! (O aplaudă Ea leze) Sînași consumatori, îmi pare rău că trebuie să vă dau această dublă veste tristă: cunoscuta și reputata Tany este, după cum ați văzut și dumneavoastră puțin afectată la corzile vocale. Cele brelele, care vorale către de atîtea ori, au înmînat auditoiului, acum sînt sufetinde. Nemuritoare voce care a închinat severa cămășă a atestatălui pentru soust și instrumentiști a trăsăturii de al mentat e pu-blică e bolnavă! Păcat că ați părăsit soul. Soul era superb și începem așa (Pare semn orchestrei să-și den începutul începe să cînte. E jalnic.) Sigur că eu nu am voce el unică, timbrul ei specific, nu acasă-

ta este meseria mea... Eu am fost la început ospătar, pe urmă am fost promovat șef de sală și pe urmă am primit această grea muncă de răspundere: responsabil, de local de noapte. Deși nu sînt decît un amator, voi accepta totuși finalul primei părți a soulului, pentru a vă putea face o par-lanț imagine despre mîntău, programul al excelenței noastre cîntărețe Tany, pe care un cîntăreț de specialitate, aflat în localul nostru în chip de consumator, a aplauz-dat la seară deschisă și i-a cerut nume-rul de telefon. Deci, iată finalul primei părți a soulului (Cîntă la fel de jale, plă-ierături) Bineînțeles, altceva ar fi fost dacă ar fi cîntat ea, cunoscuta Tany, dacă nu a-ar fi îmbolnăvit întempestiv. Ceea ce nici nu e de mirare, dragi consumatori, după cite eforturi și sacrificii face în ultimul timp pe altarul artist al artei: con-cert la Lăbău și Băbău cu orchestra „Bleo și verde”; o nuntă la Drău, un bo-tez la Crivina, plus un turneu la Focșani, tot cu „Bleo și verde”. Pe deasupra — am să vă fac o mărturisire sinceră și din su-flet — e mamă și soție! Soția mea și mama capătă în mea viață conținutul. Acela este adevărul. O soție ideată și o mamă cîntăreță, mărește odată că aș fi fetele și să călăd pebriu dumneavăstra în această seară! Dumneavăstră sînteți nu numai consumatori, ci și oameni, așa că pot să vă spun adevărul: azi noapte, așa mic n-a-putut să mai doarmă pînă dimineața. Or, o noapte prelungă, cîntărează pînă și pentru o amănît obosău! dar mîntie pentru o activă vorcă! Păcat păcat că n-ai, în culcat soul! (Îi cîntă nemăpomenit, qe-rit, năl. A fost tot seară asta, în bar în plajă, era cam beat, nu cîntărează a ay-cultat-o încremenit, domie, zăca, an-leada este bandă de dus la Scula nu la cofetărie, la operă — a chemat-o la masă... o mîntă o să cerui numărul de telefon în sfîrșit nu e pînă să nu a bă se un ex-ces. Mai ales după final, finalul soului e cam așa: (Cîntă, făcînd eforturi fizice imense, se congestionează, i se umflă ve-nela, e gata să se sufocă. Aplauze, fluerd-turi, ilaritate. Apare și ea. Se înclină amîn-doa n fura pubertău, în timp ce și va bea pebriu dar fu)

— Dobitorule, de ce trebuia să spui ne-spărit că am doi copii? Că mă duc la bo-tezuri și nunți? Vrei să-mi ie atestatul? Trece în spate! (El trece, umlî în spate, el, ea stă în față, culege aplauzele și trî-mite bezele publicului)

ION BAIȘU ■

Cu toată sinceritatea

IURI ZOLOTAREV (U.R.S.S.)

Nici unul dintre colegi nu-și putea explica ce-l chinăse atât de amar și fără-necutare pe economistul Anatoli Sergheevici Lutikov. Ei tăcea. Dar privirea îi era atât de grăitoare, încât toți doreau, lăbindu-și de o parte, treburile, să se re-
pedă — fără nici o exagerare — în ajutorul lui.

Se pare că doar inginerul-șef al trustului, Komarovski, nu era întru totul de aceeași părere. Poate și pentru că el, ca pe-

ocupat întotdeauna de problema critică,

și totă o dată, făcând în nănte, logi-
și principalul, o trecere în revistă a celor
tuturor, a descoperit cu groază absența
lui Anatoli Sergheevici Lutikov de pe lista
trăgătorilor. Căci, de când — la ce
a început să tipe :

— Nu demult mi-ați trinit o greșală în
darea de seamă ! E interesant, ce concluzii
ați tras din această fărâdelegă ?

În clipa aceasta economistul și-a atins
asupra inginerului, șef privirea, pătrunză-
tor-rugătoare, de la care unui om neavizat
i se răcea inima și-l paralizau degetele.

Komarovski s-a potolit pentru o capă
parcă a tresărit chiar în fața lui, dar s-a
apăsător din nou și a pronunțat răspicat și
cu îndărătnicie :

— Vă voi cri-ti-ca

Și s-a lăsat de cuvânt.

În plus Komarovski o făcuse doar înce-
putul. Cei alți, răzbindu-se tocmal pe
economist pentru pe lângă toate forțate
sau apucat să-l mustră pe Anatoli
Sergheevici, cu atâtea vesche și potuă în
ele tristetea din privirea lui s-a transfor-
mat în implorare

— Simțeti distrat și neglijent ! — a de-
clarat de la tubură economistul-șef

— Dumnezeu vine la servitor în urma
tuturor și pleacă primul ! — s-a agățat de
Lutikov șeful de sector

— Pe astrei de indolenți îi vom sanc-
ționa aspru — a atârnat cu glas tăcut
directorul adjunct

Și Anatoli Sergheevici a simțit că nu ma-
e nimic de făcut cu privirea — trebuie
acționând

În ziua următoare, conducerea de sec-
tor și cea a trustului, de asemenea și unui
colaga de birou, au primit o invitație

— Vă rog să poștiți simbată pe la mine,
așa, cam pe la șapte, șapte jumate. Să mai
petrecem împreună cu ocazia zilei mele de
naștere

La masă, servită minunat de soția încă
destul de tânără și vioasă a lui Lutikov, era
plăcut și vesel

Levând cu furecitu în pnaș economis-
tu, principal începu cu un aer preocupat

— Permiteți-mi dragi colegi să subli-
nuez cu toată sinceritatea pe cât este ca-
alintă astăzi cu noi, înfătoarea slăpici
a casei pe alt de aten este întotdeauna
în munca sa și mult îndrăgita — de n-
toți — stăpîn al acestei case ! Ridic paba-
rul pentru această amabilă familială

Lutikov mijea ochii de multumire
— După cum văd, se aază la masă în-
triază ! — surse șeful secției. Așa că Ana-
tol Sergheevici al nostru, care nu intrize
nietind și n.e.unde, e rugat să le toarne
ca amenda. Iar noi să bem pentru exem-
plul nostru sărbătorit.

Cel sărbătorit plutea într-un cer fără
nor

Înă. Komarovski îl împiedică să pe-
treacă fericit plină la capăt. Se ridică și el
înset începe la capătul mesei

— Eu, totuși, întâi ce-ți voi spune, Ana-
tol o critică sănătoasă : pentru ce ai făcut
o asemenea risipă de mincare, în loc ca
— mă înțelegi care ? — să-ți faci soției o
rochie de ocazie, din crep-fortet, ori să-ți
aduni băiețelului de o tricicletă sau, în ul-
tima instanță, să-ți faci mame o sarptă
cumpărându-ți un șal cu franjuri, a ? Nu-ți
bine

— Ei ajunge, spuse împăciuitor directo-
rul adjunct — doar nu simțim la sedință...
Mai bine hai să-i dăm unii astfel de ob-
crător model un premiu. Chiar mame !

Și atunci Anatoli Sergheevici s-a uitat
la toți cu eura, fără tristete și, unora li
s-a părut chiar că în privirea lui a ieșit
o sculire de viclenie

În românește de GABRIELA ALEXANDRU ■

Viața ca un bal mascat

(AUTOINTERVIU)

— Fîind vorba de un autointerviu o să
răspundeti sincer, exact, la întrebările pe
care chiar dumneavoastră vi le puneti

— Fără indoială. Pe cît stă în puterea
mea de a fi exact. Nu e de-ajuns să vrem
să fim sinceri, trebuie să și putem să fim
sinceri

— Cu ce comparați sinceritatea ?

— Cu o femeie frumoasă. Nu vedeți ce
bine ne simțim cînd sîntem sinceri, ne
grăbim să spunem adevărul de teama de
a intrîzia la înfrînarea cu femeia iubită

După cîte știm noi și după cîte știți și
dumneavoastră sîntem doar între noi, ve-
nii din mahașele Brucării și ale Ro-
bovei și, dînd un mediu de oameni săraci,

-Ați avut, după expresia comună, „o copo-
lărie fără caplăre”

— Nu. Am avut o copilărie fericită. Când ai unde să te joci, când ai unde să bați mingea, fle și de cîrpă, mizeria materială n are importanță. Eu umbiam în plicoarele goale și credeam că toți copiii din lume umblă aldoma. Când am aflat că nu e chiar așa era prea tîrziu, fuseseam deja fericit. Să mă întruiez retroactiv ar fi fost o lipsă de umor.

— În copilărie aveai umor ?

— Deloc. Eram sumbru, întunecat, ca născ odată cu experiența.

— Nu cunoașteai frica ? Nici frica de moarte ?

— Nu. Eu credeam că oamenii se împart în două categorii, în muritori și nemuritori. Eu nu credeam că am să rămîn mereu copil și deci nemuritor. Dar asta mi se pare fireac.

— Vă rugăm să nu vă idealizați. Chiar așa, sumbru ca Filip al Spaniei, nu vă jucați, nu bateați mingea ?

— Slavă Domnului ! Eram capul răutăților, bateam mingea de cîrpă, de maldane nu ne puteam plînge, înălțam amee, furam cireșe, eram, după cum se spune, de „groaza lumii“.

— Și părinții ?

— Erau absolut de acord. De cîte ori plecam să mă joc, mama mea îmi spunea „Du-te învățîndu-te“.

— Dar care erau totuși preferințele în materie de joacă ?

— Destul de contradictorii. Voiam să fiu simultan și popă și aviator. Înmurmuram cu mult fast pisicile și înălțam smeeuriase. Mai mult decît atîta. Credeam că zborul prin forțe proprii e o problemă ușor de rezolvat. Radicem era ca și rezolvată — jumătate din problemă era ca și rezolvată — urma să-l ridic simultan și pe celălalt și cu asta gata. Mă umcea faptul că o problemă atît de simplă nu poate fi rezolvată, odată ce ai ridcat un picior de ce să nu-l ridci simultan și pe celălalt. Și eu m-am conștientat cu aceeași dilemă.

— Aveați în casă un mediu prienic lecturii, literaturii ?

— N-aveam o bibliotecă voită, mai precis existau următoarele cărți. Un manual de geografie pe care tată-meu îl citea ca pe Noul Testament, Visul Marelui Domnului, Apărarea are cuvîinul de Petre Belu, Teodora, Împărăteasa Bizanțului și Femela, care spune întotdeauna da al cărei autor, în mod ciudat, locuia chiar pe strada noastră.

— Atunci ce a jucat un rol în educația dumneavoastră artistică ?

— Boala înstelată a cerului. În copilărie, vara, dormeam sfîră, pe maidan, în spațiile cărei.

— Care a fost deci obsesia fundamentală a existenței dumneavoastră ?

— Obsesia mea fundamentală a fost să rămîine fericirea. Cred că omul nu are nîmai apt pentru a fi fericit, c. și dator să fie fericit. Nefericirea, din punctul meu de vedere, care sper să nu fie extravagant, înseamnă un delict de drept comun. Așa cum pe vremuri exista o înclaoare a ilu torn.cilor, eu as da o pedeapsă celor care se lasă în nefericire. Eu dau fericirii și un sens moral și un sens epicurian. Sentimentul responsabilității, al lucrului bine făcut, are consecințe dintre cele mai tonice asupra vieții senzoriale. Freud, care avea geniu, știa pe care noi nu-, avem și nu ne simțim dezamăgiți în această privință, nu știa că echilibrul moral naște putere, naște puterea de a iubi, de a răbda și de a înțeleg.

— Se spune despre dumneavoastră că sinteți ascet, singuratic, mîsoan. Care-i adevărul, la urma urmei ?

— Adevărul e, un adevăr plăcut, am foarte puțin prieteni, dar ei îmi sînt foarte devotați și ei cred în mine așa cum și eu, la rîndu, meu, cred în ei.

— Care e cel mai bun prieten al dumneavoastră ?

— E o întrebare la care pot să răspund foarte ușor. Cel mai bun prieten al meu este criticul Lucian Raicu. A fost, cum se spune în basme, o iubire fugerătoare. Ne-am întâlnit, hai să spunem adevărul acum două decenii, dacă nu și mai mult, șor la restaurantul „Doana“ și mi-am dat seama imediat de extraordinara lui inteligență cu care înconjura literatura română. Timpul s-a scurs, au fost momente cînd prietenia noastră a obozit, conform legilor firei, dar încrederea în marea lui realitate m-a protejat întotdeauna. Mărgărit spunea despre Raicu că este un diavo, pazit de un înger.

— Ce v-a impresionat la Mărgărit pe care spuneți că i-ați cunoscut ?

— Un lucru de care eu îmi dau seama că nu sînt capabil, m-a impresionat puterea lui Mărgărit de a accepta moartea, conștient de implacabilul sfîrșit, îmi mărturisea totuși că nu moartea îl înspăimîntă, ci sentimentul că poate a greșit față de un om sau altul. Această mărturisire eroică a jucat un rol important în educația mea, cum să nu fi impresionat de un om care nu se teme de moarte, dar se teme de ideea că ar fi putut greși față de un semen de-al său ? Acest zbucium mi s-a părut mie cea mai concretă mărturie a eternității omului.

— Dar despre Labș ce amîinți aveți ?

— În ierarhia amicilor lui Labș eu ocupam ultimul loc. Prietenii lui cel mai apropiati erau Raicu și Eugen Mandric. Pe vremea aceea nu mă dedicasem literaturii și mă mulțumeam cu rolul de funcționar cultural.

— Și ce fel de funcționar cultural erai?
— Cred că în condițiile istorice date, foarte bun. Mărturisesc acum, după acurgerea timpului, cu un sentiment de minerie că Albatrosul, capodopera lui Labiş, a plecat în tipografie cu semnătura mea. Sînt alfit de feticit de acest act de responsabilitate încît am convingerea că eu am scris această poezie. În esență era un gest de solidaritate cu arta matură și responsabilă.

— Care alte personalități au avut un rol în destinul dumneavoastră artistic?

— Un rol foarte mare l-a avut Hortensia Papadat-Bengescu. Ea a privit cu neîncredere aspirațiile mele artistice. I se părea ciudat ca un băiat de 11 ani să aibă puterea de a nu se entuziasma de Camil Petrescu. Ea însă mi se dezvăluia mie cu impresiionantă sinceritate, cu un sentiment de fascinată și neexplicabilă egalitate umană. Ea, Hortensia Papadat-Bengescu, simțea nevoia să se mărturisească în fața unui copil. Nevoia ei de mărturisire, cu timpul, s-a dovedit a fi expresia unei mari încrederi în destinul meu.

— Acum am să vă pun o ultimă întrebare. Dacă v-ar fi dat să trăiți încă o dată, ați trăi la fel cum ați trăit pînă acum?

— Nu. Dacă mi-ar fi dat să trăiesc încă o dată, aș trăi cu totul altfel.

— Dar ce vă obiectați în esență? De ce simteți nemulțumiri?

— Aș fi vrut să trăiesc mai simplu, să nu devin victima vieților interioare ale altora. A trăi simplu e visul cel mai înalt pe care un om poate să-l atingă. Bolta înstelată a cerului care a însemnat pentru mine o înaltă școală mă avertizează, mă supraveghează și-mi indică drumul cel bun.

TEODOR MAZILU ■

Fetița și lupul

JAMES THURBER

Un lup stătea la pîndă într-o după-amiază, ascuns în întunecimen codrului. Aștepta cu răbdare, doar-doar va apărea pe cărările vreo fetiță purtînd în coș merinde pentru bunica ei. În sfîrșit, iată că zări o fetiță aldoma celei visate:

— Spune-mi, nu-i așa că duci de mîncare bunicuței?

Fetița spuse că da. Lupul o mai întrebă unde locuiește bunica și, după ce primi răspunsul, dispăru în pădure.

Cînd fetița ajunse la casa bunicii și deschise ușa, observă că se afla cineva în pat, cu o scufiță și o cămașă de noapte cum erau cele ale bunicii. Ea se apropie

puțin cîte puțin și de îndată ce își dadu seama că nu era bunicuța ei, ei lupul — fiindcă, oricum ar fi o scufiță, ea tot nu poate face dintr-un lup o bunicuță, după cum nici leul de pe firma Metro-Goldwyn Meyer nu poate fi confundat cu cogeamite prevedinte cum ar fi Calvin Coolidge — fetița scoase din coșuleț un pistol automat și-l ăchidă pe jupinul lup cît ai zice-pește.

Un fel de morală: în zilele noastre nu e chiar alfit de ușor să păcălești o fetiță!

Traducere de TRAIAN GARDUȘ ■

Trezește-te, bărbate!

WILLY BREINHOLST (Danemarca)

Fiecare bărbat e obligat să știe că datele comemorative de orice natură joacă un rol imens în viața femeilor. Dacă vine acasă și descoperă pe masă un tort, vin și o luminare aprinsă, trebuie să-și amintescă fără întîrziere ce se sărbătorește.

În ce privește datele căsătorilor, zilelor de naștere și altor asemenea sărbători, eu sînt un tembel autentic. Cum-necum, mai pot reține cînd e ziua mea de naștere, însă data căsătoriei noastre... E așa de mult de-atunci, încît abia mă pot vedea printre musafirii participanți la eveniment.

Marianne ține minte toate datele cu atîta exactitate, încît poți crede că în ea este ascuns un fel de creier electronic suplimentar. Ea știe cu cea mai mare precizie cînd e ziua de naștere a unchiului Theodor din Randers și cînd vor sărbători Thomassenii nunta de argint. Zilele de naștere ale mătușii Olga, verișorului Peter și verișoarei Alice le știe pe de rost. Ea ține minte chiar și cînd au sărbătorit bunica și bunicul nunta de diamant. Trezește-o noaptea din somn și-ți va spune fără să mai stea pe gînduri.

Dar alfit gata să fac prinsoare pe orice că habar n-are cînd a descoperit Cristofor Columb America. Poți să-l sugerezi că așa s-a petrecut în anul 1492. Totuși, cînd o fi fost asta cu adevărat?

Întotdeauna nu mă simt la largul meu cînd ea apare la dejun ceva mai coafată, mai fardată, mai agitată ca de obicei. E semn sigur că azi e sau ziua ei de naștere, sau ziua nunții noastre, sau mai știu ce altceva asemănător. Și tu stai ca un prost, te ascunzi după ziar, îți umpli gura cu cozonac și habar n-ai ce se sărbătorește.

Iată ce mi s-a întîmplat nu demult: am venit acasă alfit de obosit, încît m-am aruncat în fotoliu și n-am remarcat că pe

masă se află un tort. L-am descoperit abia cînd, așezîndu-mă la masa acoperită cu o față de masă albă ca zăpada, m-am întins după cana cu apă și n-am dat de ea. Cana nu era pe masă. În locul ei era totuși. Și mai erau paharele de vin. Și o luminare în stîncă.

Marianne avea o înfățișare îngrozitor de solemnă cînd mi-a turnat Xeresul în pahar. M-am apucat să-mi storc creierii înnebunit, încercînd să înțeleg ce se poate sărbătorii cu asta fast.

Nu era ziua mea de naștere. Puteam să jur. Nu mai departe decît acum o săptămînă am împlinit 40 de ani. Sau 39 ? Nu, 41, asta o știu sigur. Dar, la urma urmelor, nu-i același lucru ? În orice caz, pot să-mi arunc oricînd ochii pe certificatul meu de naștere.

Nu era nici ziua de naștere a Mariannel. Pe o vreme ea asta nu ar fi căzut ea de acord să vină pe lume. Sau, totuși, ar fi fost de acord ? Sau mătușa Olga s-o fi născut în octombrie ? Cineva, oricum, s-o fi ivit pe lume în timpul concediului nostru. Mi-am amintit. Eu sînt acela. Dar atunci cînd s-a născut acum o săptămînă ? Dumnezeu știe.

Am ridicat paharul și-am spus „În sănătatea ta...”, dar Marianne nici nu s-a uitat la mine.

— Hai să bem pentru... — am continuat eu, dar aici m-am poticnit.

— Pentru ce ? m-a întrebat ea pe un ton batjocoritor.

Cum m-a mai prins ! Am căzut în plasă.

— Oare nu e... — am bălmăjit eu — oare nu este azi ziua ta de naștere ? Asta-l, voiam să zic a mătușii Theodor..., nu, a unchiului Olga...

— Nu ! a replicat ea și și-a îndepărtat brusc paharul.

— Ah, mi-am adus aminte, e nunta noastră de aramă. Ia, gîndește-te numai, oare de-atunci...

— Nu, dragul meu, a mormăit ea printr-o dinți, veninos, de m-a apucat tremuriciul.

— Însămnă că, totuși, e ziua ta de naștere — am îngăimăt eu. Nu te supăra, dragă... am uitat complet, doar îmi cunoști slăbiciunea. Alerg imediat și-ți cumpăr o cutie de ciocolată și... și flori. Ce crezi, oare de unde pot cumpăra flori la ora asta ?...

— Ziua mea de naștere e la 21 ianuarie, îmi zice ea cu asprime.

Mi-am aruncat privirea pe fereastră și am văzut coroanele verzi ale copacilor. Atunci am capitulat.

— Ei bine — am spus vinovat — mă predau. La urma urmei, ce sărbătorim ?

— O aniversare.

— Da, da, bineînțeles. Dar spune-mi, te rog... ce aniversare ?

Mi-a aruncat o privire nîmicioasă. Pe urmă a pronunțat rar și răspicat :

— Sînt exact 3 ani de cînd, într-o zi ca aceasta, mi-ai făcut cadou ultima rochie.

In remonștre de
GABRIELA ALEXANDRU ■

Curioasele reacții ale Agatei Hluz

MILOSLAV SVANDRUK (R. S. Cehoslovacă)

O iubesc ca un nebun pe Agata Hluz. Cu s-o cuceresc am fost nevoit să-i spun o sumedenie de minciuni :

1. I-am spus că este prima femeie pe care am iubit-o în viața mea. N-avea de unde să știe de Hermína și de Hanka.

2. Tot așa i-am spus că sînt un antialcoolic inversunat.

3. M-am lăudat că venitul meu lunar e de trei mii, deși, de fapt, cîștig doar douăsprezece sute.

Agata era încîntată. M-a cuprins de gît, m-a sărutat și mi-a spus că sînt bărbatul ideal.

În mai puțin de-o săptămînă, prietenia-rea mea a informat-o cu precizie despre existența Herminei și a Hankai. Agata nu s-a supărat. Mi-a trecut o mină mingie-toare prin păr și mi-a șoptit :

— Acum te iubesc și mai mult. Fiecare bărbat trebuie să aibă în el un strop de Don Juan, nu-i așa ?

După această nescontată reacție m-am îndrăgostit peste cap de Agata. De bucurie m-am dus să beau un pahărel, dar pierzînd măsura l-am obligat pe responsabilul restaurantului „Plsica neagră” să mă arvie în drum. În timpul busculadelor mi-am pierdut însă cheile, așa că am fost nevoit să-l cer gînduîr Agatei pentru acea noapte nenorocită, singura mea noapte, ca să spun așa, de chef.

Agata m-a primit admirabil. M-a sărutat și mi-a spus că e fericită să mă îngrijească în asemenea situații, deoarece, după părerea ei, bărbatul care nu bea din cînd în cînd un pahar nu e bărbat adevărat. Am felicitat-o din toată inima pentru această exemplară atitudine, reproșîndu-mi faptul că am putut să mint o inimă alt de înțelegătoare și delicată. Și i-am spus și ultimul adevăr în privința celor douăsprezece sute...

A fost ultima mea întîlnire cu Agata. Prietenilor ei le-a spus că s-o despărțit de mine, deoarece sînt un afemeiat incorrigibil și un bețiv notoriu !

Traducere de I. CUTUC ■

Așa arătau la 4 martie 1977, ora 21,21,
patru mari clădiri din București

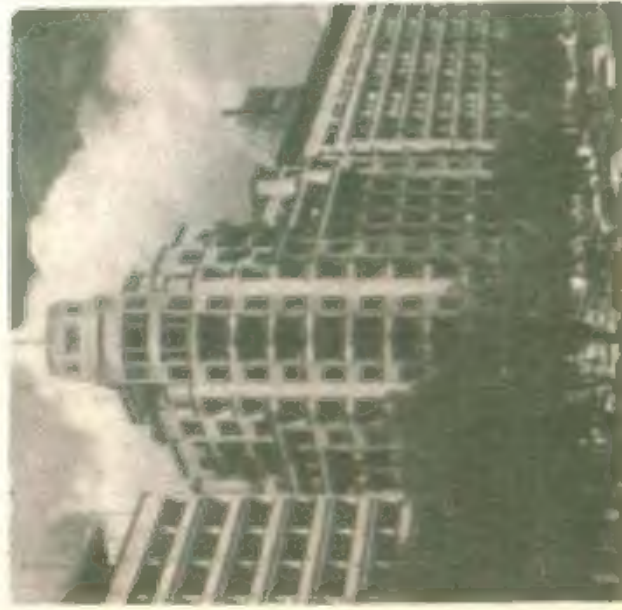
O CLIPĂ TRAGICĂ PE CARE AM DEPĂȘIT-O

Blocul Dunărea

Blocul Scala

Blocul Wilson

Blocul Casata

Coperta I: CONSTANTIN OPREA: „În memoria arhitectului” (1977)

Fotografie de VASILE MĂNECAN ■

Coperta IV: Vali Storian, Sorin Minghici, Mihail Sian, Mircea Bodolean,
Eugen Rosetti, Doru Stănculescu și Mircea Vlăstăsescu prezintă
clădirilor alinațiului tradițional al orașului.

Fotografie de EMANUEL TANJALĂ ■

Le1 25

Redactor șef al publicațiilor Flacăra

ADRIAN PĂUNESCU

Colectivul redacțional al almonduhului

TRAIAN STOICA
redactor responsabil

VIORICA PUICĂ
corector

CORNEL CATANĂ
secretar de redacție

ION PERȘINARU
prezentare tehnică